

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

PER UN FELIÇ 2022 PER A TOTA
L'ADVOCACIA DE BARCELONA

Núm. 338 · DESEMBRE 2021/GENER 2022
WWW.ICAB.CAT

axesor

An experian. company

investiga[®] pro

El sistema de **investigación mercantil** y **Prevención de Blanqueo de Capitales** más avanzado del mercado

Identificación del cliente

Conoce con todo detalle la identidad de tus clientes con acceso a todas las **Bases de Datos de Titularidad Real**

Nivel de Riesgo

Accede *online* a las principales **Listas de Sanciones y PEPs** para establecer las medidas de **Diligencia Debida**

Seguimiento y Cumplimiento

Monitoriza los cambios producidos en todos tus clientes para **mantener siempre actualizado su perfil de riesgo**

Prevención de Fraude y Conflictos de Interés

Gracias a **easylink[®]** descubre relaciones ocultas entre distintas entidades para **Prevenir el Fraude y los Conflictos de Interés**

www.experian.es
915 30 03 70

www.axesor.es
958 01 14 80

EDITORIAL

Susana Ferrer,
Diputada de la Junta de Govern
i directora de la Revista Món Jurídic

LA FORÇA DEL NOSTRE COL·LEGI

Deia encertadament el dramaturg anglès Ben Jonson que “qui no s’ha enfrontat a l’adversitat no coneix la seva força”. Deixem enrere un 2021 que ha estat ben complex, a mig camí entre la recuperació social i econòmica i les darreres fuetades d’una pandèmia que ens ha canviat la vida –i la nostra professió- per a sempre. Amb tot, ha estat un any, sobretot, d’aprenentatges i de reptes superats.

Si bé el 2020 va ser l’anyada del terrabastall global, aquests dotze mesos ens han permès mirar endavant amb noves esperances; sí, sempre preservant la salut i sense gaudir d’un dia a dia encara normal, però amb el convenciment que prosseguim amb determinació. L’ICAB, el nostre estimat col·legi, ha estat un exemple paradigmàtic d’aquest sentir. Tots i totes els que en formem part ens hem esforçat a contribuir a relançar l’activitat col·legial i a seguir exercint la nostra professió amb ètica, esforç i passió malgrat les adversitats.

Al Col·legi, tanquem un any en el que el desdoblament presencial/digital ens ha permès fer història organitzant un conjunt de formació continuada com

mai abans s’havia fet. La dedicació de les nostres Comissions i Seccions i l’staff professional ha omplert de vida la quotidianitat de l’ICAB, tot i les restriccions i dificultats. També hem multiplicat els ressorts a on hem defensat la professió a tots els nivells de l’administració pública i de la societat civil. Alhora, des de la Junta de Govern hem procurat informar i estar ben a prop de les prop de 25.000 persones col·legiades.

En aquest darrer sentit, puc afirmar que, davant les adversitats i com deia Jonson, ho tenim ben clar: vosaltres, els col·legiats i col·legiades, sou la nostra força. Sou la força del Col·legi, sou la clau de volta del present i el futur d’aquesta institució referent. Per això, estic segura que en un any en el que, ara sí!, hem de poder viure aviat en plenitud, junts i juntes seguirem fent camí de la mà. En aquest 2022 que ja és aquí, tota l’advocacia de Barcelona seguirem defensant i exercint amb il·lusions renovades la millor professió del món. Que així sigui, companys i companyes.

En nom de tota la Junta de Govern, Bones Festes i un esplendorós 2022!

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

Nº 338 | Desembre 2021/Gener 2022 | Continguts

ACTUALITAT	
06 Novetats legislatives	
10 Ampliació de la legislació	
SECCIÓ MÓN FISCAL 16	SECCIONS 72 Biblioteca
LA BASE DE CàLCUL DELS CRITERIS 2020 SOBRE ELS PROCEDIMENTS D'ARRENDAMENTS 20	ENTREVISTA A... M ^a Lourdes Arastey, Jutge del Tribunal de Justícia de la Unió Europea 38
NO HAY LUZ AL FINAL DEL TUNEL 22	
NULIDAD DE LAS INSPECCIONES ITV 24	CARA A CARA 42
EL COL·LEGI ES MOU 28	ENTREVISTA A... Lluís Mijoler Martínez, Alcade del Prat de Llobregat 46
CRAJ 50	
RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA 52	
GRUP DE L'ADVOCACIA JOVE 58	ENTRE NOSALTRES 68
HEROIS O TRAÏDORS? LA CONSOLIDACIÓ FORÇOSA DELS CANALS DE DENÚNCIA 60	UN COP D'ULL 76

MÓN JURÍDIC

MónJurídic és una publicació editada per l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb la finalitat de ser l'òrgan informatiu i d'expressió dels seus col·legiats/des.

Edita

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca 283, 08037 Barcelona
www.icab.cat / icab@icab.cat

Consell Assessor

Rafael Audivert, *Dret Administratiu*
Ma Dolores Azcárraga, *Dret Tributari*
Lluís Batlló, *Dret Penal*
Silvia Solé López, *Dret Laboral*
Paola Tamborero Font, *Dret de Família*
Cristian Gual, *Arbitratge i Litigació*
Christian Herrera, *Dret Mercantil i Internacional*
Alexander Salvador, *IP/IT/Protecció de Dades*.

Directora de Món Jurídic

Susanna Ferrer, *Dret Contencions-administratiu, Dret Civil i Dret Mercantil*

Director de Comunicació i Publicacions

Xavi Salvatella i Mestres

Coordinadora Món Jurídic

Gema Mayol

Gabinet de Premsa

Roser Ripoll Alcon

Composició

Mònica Gil

Món Jurídic

Telèfon: 934 961 880
e-mail: monjuridic@icab.cat
anuncis: monjuridicanuncis@icab.cat

Han col·laborat en aquest número:

Isidor Garcia; Lluís Batlló, Javier Comabella, Ivan Rodríguez Florido, Marc Ciutat Coronado; Frederic Munné i Catarina; Begoña Rodríguez Fernández; David Couso Saiz; Pau Saumell; Lourdes Arastey; Juan Antonio de Lassaletta Bolta; Lluís Mijoler Martínez; Marta Roig Segura; Asociación Síndrone Hemolítico Urémico Atípico; Andrés Seguí Barrio; Carlos Horacio Muñoz Capilla; Pere Simon; Claudia Amore, Alejandro Prim; Carles Soliva, Anna Mulà, Josep Mª Santacana; Juanjo Climent; Patricia Sanpera, Esteve Lamoglia; Sandra Sanz; Judit Budó i Judit Trota.

Fotografia

Albert Muñoz Thuile

Disseny

Laila Guarro i Nomad Studio

Impressió

Litografies Rosés

Publicitat

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca, 283, 08037 Barcelona
Telèfon: 934 961 880
e-mail: marqueting@icab.cat

Dipòsit legal

B-16.273-83

ISSN

1135-9196

Les opinions recollides en els textos publicats a Món Jurídic pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Junta com a òrgan de govern de la institució.

NUEVO DISEÑO

Cronus Jurídico

**Cambiamos pensando en
nuestros usuarios**

Rediseñamos la **Base de Datos
General Cronus** para ofrecerte una
navegación más sencilla e intuitiva

En Sepín trabajamos para
ofrecerte siempre lo mejor

Por eso te ofrecemos
**Jurisprudencia, Doctrina y
Consultas, Formularios y
Legislación** de todas las materias
con nuestra mejor cara

¡Y si necesitas más contenido!

 Cronus Jurídico +

Nuestra base de datos **Cronus Jurídico** con el
acceso extra a nuestros portales: **Biblioteca On-
line, Revistas Digitales y Utilidades Jurídicas**

¡Conoce el nuevo Cronus!
Escanea el QR o visita
<https://www.sepin.es/cronus-juridico>

NOVETATS LEGISLATIVES

SELECCIÓ DE NORMATIVA DIVERSA (DE L'11 DE NOVEMBRE FINS AL 15 DE DESEMBRE):

 Decreto-ley 21/2021, de 5 de octubre, por el que **se crea el Fondo extraordinario adicional 2021 para los entes locales**. BOE núm. 270 11/11/2021

 Decreto-ley 23/2021, de 19 de octubre, de modificación del Decreto-ley 18/2021, de 27 de julio, **sobre el incremento retributivo para el año 2021 y la recuperación parcial del importe de la paga extraordinaria del año 2014** para el personal del sector público de la Generalitat de Catalunya. BOE núm. 275 17/11/2021

 Real Decreto-ley 27/2021, de 23 de noviembre, por el que **se prorrogan determinadas medidas económicas para apoyar la recuperación**. BOE núm. 281 24/11/2021

 Real Decreto 968/2021, de 8 de noviembre, por el que **se modifican los Estatutos de la Universidad Nacional de Educación a Distancia**, aprobados por el Real Decreto 1239/2011, de 8 de septiembre. BOE núm. 288 02/12/2021

 Real Decreto 982/2021, de 10 de noviembre, por el que se modifican el Real Decreto 1412/2000, de 21 de julio, de creación del Consejo de Política Exterior, y el Real Decreto 634/2021, de 26 de julio, por el que **se reestructura la Presidencia del Gobierno**. BOE núm. 270 11/11/2021

 Real Decreto 984/2021, de 16 de noviembre, por el que **se regulan la evaluación y la promoción en la Educación Primaria**, así como la evaluación, la promoción y la titulación en la Educación Secundaria Obligatoria, el Bachillerato y la Formación Profesional. BOE núm. 275 17/11/2021

 Real Decreto 986/2021, de 16 de noviembre, por el que **se establecen medidas de aplicación del Convenio sobre Especies Amenazadas de Fauna y Flora Silvestres (CITES)**, hecho en Washington el 3 de marzo de 1973, y del Reglamento (CE) n.º 338/97, del Consejo, de 9 de diciembre de 1996, relativo a la protección de especies de la fauna y flora silvestres mediante el control de su comercio. BOE núm. 295 10/12/2021

 Real Decreto 991/2021, de 16 de noviembre, por el que **se regula la concesión directa de subvenciones a las Comunidades Autónomas para financiar la realización de cuatro programas para la implementación de los Planes Complementarios de I+D+I con las comunidades autónomas**, que forman parte del componente 17 del Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia. BOE núm. 278 18/11/2021

 Real Decreto 1040/2021, de 23 de noviembre, por el que **se regula la concesión directa de una subvención a centros y fundaciones públicos de investigación y universidades públicas españolas**

para la realización de proyectos innovadores en el despliegue de las tecnologías 5G avanzado y 6G, en el marco del Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia. BOE NÚM. 281 24/11/2021

 Real Decreto 1041/2021, de 23 de noviembre, por el que **se modifican el Real Decreto 2606/1996, de 20 de diciembre, sobre fondos de garantía de depósitos de entidades de crédito**; y el Real Decreto 1012/2015, de 6 de noviembre, por el que **se desarrolla la Ley 11/2015, de 18 de junio, de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión**, y por el que **se modifica el Real Decreto 2606/1996, de 20 de diciembre, sobre fondos de garantía de depósitos de entidades de crédito**. BOE núm. 281 24/11/2021

 Real Decreto 1042/2021, de 23 de noviembre, por el que **se regula la concesión directa de una subvención a la Federación Española de Municipios y Provincias para la modernización y ampliación de los dispositivos de atención y protección a las víctimas de violencia machista** en el marco del Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia. BOE núm. 282 25/11/2021

 Real Decreto 1052/2021, de 30 de noviembre, de **creación de cincuenta y seis unidades judiciales correspondientes a la programación de 2021 y de cuatro plazas de Juez de Adscripción Territorial**. BOE núm. 287 01/12/2021

 Real Decreto 1056/2021, de 30 de noviembre, por el que **se modifican el Real Decreto 1009/2015**, de 6 de noviembre, por el que **se establecen las bases reguladoras para la concesión de subvenciones destinadas al fomento de la integración de entidades asociativas agroalimentarias de ámbito supraautonómico**, y el Real Decreto 1010/2015, de 6 de noviembre, por el que **se establecen las bases reguladoras de la concesión de ayudas a inversiones materiales o inmateriales en transformación, comercialización y desarrollo de productos agrarios** en el marco del Programa Nacional de Desarrollo Rural 2014-2020 para el fomento de la integración de entidades asociativas agroalimentarias de carácter supraautonómico. BOE núm. 287 01/12/2021

 Real Decreto 1059/2021, de 30 de noviembre, por el que **se regula la concesión directa de diversas subvenciones a las universidades participantes en el proyecto «Universidades europeas»** de la Comisión Europea. BOE núm. 287 01/12/2021

 Real Decreto 1069/2021, de 4 de diciembre, por el que **se aprueba la Estrategia Española de Apoyo Activo al Empleo 2021-2024**. BOE núm. 292 07/12/2021

 Real Decreto 1070/2021, de 4 de diciembre, por el que **se regula la concesión directa de una subvención a la Federación Española de Municipios y Provincias** para reforzar la promoción de estilos de vida saludable a través de la creación o rehabilitación de entornos saludables,

en el marco del Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia. BOE núm. 292 07/12/2021

 Real Decreto 1071/2021, de 7 de diciembre, por el que **se regula la concesión de ayudas al sector de construcción naval en materia de investigación y desarrollo e innovación**. BOE núm. 293 08/12/2021

 Real Decreto 1072/2021, de 7 de diciembre, por el que **se regula el Fondo Financiero del Estado para la Competitividad Turística**, F.C.P.J., en el marco del Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia. BOE núm. 293 08/12/2021

 Real Decreto 1073/2021, de 7 de diciembre, por el que **se regula la concesión directa de subvenciones destinadas a la financiación del Plan Nacional de Sostenibilidad Turística**

DOCTORS MIRAVÉ **ODONTOLOGIA 360°**

Entre d'altres especialitats:

- Ortodòncia invisible
- Odontologia infantil
- Odontologia Integrativa

Dispossem d'un servei de gestió de l'ansietat dental

Serveis sense cost per col·legiats i familiars (mateix domicili):

- Visites Odontològiques
- Higiene dental anual
- Visites odontològiques urgència
- Rx intra-orals
- Tarifes preferencials per la resta de tractaments

C/Muntaner 239 Telf. 93 200 93 39

Ens hem unit, hem ampliat i seguirem creixent plegats

www.mirave.es

NOVETATS LEGISLATIVES

en Destinos Xacobeo 2021, en el marco del Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia. BOE núm. 293 08/12/2021

 Real Decreto 1074/2021, de 7 de diciembre, por el que **se regula la concesión directa de subvenciones destinadas a la financiación de proyectos sostenibles de mantenimiento y rehabilitación del patrimonio histórico con uso turístico**, en el marco del Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia. BOE núm. 293 08/12/2021

 Real Decreto 1075/2021, de 7 de diciembre, por el que **se modifica el Real Decreto 425/2016**, de 11 de noviembre, por el que **se establecen las bases reguladoras para la concesión de subvenciones de la Administración General del Estado al Seguro Agrario**. BOE núm. 293 08/12/2021

 Real Decreto 1076/2021, de 7 de diciembre, por el que **se modifica el Real Decreto 773/1997**, de 30 de mayo, **sobre disposiciones mínimas de seguridad y salud relativas a la utilización por los trabajadores de equipos de protección individual**. BOE núm. 293 08/12/2021

 Real Decreto 1078/2021, de 7 de diciembre, por el que **se regula la concesión directa de subvenciones a organismos y entidades para la realización de actividades de investigación, desarrollo e innovación en el ámbito de las erupciones volcánicas** y garantizar la continuidad de la actividad científica,

técnica e investigadora desarrollada por las administraciones públicas y entidades vinculadas, dependientes o adscritas a las mismas, afectadas por las erupciones volcánicas en la isla de La Palma. BOE núm. 293 08/12/2021

 Real Decreto 1080/2021, de 7 de diciembre, por el que **se regula la concesión directa de subvenciones destinadas a la cofinanciación de la contratación de agentes locales de innovación** por parte de los ayuntamientos de las ciudades miembros de la Red Innpulso. BOE núm. 293 08/12/2021

 Real Decreto 1101/2021, de 10 de diciembre, por el que **se regula la concesión directa de subvenciones a entidades del Tercer Sector para proyectos de innovación e investigación orientados a la modernización de los servicios sociales y de los modelos de atención y cuidado a personas mayores, a la infancia y a personas sin hogar**, en el marco del Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia. BOE núm. 296 11/12/2021

 Real Decreto 1103/2021, de 14 de diciembre, por el que **se modifica el Real Decreto 169/2018**, de 23 de marzo, por el que **se establecen las bases reguladoras para la concesión de subvenciones a la ejecución de proyectos de innovación de interés general por grupos operativos de la Asociación Europea para la Innovación en materia de productividad y sostenibilidad agrícolas**. BOE núm. 299 15/12/2021

 Real Decreto 1104/2021, de 14 de diciembre, por el que se **regula la concesión directa de una subvención al Ayuntamiento de Córdoba para la financiación de las actuaciones necesarias para la exhumación de restos de personas desaparecidas víctimas de la Guerra Civil española y la Dictadura franquista**, en las fosas de los cementerios de La Salud y San Rafael de Córdoba. BOE núm. 299 15/12/2021

 Real Decreto 1057/2021, de 30 de noviembre, por el que se modifica el Real Decreto 615/2007, de 11 de mayo, por el que **se regula la Seguridad Social de los cuidadores de las personas en situación de dependencia**. BOE núm. 298 14/12/2021

 Real Decreto 1099/2021, de 10 de diciembre, por el que **se regula la concesión directa de una subvención a la Generalitat de Cataluña para compensar los gastos de gestión derivados de los convenios suscritos entre la Administración de la Generalitat de Cataluña y la Administración General del Estado**, para la tramitación de las becas y ayudas al estudio en ejecución de esos convenios, con cargo al presupuesto del año 2021. BOE núm. 296 11/12/2021

 Real Decreto 1105/2021, de 14 de diciembre, por el que se **regula la concesión directa de subvenciones en el ámbito de la transición ecológica para actividades de interés general consideradas de**

interés social, financiadas con cargo a la cuota íntegra del Impuesto sobre Sociedades, prevista en la Ley de Presupuestos Generales del Estado para el año 2021. BOE núm. 299 15/12/2021

 DECRET LLEI 26/2021, de 30 de novembre, **de modificació del llibre segon del Codi Civil de Catalunya en relació amb la violència vicària**. DOGC núm. 8556 02/12/2021

 DECRET 387/2021, de 30 de novembre, de modificació del Decret 247/2021, de 22 de juny, **de reestructuració del Departament d'Empresa i Treball**. DOGC núm. 8556 02/12/2021

 DECRET 389/2021, de 30 de novembre, **de la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya als Països Nòrdics i als Països Bàltics**. DOGC núm. 8556 02/12/2021

 DECRET 398/2021, de 7 de desembre, de modificació del Decret 427/2011, de 27 de desembre, pel qual **s'aprova el nou sistema de descomptes d'aplicació a les autopistes i vies en règim de peatge de titularitat de la Generalitat de Catalunya i s'actualitzen les seves tarifes i peatges**, i de l'Acord GOV/123/2021, de 3 d'agost, pel qual s'aprova la modificació de la concessió administrativa per a la construcció, la conservació i l'explotació de l'autopista Castelldefels - Sitges - El Vendrell (C-32). DOGC núm. 8560 10/12/2021

 Orden PCM/1396/2021, de 13 de diciembre, por la que se publica el Acuerdo de 18 de noviembre de 2021, del Consejo de Seguridad Nacional,

por el que **se modifica el de 1 de diciembre de 2017, por el que se regula el Comité de Situación**. BOE núm. 298 14/12/2021

 Orden UNI/1231/2021, de 5 de noviembre, por la que **se aprueba la política de seguridad de la información en el ámbito de la administración electrónica y de protección de datos y se crea la Comisión Ministerial de Administración Digital del Ministerio de Universidades**. BOE núm. 271 12/11/2021

 Orden PCM/1238/2021, de 12 de noviembre, por la que se publica el Acuerdo del Consejo de Ministros de 2 de noviembre de 2021, por el que **se aprueban las instrucciones por las que se determina el procedimiento de entrada y permanencia de nacionales de terceros países que ejercen actividad en el sector audiovisual**. BOE núm. 272 13/11/2021

 ORDRE PRE/211/2021, de 12 de novembre, per la qual **es crea el Consell Assessor per al disseny i l'organització del Pla pilot per implementar la Renda Bàsica Universal**. DOGC núm. 8543 15/11/2021

 Orden HFP/1246/2021, de 15 de noviembre, por la que **se regulan las operaciones de cierre del ejercicio 2021 relativas al presupuesto de gastos y operaciones no presupuestarias**. BOE núm. 274 16/11/2021

 Orden TED/1247/2021, de 15 de noviembre, por la que **se modifica, para la implementación de coeficientes de reparto variables**

en autoconsumo colectivo, el anexo I del Real Decreto 244/2019, de 5 de abril, por el que **se regulan las condiciones administrativas, técnicas y económicas del autoconsumo de energía eléctrica**. BOE núm. 274 16/11/2021

 Resolución de 11 de noviembre de 2021, del Congreso de los Diputados, por la que se ordena la publicación del Acuerdo de convalidación del Real Decreto-ley 20/2021, de 5 de octubre, por el que **se adoptan medidas urgentes de apoyo para la reparación de los daños ocasionados por las erupciones volcánicas y para la reconstrucción económica y social de la isla de La Palma**. BOE núm. 275 17/11/2021

 Resolución de 11 de noviembre de 2021, del Congreso de los Diputados, por la que se ordena la publicación del Acuerdo de convalidación del Real Decreto-ley 21/2021, de 26 de octubre, por el que **se prorrogan las medidas de protección social para hacer frente a situaciones de vulnerabilidad social y económica**. BOE núm. 275 17/11/2021

 Orden ISM/1261/2021, de 16 de noviembre, por la que se **regulan las operaciones de cierre del ejercicio 2021 para las entidades que integran el sistema de la Seguridad Social**. BOE núm. 277 19/11/2021

 Resolución de 24 de noviembre de 2021, de la Secretaría de Estado de Función Pública, por la que **se establece a efectos de cómputo de plazos, el calendario de días inhábiles en el ámbito de la Administración General del Estado para el año 2022**. BOE núm. 287 01/12/2021

AMPLIACIÓ DE LA LEGISLACIÓ

LA VIOLÈNCIA VICÀRIA I L'ÚS DEL DECRET LLEI: DECRET LLEI 26/2021, DE 30 DE NOVEMBRE, DE MODIFICACIÓ DEL LLIBRE SEGON DEL CODI CIVIL DE CATALUNYA

Coordinat per Isidor Garcia

El DOGC del passat 2 de desembre del 2021 va publicar el Decret llei 26/2021, de 30 de novembre, de modificació del llibre segon del Codi civil de Catalunya en relació amb la violència vicària.

Les modificacions del Codi civil de Catalunya que es fan en aquest Decret llei es dirigeixen a prohibir l'atribució de la guarda, les estades, les relacions i les comunicacions entre els fills i filles i el pare en els casos de violència vicària masclista.

Les disposicions reformades són l'article 233-11 (dins de les disposicions generals dels efectes de la nul·litat, separació i divorci), l'apartat 3 del qual passa a tenir una nova redacció, al qual s'afegeix un apartat 4; l'article 236-5 (situat entre les disposicions generals de la potestat parental), al qual s'afegeix un apartat 3; i l'article 236-8, a l'apartat 2.d del qual es dona una nova redacció.

En l'article 233-11, s'elimina de l'apartat 3 la menció al fet que "els fills hagin estat o puguin ésser víctimes directes o indirectes" de la violència familiar o masclista, perquè s'entén que en aquest moment (el d'aprovar el Decret llei al qual ens referim) existeix un estat de violència del qual les filles i els fills sempre són víctimes directes o indirectes. Així, es determina que en interès dels fills i filles, no es pot

atribuir la guarda al progenitor, ni es pot establir cap règim d'estades, comunicació o relació, o si existeixen s'han de suspendre, quan hi hagi indicis fonamentats que ha comès actes de violència familiar o masclista. Tampoc no es pot atribuir la guarda al progenitor, ni es pot establir cap règim d'estades, comunicació o relació, o si existeixen s'han de suspendre, mentre es trobi incurs en un procés penal iniciat per atemptar contra la vida, la integritat física, la llibertat, la integritat moral o la llibertat i la indemnitat sexual de l'altre progenitor o els seus fills o filles, o estigui en situació de presó per aquests delictes i mentre no s'extingeixi la responsabilitat penal.

La norma considera que per protegir la filla o el fill de manera més efectiva i a temps no cal esperar a la sentència per adoptar la mesura, de forma que s'imposa l'"ope legis". Però excepcionalment, l'apartat 4 d'aquest article possibilita que, de forma motivada, l'autoritat judicial pugui acordar que es puguin fer estades o comunicacions en interès superior de l'infant, perquè es considera que no s'entendria una exclusió de forma general, sense possibilitat d'excepció. En tot cas, s'ha d'escoltar l'infant o adolescent, si té capacitat natural suficient, i la justificació s'ha de prendre en interès de la persona menor.

En l'article 236-5 s'ha inclòs una prohibició genèrica en la mateixa línia,

dins la regulació de la potestat parental. Concretament l'apartat 3 passa a dir que el progenitor i les altres persones a què fa referència l'article 236-4.2 (avis, germans i altres persones pròximes), quan hi hagi indicis fonamentats que han comès actes de violència familiar o masclista, no tenen dret a relacionar-se personalment amb els fills o filles. Tampoc hi poden establir relacions personals mentre es trobin incursos en un procés penal iniciat per atemptar contra la vida, la integritat física, la llibertat, la integritat moral o la llibertat i la indemnitat sexual de l'altre progenitor o dels seus fills o filles, o en situació de presó per aquests delictes i mentre no s'extingeixi la responsabilitat penal.

Així mateix, seguint la mateixa línia que en l'article 233-11, s'ha previst en l'article 236-5 que, excepcionalment, l'autoritat judicial pugui establir, de forma motivada, un règim d'estades, relació o comunicacions en interès de la persona menor, un cop escoltada, si té capacitat natural suficient.

Finalment, es dona una nova redacció a l'article 236-8.2.d, que amplia els supòsits en què no és necessari el consentiment del progenitor violent perquè els fills i filles puguin rebre atenció i assistència psicològiques, atès el que establia la disposició final de la Llei 17/2020, del 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, en virtut de la qual

el Govern havia de presentar, en el termini de nou mesos, un projecte de llei per adaptar l'ordenament jurídic a la necessària garantia d'atenció als fills i filles de dones víctimes de violència masclista sense necessitat de procediments judicials oberts, i també, en el cas de les menors d'entre catorze i setze anys, pel que fa al consentiment dels progenitors o tutors legals.

En tot cas, no volem concloure aquest comentari sense fer una reflexió més àmplia: el Decret llei invoca, com una fonamentació de la seva aprovació, l'existència del Conveni del Consell d'Europa sobre prevenció i lluita contra la violència contra la dona i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011. Al respecte, cal recordar que la ratificació per Espanya d'aquest conveni va ser el 10 d'abril del 2014 (el seu instrument es va publicar al BOE del 6 de juny d'aquest any) i ara —per aprovar aquesta reforma— s'utilitza un Decret llei.

Potser la justificació de la urgència per aprovar una mesura com aquesta mitjançant un procediment com el del Decret llei té la causa exclusivament en el fet de no haver-ho aprovat abans. És aquest retard el que justifica en realitat l'ús del Decret llei? O, el que és pitjor: És el fet que el legislador estatal ho hagi fet abans (reformant l'article 94 CC mitjançant la Llei 8/2021?

No deixa de ser una paradoxa que la mateixa exposició de motius d'aquest Decret llei faci referència a la modificació que es va dur a terme en la redacció de l'art. 236-8 d). Aquesta reforma es va fer el 25 de novembre del 2020 (fa una mica més d'un any), modificant la disposició indicada mitjançant una llei d'article únic (la Llei 14/2020, de 25 de novembre). Potser es podia haver pensat en fer una llei que no fos d'article únic (desvinculant la intervenció psicològica dels menors exposats a la violència de gènere

de l'exercici conjunt de la potestat parental) i haver incorporat aquestes modificacions que ara es duen a terme; bàsicament perquè la realitat de la violència que es manifesta com a justificació d'aquesta reforma actual ja es donava aleshores. Recordem que la Llei 14/2020 justificava la reforma —entre d'altres motius— per raó dels resultats de l'enquesta de violència masclista a Catalunya del 2017, que reflectien que del total de dones víctimes d'episodis de violència masclista que conviuen amb menors d'edat en el moment dels fets, el 32,3% van afirmar que els van presenciar.

Set anys després de la ratificació del Conveni d'Istanbul i un any després d'aprovar una llei que podia haver incorporat perfectament aquesta reforma, el mínim que podem dir és que, si les raons són veritablement les que s'invoquen, s'ha fet tard en massa casos com per no recordar-ho.

Via ràpida 'FAST TRACK' de resolució arbitral, o de mutu acord, de conflictes a conseqüència de Covid-19

RESSENYES JURISPRUDENCIALS

Coordinat per: Lluís Batlló (Penal), Francisco Javier Comabella (Laboral), Ivan Rodriguez Florido (Contenciós-Administratiu).

PENAL

INTERPRETACIÓ DEL TRIBUNAL SUPREM AL DRET A L'ÚLTIMA PARAULA

Sentència del Tribunal Suprem 3272/21, de 6 de setembre del 2021.

En aquesta recent STS, el Tribunal Superior va aprofitar les limitacions i les interrupcions que l'Audiència Provincial de Madrid va establir a l'acusat, en el moment d'exercir el seu dret a l'última paraula, per cassar la sentència i ordenar repetir la Vista.

Els arguments exposats pel TS conclouen amb una àmplia interpretació de la referència correcta, sense que sigui factible assenyalar (com habitualment es produeix en els nostres tribunals) que el mateix hauria de limitar-se a exposar "alguna cosa que no s'ha dit durant el judici".

En aquest sentit, assenyala la Sentència que quan l'acusat exerceix el seu dret a l'última paraula està assumint personalment la seva defensa i "pot completar o qualificar el que ha dit el seu advocat"; i pot

introduir nous arguments defensius, també sobre la prova o fins i tot subratllar alguns. Les tasques de defensa assumides per l'advocat no són exclusives ni excloents. Les pot completar l'acusat en aquell moment.

No té la direcció tècnica, ni el monopoli de la valoració probatòria, o argumentació defensiva, ni tant sols de la valoració jurídica. Tot allò que és la defensa, encaixa en l'autodefensa.

Tampoc es pot limitar aquest dret per la incapacitat per alterar un judici que ja estaria format; o la presumpció o comprovació de que res decisiu es pugui aportar, a la vista de com podria haver discorregut el plenari.

En definitiva, el TS torna a assenyalar que, per molt que els arguments exposats per l'acusat durant l'exercici d'aquest dret puguin ser insubstancials des del punt de vista jurídic, aquest ha de tenir la possibilitat de manifestar-los, sense que es pugui coartar el seu dret en aquest moment processal, per considerar erròniament que és el seu lletrat (i no ell) qui té el deure d'haver valorat la prova, per via d'informe.

LABORAL

INCENTIUS QUE CONSTITUEIXEN INFRACCIONS DE LA LLIBERTAT SINDICAL

Sentència núm. 1097/2021, de 10 de novembre, del Tribunal Suprem (Sala Social).

La Sala Social del Tribunal Suprem considera que lesiona el dret fonamental a la llibertat sindical dels altres sindicats la pràctica realitzada per un determinat sindicat d'oferir bonus de 100 €, per a gastar als complexes turístics de la seva titularitat, a aquells afiliats que acreditessin haver votat a les eleccions sindicals.

Per arribar a aquesta conclusió, la Sala raona que l'article 2.2 d) de la Llei Orgànica de Llibertat Sindical inclou dins del dret fonamental a la llibertat sindical la participació als processos electorals per a la designació dels representants unitaris dels treballadors. Conseqüentment, qualsevol il·lícita ingerència en aquest dret d'una altra força sindical, en tant que suposa una interferència il·legítima en el resultat electoral, constitueix una infracció de la llibertat sindical.

Tanmateix, com s'indica a la Sentència "en las normas generales que regulan el proceso de las elecciones sindicales no podemos encontrar ninguna previsión concreta que guarde relación con una actuación tan singular como la que es objeto de este litigio".

A tal efecte, la Sala analitza els articles 69 i següents de l'Estatut dels Treballadors, el R.D. 1844/1994, de 8 de setembre, que aprova el Reglament d'Eleccions

**BANC
DE L'ANY
2021
A ESPANYA**

**GRÀCIES
PER LA
CONFIANÇA**

Un reconeixement a una manera diferent de fer banca, basada en **la proximitat amb les persones, la innovació constant i el compromís social**. Gràcies als nostres 21 milions de clients per la confiança i als nostres empleats, que amb el seu compromís ho han fet possible.

CaixaBank, elegit Banc de l'Any 2021 a Espanya per *The Banker*.

a òrgans de representació dels Treballadors a l'empresa i l'article 44 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, al tractar-se d'eleccions a una administració pública, sense trobar la tipificació precisa de la conducta del sindicat.

Per tant, segueix cercant un "canon hermenèutic" on trobar la irregularitat de la conducta i el troba a la Llei Orgànica del Règim Electoral General (LOREG) que, tot i no ser d'aplicació a les eleccions sindicals, li atribueix la condició de principi informador de tot sistema d'elecció democràtica.

És a partir d'aquesta norma, que al seu article 146.1 a) tipifica com a delictes electorals l'oferiment de "recompensa, dádivas, remuneraciones o promesas de las mismas" per a l'obtenció dels vots -o l'abstenció- dels electors, que la Sala entén que la conducta pot ser considerada com un vici greu que afecta a les garanties del procés electoral i, per tant, considerar-la contrària a allò que disposa l'Estatut dels Treballadors i el R.D. 1844/1994.

CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU

EL TRIBUNAL SUPREM FIXA JURISPRUDÈNCIA SOBRE L'EXIGÈNCIA D'UNA DOBLE INSTÀNCIA JUDICIAL A LES SANCIONS ADMINISTRATIVES

Sentències núm. 1.375/2021 i 1.376/2021, de 25 de novembre de 2021, del Ple de la Sala

Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem (rec. 8.156/2020 i 8.158/2020).

Al mes de juny de 2020 el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH), a l'assumpte Saquetti Iglesias contra Espanya (núm. 50.514/13), va considerar que el dret a una doble segona instància previst a l'article 2 del Protocol número 7 del Conveni Europeu de Drets Humans (CEDH) també resulta aplicable a determinades sancions administratives de "naturalesa penal". En aquell cas, el Sr. Saquetti havia rebut una sanció administrativa per blanqueig de capitals per import de 153.800 euros i va presentar recurs contenciós-administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, que va ser desestimat i contra el qual no es va poder interposar recurs de cassació per raó de la quantia.

El Sr. Saquetti va arribar al TEDH que va estimar el seu recurs en considerar que el dret a una doble segona instància és aplicable amb independència de si internament s'ha qualificat d'infracció administrativa, si així es considera per la naturalesa de la infracció comesa i el tipus i gravetat de la sanció imposada.

Aquest pronunciament qüestionava el model contenciós-administratiu, on diverses sancions són atribuïdes en única instància a l'Audiència Nacional o als respectius Tribunals Superiors de Justícia, i l'actual recurs de cassació davant del Tribunal Suprem no té naturalesa de segona instància, sinó que està configurat com un mecanisme extraordinari per la formació de jurisprudència.

El Tribunal Suprem va admetre diversos recursos de cassació sobre aquesta qüestió i els ha resolt mitjançant sengles extenses sentències de 25 de novembre i per part del Ple de la Sala Contenciosa Administrativa, amb un vot particular de D. Luis María Díez-Picazo.

Després d'una profusa anàlisi, el Tribunal Suprem ha considerat que "l'exigència de revisió per un tribunal superior de la sentència confirmatòria d'una resolució administrativa per la qual s'imposa una sanció de naturalesa penal (...) pot fer-se efectiva mitjançant la interposició de recurs de cassació, per a l'admissió de la qual haurà de valorar-se si en l'escrit de preparació es justifica la naturalesa penal de la infracció que ha estat objecte de sanció en els termes establerts pel TEDH i el fonament de les infraccions imputades a la sentència recorreguda en confirmar la resolució administrativa sancionadora".

Per tant, quan es prepari un recurs de cassació contra la confirmació d'una sanció dictada en única instància, "el dret fonamental afectat comporta fer una interpretació en favor de l'interès cassacional objectiu a l'efecte de l'admissió del recurs, sempre que la finalitat del reexamen estigui justificada en una pretesa i raonada vulneració de les normes i jurisprudència aplicables al cas i que hagin estat vulnerades en aquesta sentència d'instància", sense que pugui afectar a una mera qüestió de fet.

I+DRET

INSTITUT D'INVESTIGACIÓ
I INNOVACIÓ JURÍDICA

L'Institut I+Dret, Institut d'Investigació i Innovació Jurídica, adscrit a la Comissió de Normativa de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB), té per objectiu la investigació i la innovació jurídica en tots els àmbits del Dret i, especialment, en relació amb aquelles matèries i qüestions d'actualitat jurídica o vinculades a les noves realitats i necessitats socials, així com als canvis econòmics i innovacions científiques i tecnològiques.

www.icab.cat/idret-institut

IL·LUSTRE COL·LEGI DE
L'ADVOCACIA DE BARCELONA

L'ÚLTIM TREN PER DEFENSAR LA DEDUÏBILITAT DE LES RETRIBUCIONS ALS ADMINISTRADORS

Marc Ciutat Coronado
Col·legiat Núm: 27.421

Per aquells que no esteu familiaritzats amb la problemàtica de referència, us demano que visualitzeu una empresa familiar que, amb totes les dificultats pròpies de les aventures empresarials, ha aconseguit sobreviure a les inclemències del mercat i ara dona feina a quinze treballadors i factura una quantitat suficient per poder tenir projectes de futur.

Visualitzeu, si us plau, el soci fundador, la persona que porta anys deixant-se la pell per tirar endavant l'empresa; aquesta persona és l'administrador, el director general i el director comercial, el que primer arriba a l'oficina i l'últim que se'n va.

Després d'uns primers anys de no rebre cap retribució, l'empresa no s'ho podia permetre, aquest soci/administrador/director general/director comercial cobra actualment 150.000€ anuals pels seus innumerables serveis a la societat, de la que és soci majoritari, sent la resta de socis membres de

la seva unitat familiar. Òbviament aquesta persona paga religiosament el seu Impost de la Renda per aquesta retribució.

Qualsevol de nosaltres amb un mínim de sentit comú podria pensar que si hi ha una despesa que, sense cap mena de dubte, hauria de ser deduïble en l'Impost sobre Societats ("IS") d'aquesta empresa familiar hauria de ser la retribució d'aquesta persona; alma mater de la companyia, sense la qual el projecte empresarial no hagués pogut tirar endavant, ni tindria beneficis, ni pagaria els impostos i taxes als que està subjecte, ni hagués creat quinze llocs de treball.

Doncs bé, em sap greu informar-vos que no és així. En la jungla, en què fa anys s'ha convertit l'ordenament tributari, i la seva interpretació per part de les diferents administracions tributaries, amb l'inescitable ajuda de determinada jurisprudència, la

deduïbilitat de la retribució dels administradors està sotmesa a una sèrie de complexes interpretacions i formalitats que, si són mínimament incomplertes, poden provocar que l'Administració Tributària consideri com a no deduïble la retribució pagada per una societat al seu administrador o administradors.

Per posar xifres a les coses, en la situació descrita, i suposant que l'empresa en qüestió no hagués complert estrictament amb les formalitats mercantils corresponents, en cas d'inspecció tributària que compregués els darrers quatre anys, l'empresa s'enfrontaria al pagament d'una quota tributària per l'IS per import de 150.000€ i, addicionalment, a una sanció que com a mínim seria de 75.000€.

Els supòsits en què aquesta circumstància es pot produir no es limiten a l'exemple exposat, sinó que inclouen qualsevol tipus de societat -petita, mitjana o gran- i qualsevol forma de l'òrgan d'administració -administrador únic, administradors solidaris o mancomunats o consell d'administració- no obstant, he volgut posar aquest exemple perquè crec que posa especialment de manifest l'extraordinària injustícia tributària que es pot produir en aquests casos.

Quin és l'argument que utilitza l'Administració Tributària per considerar no deduïbles a l'IS aquest tipus de retribucions? Doncs es tracta d'aplicar el criteri de què les despeses contràries a l'ordenament mercantil no tenen la consideració de despeses deduïbles.

Aquest criteri, que amb la normativa anterior de l'IS venia basant-se en l'article 10.3 (Llei 43/1995 i RDLeg. 4/2004), ara troba acomodatament en l'article 15 f) de la Llei 27/2014 de l'IS ("LIS 27/2014"), que estableix que no tenen la consideració de despeses deduïbles "Los gastos de actuaciones contrarias al ordenamiento jurídico".

En base a aquest criteri, es considera que qualsevol remuneració satisfeta a l'administrador, que no compleixi estrictament amb tots els requisits materials i formals que estableix la normativa mercantil és una despesa contrària a l'ordenament jurídic i, en conseqüència, no té el caràcter de deduïble a l'IS.

Històricament l'argumentació jurídica anterior es combinava amb la consideració del pagament de la retribució a administradors, quan aquesta no era obligada pels estatuts de la societat, com una

"liberalitat", tenint en compte que aquest tipus de despeses ("donativos y liberalidades") no tenen la consideració de despesa deduïble a l'IS (actual article 15 e) LIS 27/2014).

Arribats a aquest punt, probablement el lector es preguntarà quins són aquests requisits mercantils que han de complir les retribucions als administradors? Donat que complerts aquests requisits la deduïbilitat fiscal està assegurada, el que ha de fer l'empresa protagonista de la nostra història inicial, així com la resta d'empreses, és complir estrictament amb la normativa mercantil relativa a aquesta qüestió. Dit d'una altra manera, mort el gos morta la ràbia.

Doncs bé, el problema radica en la majúscula complexitat i casuística d'aquesta regulació, el que fa que exigir a determinat perfil d'empreses que coneguin i apliquin correctament aquesta normativa, sota la pena de no poder deduir-se aquesta despesa, sembli clarament exagerat i mancat del més mínim principi de justícia tributària.

Tot i que l'anàlisi dels aspectes mercantils de la retribució dels administradors mereixeria, sens dubte, un article específic en aquesta tribuna, intentaré resumir a continuació les principals qüestions a tenir en compte en aquest àmbit.

L'actual regulació mercantil es troba al Text Refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol ("LSC"), en els seus articles 217 i ss, la darrera versió dels quals data de d'1 de gener del 2015.

De forma molt resumida, aquesta normativa requereix que els estatuts estableixin que el càrrec d'administrador és retribuït i s'ha de concretar el sistema o sistemes de remuneració pels quals s'hagués optat (art.217 LSC) i en el supòsit de consells d'administració, obliga a què les retribucions per als consellers als quals s'assignen funcions executives es fixin en un contracte el contingut essencial del qual preveu la mateixa llei (art. 249 LSC).

També s'estableix l'obligació que l'import màxim de la remuneració anual del conjunt dels administradors, en la seva condició de tals, haurà de ser aprovat per la junta general i romandrà vigent mentre no se n'aprovi la modificació. Llevat que la junta general determini una altra cosa, la distribució de la retribució entre els diferents administradors s'es-

tablarà per acord d'aquests i, en el cas del consell d'administració, per decisió d'aquest, que haurà de prendre en consideració les funcions i les responsabilitats atribuïdes a cada conseller.

Igualment, es regulen determinats supòsits específics com la retribució mitjançant participació en beneficis o vinculada a les accions de la societat (arts. 218 i 219 LSC).

Finalment, també cal tenir en compte que la norma estableix que la remuneració dels administradors haurà de guardar, en tot cas, una proporció raonable amb la importància de la societat, la situació econòmica que tingués a cada moment i els estàndards de mercat d'empreses comparables. El sistema de remuneració establert haurà d'estar orientat a promoure la rendibilitat i la sostenibilitat a llarg termini de la societat i incorporar les cauteles necessàries per evitar l'assumpció excessiva de riscos i la recompensa de resultats desfavorables.

Per si l'anterior no fos prou, cal tenir igualment en compte l'anomenada teoria de "l'absorció del vincle", construcció jurisprudencial del Tribunal Suprem ("TS") sobre la relació jurídica entre les societats mercantils i els seus administradors. En base a aquesta teoria un conseller delegat o administrador que, alhora, ocupa un càrrec d'alta direcció no pot simultaniejar una relació mercantil i una altra de laboral, de manera que s'opta per donar prioritat a la relació societària en atenció a l'enllaç orgànic que uneix l'administrador i la societat, amb el resultat de deixar sense efecte la relació laboral d'alta direcció.

Tot plegat fa que sigui força complicat determinar com formalitzar i distribuir la retribució dels administradors i, especialment, en el supòsit d'aquelles persones en les que concorren tres tipus de funcions: les d'administrador, les de director general o gerent i les funcions de tipus tècnic-laboral. L'exemple inicial seria un d'aquests casos (administrador/gerent/director comercial) i també és una situació que es pot donar habitualment en societats professionals on ens podem trobar una persona que sigui administrador, gerent i desenvolupi les tasques professionals corresponents (metges, dentistes, arquitectes, advocats).

Així ens trobarem que, per complir amb la normativa mercantil, caldrà que els Estatuts Socials fixin la no gratuïtat del càrrec d'administrador i la forma de

retribució, que la Junta General fixi el límit màxim de la mateixa i, en el seu cas, anualment la quantitat a percebre i si ens trobem amb un conseller delegat que es signi un contracte amb l'aprovació de 2/3 del Consell. Si addicionalment l'administrador és director general i porta a terme altres funcions tot això s'hauria de recollir igualment en una acta de junta o en un contracte específic.

Com es pot comprovar, no és una qüestió precisament senzilla. I s'entén perfectament que existeixin cauteles de la norma mercantil per protegir especialment als accionistes minoritaris davant de potencials abusos que puguin perpetrar els administradors a l'hora de fixar les seves retribucions, però no sembla justificable que una qüestió d'aquesta gran complexitat s'utilitzi per castigar fiscalment a contribuents que, en cap cas, han practicat cap tipus d'abús en les retribucions satisfetes als administradors respecte als socis de l'empresa.

Aquesta situació no és pas nova, sinó que ve de lluny, tot i que la normativa de l'IS aplicable fins al 31 de desembre del 2014 (RDLeg 4/2004) no contenia cap previsió en relació amb la deduïbilitat de les remuneracions als administradors, per justificar aquest criteri administratiu ens hem de remuntar a les sentències del cas "Mahou" del TS de 2018 (dues sentències de 13 Nov. 2008, Rec. 3991/2004 i Rec. 2578/2004), en relació a actes de disconformitat incoades per l'Agència Tributària en els anys 1992-1994.

No obstant, aquesta jurisprudència es basava en una normativa molt anterior de l'IS (LIS 61/1978), de manera que podien existir dubtes sobre els requisits necessaris per a la deduïbilitat de les retribucions dels administradors amb la normativa posterior de l'IS.

Posteriorment, les sentències del TS de 2-1-2014 (Rec. 4269/2012) i de 5-2-2015 (2) (Rec. 2448/2013 i Rec. 2795/2013) enjudicien supòsits sota la vigència de la LIS 43/1995, actualment derogada, i confirmen el criteri que la deduïbilitat de les retribucions dels administradors es regeix pel principi de legalitat que s'ha d'inferir de les normes que regeixen la matèria en els textos respectius que les regulen. En aquest sentit manifesta l'Alt Tribunal que "Resulta insòlita qualsevol interpretació que sostingui que en aquesta matèria no és exigible un compliment escrupolós de la legislació mercantil".

A PARTIR DE L'1 DE GENER DE 2015, LA NOVA LLEI DE L'IS (LA JA ESMENTADA LIS 27/2014) INCLOU UNA MENCIÓ ESPECÍFICA A L'ARTICLE 15.E) EN RELACIÓ AMB LA RETRIBUCIÓ DELS ADMINISTRADORS

A partir de l'1 de gener del 2015, la nova Llei de l'IS (la ja esmentada LIS 27/2014) inclou una menció específica a l'article 15.e) en relació amb la retribució dels administradors, establint que no seran considerades com a donatius o liberalitats "las retribuciones a los administradores por el desempeño de funciones de alta dirección, u otras funciones derivadas de un contrato de carácter laboral con la entidad".

A la llum d'aquest precepte, sembla que la intenció del legislador hauria estat donar per finalitzat el debat entorn de la qüestió de la de-

duïbilitat de les retribucions als administradors per l'exercici de les funcions executives d'alta direcció i d'altres funcions laborals.

No obstant això, com ja s'ha explicat anteriorment, aquesta mateixa Llei inclou un altre precepte (la lletra f) d'aquest mateix article 15) que estableix la no deduïbilitat fiscal de les despeses d'actuacions contràries a l'ordenament jurídic, en què es poden enquadrar les retribucions satisfetes a administradors que no donin compliment a la normativa mercantil.

En aquest sentit, el Tribunal Econòmic Administratiu Central ("TEAC") s'ha pronunciat en dues Resolucions de 8/10/2019 i 17/7/2020 respecte a què l'article 15 e) LIS 27/2014 no protegeix respecte a la consideració de despeses no deduïbles de les retribucions d'administradors que no respectin

la normativa mercantil, en base a què la normativa fiscal no permet la deducció de despeses que vulnerin l'ordenament jurídic.

És en base a aquestes dues resolucions del TEAC que, actualment, l'Administració Tributària segueix aixecant actes negant la deduïbilitat de les retribucions dels administradors que no compleixin estrictament amb els requisits de la normativa mercantil.

Està doncs tot perdut per poder oposar-se a aquesta interpretació de l'Administració Tributària? Doncs potser no. El títol d'aquest article fa referència a un últim tren per defensar, en tot cas, la deduïbilitat de la retribució d'administradors a l'IS, i aquesta darrera esperança la trobem en la Sentència del TS 150/2021 de 8 de febrer del 2021.

En aquesta sentència l'Alt Tribunal, analitzant la deduïbilitat en l'IS dels interessos de demora, conclou que l'expressió "actuaciones contrarias al ordenamiento jurídico" no pot utilitzar-se per negar la deduïbilitat de qualsevol despesa que incompleixi qualsevol precepte de l'ordenament jurídic, sinó que fa referència a actuacions que realment impliquin greus incompliments del marc jurídic, posant com a exemple les despeses derivades d'un suborn.

Que els lectors que hagin arribat fins aquí treguin les seves pròpies conclusions d'aquesta afirmació textual que realitza el TS en aquesta sentència: "lo cierto es que "actuaciones contrarias al ordenamiento jurídico" no pueden equiparse, sin más, a cualquier incumplimiento del ordenamiento jurídico ya que esto conduciría a soluciones claramente insatisfactorias, sería una interpretación contraria a su finalidad. La idea que está detrás de la expresión "actuaciones contrarias al ordenamiento jurídico" necesita ser acotada, han de evitarse interpretaciones expansivas, puesto que esa expresión remite solo a cierto tipo de actuaciones, vg. sobornos y otras conductas similares."

Sembla clar que, mutatis mutandi, l'afirmació realitzada pel TS respecte als interessos de demora hauria de ser aplicable a la situació exposada respecte la retribució dels administradors i, per tant, podríem estar veient la llum al final del túnel per corregir aquesta injusta situació. Esperem que així sigui.

LA BASE DE CàLCUL DELS CRITERIS 2020 SOBRE ELS PROCEDIMENTS D'ARRENDAMENTS

Segon lliurament de la sèrie d'articles iniciada al Mòn Jurídic núm 335, i que tenen la finalitat de divulgar i donar la màxima transparència possible a la forma en què s'apliquen els nous Criteris 2020 a la Comissió d'Honoraris de l'ICAB. En l'anterior ocasió es va abordar l'àmbit del Dret de Família i en aquesta ens endinsem en l'àmbit del Dret d'Arrendaments.

Frederic Muné i Catarina
Col·legiat Núm: 17921
Diputat de la Junta de Govern
responsable de la Comissió
d'Honoraris de l'ICAB

Begoña Rodríguez Fernández
Col·legiada Núm: 28818

Els criteris orientatius en taxacions de costes de l'ICAB que varen entrar en vigor el 5 de març del 2020 i que són d'aplicació des d'aquella data a qualsevol taxació de costes o jura de comptes, amb independència de la data d'inici del procediment o actuació judicial o de la data de confecció de la minuta (Disposició Final), preveuen que l'interès litigiós o base de càlcul ve determinat per l'import de la condemna en els supòsits d'estimació de la pretensió exercitada, o bé per la quantia processal quan la sentència que condemna en costes sigui desestimàtoria o absolutòria, llevat que la quantia processal no consti fixada a les actuacions o sigui poc raonable (Criteri 11.1). Així, quan la quantia processal es consideri poc raonable, a criteri de la Comissió d'Honoraris, s'estarà a l'interès econòmic real de l'assumpte, tot motivant aquesta exclusió excepcional del criteri de la quantia processal.

Per altra banda, el mateix Criteri 11.1 especifica que en defecte de tot l'anterior, la quantia base sobre la que s'apliqui el grau corresponent del Criteri 6 serà la quantia indeterminada fixada a l'art. 394.3 LEC, és a dir, la xifra de 18.000 €, amb la qual cosa es podrà aplicar el grau superior al que correspongui per raó del tipus de procediment o actuació de què es tracti, d'acord amb el Criteri 11.10, sempre que la única pretensió que integri la quantia base sigui una sola pretensió de quantia indeterminada.

En aquest sentit, cal tenir present que en els procediments sobre arrendaments que tinguin per objecte la

resolució del contracte i recuperació de la possessió del bé (art. 250.1.1ª LEC), incloent els procediments de desnonament per precari de l'art. 250.1.2ª LEC i els altres supòsits de tutela sumaria que preveuen els apartats 4rt i 7è del mateix precepte (250.1 LEC), la quantia base d'aquesta pretensió no pecuniària serà la que correspongui segons aquest ordre:

- a) La quantia processal fixada al procediment (arts. 253 i 255 LEC), sempre que no resulti poc raonable, en quin cas s'està al que resulti dels apartats subsidiaris que segueixen. Així, per exemple, s'estima poc raonable la dels procediments d'habitatges de renda antiga, en els que la legislació processal no distingeix i es fixa una anualitat de renda contractual sense actualitzar a preus de mercat. També es considera que la quantia processal és poc raonable en els desnonaments per precari, que consisteix en el valor cadastral de l'immoble, malgrat no s'hi discuteix la seva titularitat.
- b) En defecte de l'anterior, s'està a l'import d'una anualitat de renda de finca anàloga, tenint en compte les característiques de l'habitatge, sempre que constin a les actuacions, així com les dades publicables pel Cadastre. A partir d'aquestes dades i característiques la quantia base s'extreu de consultar l'índex de referència de preus de lloguer publicats per l'Agència de l'Habitatge de la Generalitat de Catalunya, per obtenir l'esmentat import d'una anualitat de renda de finca anàloga segons les dades oficials publicades pel referit índex.

- c) En defecte de l'anterior, s'està al 10% del valor cadastral fixat al procediment, actualitzat amb els coeficients multiplicadors de la instrucció de valoració de béns immobles de la Agència Tributària de Catalunya, d'acord amb el límit mínim establert a l'article 26 de la Llei Estatal 29/1987, de 18 de desembre, de l'Impost sobre Successions i Donacions, en relació al valor de l'usdefruit, atès que es tracta de judicis sobre drets possessoris com ho és el dret d'usdefruit.
- d) Per últim, la quantia indeterminada de 18.000 € de l'art. 394.3 LEC, tenint en compte l'increment de grau del Criteri 11.10 quan es tracti de l'única pretensió que integri la quantia base.

Aquests criteris per a determinar la quantia base s'apliquen també, de forma analògica, a l'incident de tercer ocupant que es plantegi en seu d'un procediment d'execució hipotecària, tenint en compte que allò que és objecte de controvèrsia en el mateix, és el dret o no del tercer ocupant a continuar en la possessió de l'immoble.

Quan a l'acció de desnonament per manca de pagament s'acumuli l'acció de reclamació de rendes degudes (art. 440.3 LEC), la quantia base ve determinada per la suma del valor de les dues accions (Criteri 13). Pel que fa a l'acció de reclamació de quantitat, s'estarà a les rendes degudes fins a la seva consignació o pagament o, en el seu cas, fins a la recuperació de la possessió de l'immoble, perquè és l'interès real en litigi. I quan s'exerciti únicament l'acció de reclamació de rendes degudes, la quantia base vindrà determinada per la quantitat reclamada o bé la que hagi estat objecte de condemna (Criteri 11.1).

Respecte de la quantia base en el procediment d'execució, s'està a la quantitat per la qual es despatxi i es dugui a terme de forma efectiva, tant en concepte de principal, com d'interessos i costes pressupostades (Criteri 11.5). En canvi, quan l'objecte de l'execució sigui el pronunciament relatiu a la recuperació de la possessió del bé, la quantia base vindrà donada per la que resulti de l'aplicació de l'ordre ressenyat anteriorment respecte a la fixació del valor d'aquesta pretensió no pecuniària.

Una vegada determinada la quantia base, l'import dels honoraris que es poden incloure a la taxació de les costes resulta de l'aplicació sobre la mateixa del corresponent grau d'entre els que es preveu al Criteri 6 que, amb caràcter general, serà el grau 4t si es tracta d'un procediment ordinari, per exemple en exercici d'acció de denegació de pròrroga forçosa per causa de necessitat o de resolució contractual per subarrendament no consentit, o el grau 5è si es tracta d'un procediment verbal, per exemple en

exercici d'acció de desnonament. Quan la quantia base no superi, i per tant sigui igual o inferior, a la legalment prevista com a indeterminada, de 18.000 € (art. 394.3 LEC), s'aplicarà el grau superior, això és, el 3r i 4t grau respectivament (Criteri 11.10).

Ara bé, cal tenir en compte que, de conformitat amb el Criteri 4.3, els honoraris a incloure a les costes han de ser el resultat de la ponderació conjunta i equitativa del treball i l'interès litigiós, evitant que una quantia o interès litigiós excessivament baix o reduït determini per sí sol el seu import, i més tenint en compte que d'acord amb el Criteri 3.2, aquests criteris tenen un fi orientador i no s'han d'interpretar com un mínim o un màxim, sinó de forma flexible, estant al cas concret, en atenció a les circumstàncies concurrents cas per cas.

Per aquest motiu, quan ens trobem davant d'un procediment ordinari per raó de la matèria i la base de càlcul sigui inferior a 6.001 €, quantia mínima del judici ordinari per raó de la quantia segons l'art. 249.2 LEC, en atenció a la càrrega de feina i temps de dedicació habitual en un judici ordinari, sempre que aquesta es dugui a terme de forma efectiva en el cas concret, s'estima adequat minutar en costes el que resulti d'aplicar el grau 3er prenent com a quantia base els 6.001 € que preveu l'art. 249.2 LEC. Tanmateix, si es tracta d'un procediment verbal amb quantia inferior a 3.000 €, quantia mínima del judici verbal per raó de la quantia als efectes de poder interposar recurs d'apel·lació segons l'article 455.1 LEC, pels mateixos motius d'evitar que una quantia excessivament baixa condicioni per si sola els honoraris, s'estima adequat minutar en costes el que resulti d'aplicar el grau 4t sobre la quantia base esmentada de 3.000 € (art. 455.1 LEC), en atenció a la càrrega de treball i el temps de dedicació habitual o més freqüent en un judici verbal, sempre que aquesta es dugui a terme de forma efectiva en el cas concret.

Si el procediment no s'ha tramitat de forma íntegra, per qualsevol motiu (vènia, transacció, desistiment, ...) s'ha d'estar a la distribució per fases processals prevista al Criteri 10.1, en virtut del qual la fase d'al·legacions i la resta del procediment tindran un valor similar entre si, i les fases que comprengui l'esmentada resta del procediment també és valoraran de forma semblant entre si.

Per altra banda, si es tracta de les costes de la segona instància s'estarà a allò disposat al Criteri 8, en relació amb l'esmentat Criteri 10.1, en virtut del qual la feina feta a l'apel·lació s'estima equiparable a la fase d'al·legacions de la primera instància, amb un lleu increment en cas de celebració de vista en aquesta segona instància. ^{N4}

NO HAY LUZ AL FINAL DEL TÚNEL

El objeto del artículo es ofrecer un análisis riguroso y solvente acerca de la real y auténtica naturaleza del problema del incremento del precio de la luz desde el pasado 1 de junio.

David Couso Saiz
Col·legiat Núm: 37.884

Desde el pasado 1 de junio estamos asistiendo a un frenesí nunca visto de noticias sobre el incremento del precio de la luz. Desgraciadamente, y como casi siempre ocurre con los medios de comunicación, salvo honrosas excepciones, nadie se adentra en las verdaderas causas del problema. Tal vez porque hablar de ellas suponga tocar ciertos elementos “intocables” del establishment socioeconómico. El objeto del presente artículo es tratar de ofrecer un análisis riguroso y solvente acerca de la real y auténtica naturaleza del problema, y ofrecer un poco de “luz”, nunca mejor dicho, ante la avalancha de información parcial y sesgada, que nunca se adentra a la raíz del problema. Vamos pues a ello.

A mediados de la década de los noventa, se inició el proceso de liberalización de los antiguos monopolios públicos y de la consiguiente apertura de los mercados a la competencia. Con ello Europa se incorporaba a la extensa tradición anglosajona del Derecho de la Competencia y de la importancia capital de dicha regulación para asegurar un correcto y eficiente funcionamiento de los nuevos mercados estratégicos que Europa abría a la competencia y, por ende, a la entrada de nuevos operadores que debían introducir innovación y pluralidad de oferta en los servicios minoristas. Estos mercados, conceptuados por la doctrina como industrias en red, se singularizan por un elemento esencial, la infraestructura, elemento nuclear cuya garantía de acceso mayorista es

garantía de pluralidad de oferta minorista. Sin la garantía de un acceso efectivo y eficaz a la infraestructura, la competencia efectiva queda capada y es pura entelequia para los nuevos agentes que pretendan entrar. Hablamos de mercados en red con una infraestructura única, singular, no replicable (al menos totalmente), con unos costes y barreras de entrada elevados, de ahí la importancia capital de la garantía de acceso a la red y/o infraestructura.

La infraestructura y la garantía efectiva de acceso eran pues la clave de bóveda y éxito del nuevo esquema regulatorio. Ante tal reto regulatorio, el Derecho de la Competencia clásico (cárteles, abusos de posición dominante, control de concentraciones y ayudas públicas de Estado) se mostraba una herramienta incapaz de hacer frente a dicha necesidad de garantía de acceso y/o apertura. El Derecho de la Competencia es un instrumento ex post, es decir, actúa con posterioridad a determinadas actuaciones de los operadores del mercado. Su metodología es la clásica del Derecho Administrativo Sancionador: comisión de infracciones, instrucción de procedimientos sancionadores, imposición de sanciones, recursos administrativos y/o judiciales, etc.

Ello motivó la emergencia de una nueva rama del Derecho calificada por la doctrina mercantilista como normativa ex ante. Hablamos de una normativa específica regulatoria que debía garantizar el acceso efectivo a las “redes y/o infraestructuras” de los nuevos sectores libe-

realizados, antiguos monopolios públicos. En la doctrina se suele hablar de Derecho Regulatorio, Derecho de las Industrias en Red, Derecho de Supervisión Regulatoria, etc. Paralelamente, a la introducción de dicha normativa específica para cada uno de los sectores que se abrían a la competencia, había que crear una serie de organismos reguladores específicos para la supervisión especial de tales mercados.

En la doctrina se les conoce como reguladores sectoriales, pues actúan solamente sobre un sector en particular; a diferencia del regulador horizontal de defensa de la competencia que actúa sobre todos los sectores. Se iniciaba una nueva época regulatoria con grandes interrogantes. Coexistencia de 2 bloques legislativos con finalidades diferentes: regulación sectorial ex ante con finalidad de apertura y regulación horizontal ex post con finalidad de disciplina. En la actualidad, y a partir de la integración unitaria de 2013, todo ello está concentrado en la vigente Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia. No obstante, hasta llegar a esta integración, transcurrieron intensos 17 años, de 1996 a 2013 de aprendizaje regulatorio, de interacciones conjuntas -sectorial y horizontal-, que no fueron fáciles ni para nada pacíficos en lo que a coexistencia institucional se refiere.

El proceso era nuevo e ingente, creación de una regulación especial ex ante indispensable para garantizar el acceso a las redes y/o infraestructuras recién liberalizadas, hoy concentradas en las 7 áreas temáticas de la CNMC: competencia, telecomunicaciones, audiovisual, postal, ferroviario, aeroportuario, energía. Algunos organismos llevaron a cabo una intensa labor de "jurisprudencia regulatoria": Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones, Comisión Nacional de la Energía, junto al organismo horizontal de competencia cuyos inicios se remontan a 1989. No fueron pocos ni tenues los encontronazos regulatorios entre el regulador horizontal con su metodología ex post y los reguladores verticales con su metodología ex ante. El proceso era nuevo y complejo para todos. Los reguladores verticales iniciaban su andadura como la hoja en blanco. El regulador horizontal debía redimensionar su actuación para no inmiscuirse en las funciones propias de la regulación ex ante.

No hay regulación eficiente ni mercados competitivos, sin la conjunción simultánea de la supervisión regulatoria ex ante y la disciplina de competencia ex post. Instrumentos y herramientas diferentes para un mismo fin. No lo digo yo, si no nuestra reciente historia regulatoria. En primer lugar, la extinta CNE en su famoso Informe de 20/5/2008. En segundo lugar, la Pericial Fabra en el procedimiento judicial 452/2014 en el TS. Finalmente, un

Informe anunciado y no concluido en 2015 por la CNMC. 13 años perdidos de política normativa por un lado y de supervisión regulatoria por el otro. 3 toques de atención de 3 reputadas voces.

Mucha literatura se ha vertido en los últimos meses sobre las causas del incremento de la electricidad. Para no errar el tiro, debemos distinguir bien entre causas exógenas influenciadas por condicionantes internacionales ajenos a nuestro control. Tales han sido el incremento de los derechos de emisión de CO2 así como el incremento del precio del gas. Causas éstas derivadas de la súbita y acelerada reactivación económica post-covid que ha pillado a muchos con el pie cambiado, sin los deberes debidamente hechos. En definitiva, causas sobre las que no podemos influir, al menos no individualmente y a corto plazo. Las consecuencias son terribles, un IPC totalmente desbocado.

Sin embargo, para el que suscribe, nada se ha dicho sobre las causas endógenas. Aquellas que hacen referencia a las deficiencias estructurales de nuestro sistema eléctrico desde 1997. Causas normativas y de política regulatoria. La competencia efectiva en un sector en red como la energía se fundamenta en una garantía real y efectiva de acceso a la infraestructura (transporte y distribución). Para alcanzar dicha garantía se necesita la conjunción regulatoria de la actuación de acceso ex ante y de la disciplina competencial ex post. Hablamos de una infraestructura única, no replicable, con severas barreras de entrada. Antiguos monopolistas públicos hoy monopolistas privados, verticalmente integrados en toda la cadena de valor. Hasta aquí la teoría, ahora los hechos. Mercado de generación no regulado ex ante ni disciplinado ex post eficientemente. Resultado: persistencia de operadores lo suficientemente fuertes como para alterar las condiciones normales de competencia. Mercado de transporte, monopolio público que no ha impedido la especulación con un recurso esencial como es el acceso-conexión a red, oferta de red muy inferior a la demanda requerida para la entrada de nueva y robusta competencia. Mercado de distribución, monopolio legal. Mercado de comercialización, aparentemente competitivo, pero fuertemente alterado por las interacciones de los operadores dominantes operando de manera dual en mercado regulado y mercado libre. Para acabar de rematar toda esta chapuza regulatoria, desfase normativo notable entre la legislación europea y la española, lo que ha agravado aún más las deficiencias estructurales y los cuellos de botella en acceso-conexión a red. Esta es nuestra cruda realidad regulatoria, el resto, entretenimiento internacional sobre el que no podemos actuar. ¹⁴

NULIDAD DE LAS INSPECCIONES ITV

El autor analiza la situación actual tras la declaración de nulidad de los dos estados de alarma, referida a la práctica ejecutada por muchas estaciones ITV que recortaron los plazos de vigencia de las inspecciones de vehículos; en el artículo se hace constar que esa limitación ha sido declarada nula por el Tribunal Supremo, pero a fecha de hoy esa nulidad aún no ha sido remachada por el Tribunal Constitucional.

Pau Saumell
Col·legiat núm. 11.435

Durante los dos estados de alarma -hoy declarados inconstitucionales y nulos por el TC- muchas estaciones ITV estuvieron ejecutando -con el apoyo de la Administración- una práctica fraudulenta y gravemente perjudicial para millones de conductores, usuarios obligatorios de ese servicio necesario de la inspección técnica periódica, recortando el plazo legal previsto hasta extremos literalmente absurdos, como por ejemplo otorgar validez sólo hasta febrero de 2021 a un vehículo que ha obtenido una inspección con resultado favorable en enero de 2021.

Esa limitación, basada en una interpretación errónea e interesada de la legalidad vigente por el COVID-19, en exclusivo beneficio de una mayor recaudación de las estaciones ITV, ha sido declarada nula por el Tribunal Supremo, pero a fecha de hoy esa nulidad aún no ha sido remachada por el Tribunal Constitucional.

Me explico: el Tribunal Supremo ha declarado nula una Orden Ministerial, que fue la primera norma que lo introdujo esa regulación, pero sigue estando incólume el R.D. Ley que reprodujo luego esa misma regulación, y que solo puede ser anulado por el Tribunal Constitucional.

El Tribunal Supremo -y el Defensor del Pueblo- ya se pronunciaron cautelarmente contra la primera, la Orden SND 413/2020, de 15 de mayo. Concretamente, los Autos del Tribunal Supremo de 5 de octubre y 25 de noviembre de 2020 afirmaban:

“...Una queja formulada al Defensor del Pueblo que éste respondió el 26 de julio de 2020 cuyo punto 11 asevera que: “Desde el punto de vista de los bienes e intereses que la ITV protege, (la seguridad y el medio ambiente) carece de sentido acortar artificialmente la vida de la última ITV obligando al propietario del vehículo a realizar dos inspecciones seguidas en un corto lapso de tiempo que, en los casos más extremos (como el de los vehículos sujetos a inspección semestral) puede ser solo de unos pocos días. Ello evidentemente genera un coste y una carga administrativa para los propietarios de los vehículos afectados sin que esa Administración haya puesto de manifiesto que concurren razones imperiosas de interés general que justifiquen el recorte de la vida legal de las ITV (...).”

En una ponderación obligada de los intereses en presencia entendemos que el interés que esgrime el Abogado del Estado se enfrenta al interés, también

atendible, de que no se abonen tasas por inspecciones sucesivas practicadas en plazos cortos, así lo demuestran los ejemplos prácticos que contraponen FEAT TARRAGONA en su contra recurso, cuya necesidad para la seguridad vial puede ser discutida y con pérdida de horas para los propietarios de vehículos, y para el sector económico que representan los recurrentes, en un trámite burocrático que, además de su coste por las tasas a pagar, es necesario demostrar como algo necesario, por ser repetido en plazos breves. No se aprecia en qué medida se perjudique la seguridad vial toda vez que las ITV seguirán produciéndose en forma periódica y en los plazos legales, como exige el Real Decreto 909/2017 y la normativa europea a la que se debe.”

Un año después de los Autos de medidas cautelares, el Tribunal Supremo ha dictado el 19-10-2021 dos sentencias (números 1243 y 1246) declarando nula dicha Orden SND 413/2020, de 15 de mayo, con los siguientes razonamientos:

B) La vulneración del ordenamiento jurídico en que incurre el apartado segundo de la Orden SND/413/2020.

El Real Decreto 920/2017 --que, no lo olvidemos, traspone la Directiva 2014/45/UE y contiene la regulación de la inspección técnica de vehículos-- establece en su artículo 6.5 el plazo de validez de las inspecciones periódicas en estos términos:

“5. El plazo de validez de las inspecciones técnicas periódicas se obtendrá adicionando a la fecha en la que el resultado de la inspección haya sido favorable la frecuencia indicada en este artículo. No obstante, si dicha fecha está comprendida en los 30 días naturales precedentes a la expiración del plazo de validez de la inspección anterior, el plazo de validez se obtendrá adicionando la frecuencia correspondiente a la citada fecha de expiración.” (...)

Así, pues, el apartado segundo de la Orden SND/413/2020 se aparta de lo previsto por el artículo 6 del Real Decreto 920/2017.

No puede ampararse para ello en el Real Decreto 463/2020 (1er estado de alarma), porque nada se dice en él sobre lo que estamos considerando, sino también porque, si se entendiera que la cobertura se la ofrecería el apartado 6 de su artículo 10, que autorizaba al Ministro de Sanidad para modificar, ampliar o restringir las medidas limitativas de derechos previstas, sucede que ha sido declarado inconstitucional por

la sentencia del Tribunal Constitucional n.º 148/2021 en cuanto le facultaba para modificarlas o ampliarlas y no hay duda de que el apartado segundo de la Orden SND/413/2020 supone una mayor limitación.

Pues bien, si en este contexto, volvemos la vista al apartado segundo impugnado, nos encontramos con la falta de consistencia de la justificación ofrecida por la Administración para recortar el período de validez de las inspecciones realizadas tras las prórrogas previstas en el apartado primero de la Orden. (...)

Es verdad que, conforme a su artículo 5.6, no se ha aplicado en España, pero que haya sido así no permite ignorar la solución que la Unión Europea ha considerado procedente: prorrogar los certificados de vehículos que, a causa de las medidas contra la pandemia, no pudieron ser inspeccionados cuando les correspondía sin reducir el período de validez de los expedidos cuando han sido revisados finalmente. No aplicarla en España supone apartarse de lo que prescribe el Derecho de la Unión Europea y también debemos advertir ahora que no hay explicación de la razón por la cual es imprescindible en España lo que no es necesario para el Reglamento (UE) 698/2020.

Nos encontramos, por tanto, con una disposición que carece de sustento en el Real Decreto 463/2020, infringe el principio de interdicción de la arbitrariedad proclamado por el artículo 9.3 de la Constitución y desconoce el Derecho de la Unión Europea. Son causas suficientes para anular el apartado segundo de la Orden SND/413/2020 sin que sea necesario extender nuestro examen más allá.”

Pero como decíamos, con posterioridad a dicha Orden se aprobó el Real Decreto-ley 26/2020, de 7 de julio, de medidas de reactivación económica para hacer frente al impacto del COVID-19 en los ámbitos de transportes y vivienda, cuyo artículo 29 tenía la misma redacción que la Orden anulada por el TS:

Artículo 29. Prórroga de la validez del certificado de inspección técnica periódica de los vehículos.

1. El plazo de validez de los certificados de inspección técnica periódica de los vehículos cuya fecha de próxima inspección estuviera comprendida entre el 21 de junio y el 31 de agosto de 2020 y no se hubiera realizado la correspondiente inspección técnica periódica en la fecha de entrada en vigor del presente decreto ley se prorrogará tres meses, a contar desde la fecha de vencimiento del certificado. Una vez realizadas

las inspecciones técnicas periódicas de los vehículos cuyos certificados hayan sido objeto de la anterior prórroga, a los efectos del cómputo de la fecha hasta la que es válida la inspección en las tarjetas ITV y los certificados de inspección técnica de los vehículos a los que se refieren los artículos 10 y 18 del Real Decreto 920/2017, de 23 de octubre, por el que se regula la inspección técnica de vehículos, se tomará como referencia la fecha de validez que conste en la tarjeta ITV y no computará, en ningún caso, el período de prórroga.

Aunque dicho artículo, de redacción manifiestamente mejorable, no concuerda ni con el objeto declarado por su artículo 1 (que busca "...garantizar la disponibilidad de los bienes y los servicios esenciales; proporcionando liquidez a las empresas y reduciendo las cargas administrativas..."), ni es congruente con su exposición de motivos (en la que se denuncia que el COVID-19 está "...repercutiendo negativamente en el adecuado desenvolvimiento de ciertas actividades económicas, en particular, de las empresas transportistas..."), lo cierto es que su redacción es igual a la de la Orden anulada, y también infringe el principio de jerarquía normativa respecto de la Constitución y el Derecho Europeo.

Sin embargo, para que el citado Real Decreto-ley 26/2020, de 7 de julio pueda ser anulado requiere una intervención expresa del Tribunal Constitucional, tal como declaran las dos citadas sentencias del Tribunal Supremo de 19-10-2021, in fine:

"C) La improcedencia de plantear cuestión de inconstitucionalidad sobre el artículo 29.1 del Real Decreto-Ley 26/2020.

Este precepto, además de disponer la prórroga del plazo de validez del certificado de inspección técnica periódica de los vehículos que debían ser revisados entre el 21 de junio y el 31 de agosto de 2020, prevé

que se tome como referencia para el tiempo en que serán válidos los nuevos certificados emitidos en las realizadas tras la prórroga la fecha que constara en la tarjeta ITV y no el período de prórroga. Es decir, se refiere a un período diferente al que contempla la Orden SND/413/2020, precisamente el que comienza al decaer el estado de alarma declarado por el Real Decreto 463/2020 y posteriormente prorrogado hasta el 21 de junio de 2020. No procede plantear la cuestión de inconstitucionalidad sobre este artículo porque de su validez no depende el fallo que debemos pronunciar sobre el apartado segundo de la Orden SND/413/2020. No se da, por tanto, el supuesto previsto por los artículos 163 de la Constitución y 35 de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional."

O sea que muchos de los más de 19 millones de usuarios que se han visto obligados a someter sus vehículos a inspecciones ITV durante 2020, a los que no se respetaron los plazos legales, deberían poder recuperar las tasas abusivas abonadas, y en caso de denegación cualquier juez podría plantear -con garantías de éxito- cuestión de inconstitucionalidad contra el artículo 29.1 del Real Decreto-Ley 26/2020.

En definitiva, ante la falta de fundamento de la calificación de validez de inspección realizada desde el primer estado de alarma por las estaciones ITV, al reducir la validez legal (de seis meses, uno, dos o cuatro años, según la antigüedad y tipología del vehículo) hasta plazos de días, como denunciaba el Defensor del Pueblo, en clara contravención de la normativa estatal y europea, considero que debería compelerse a las estaciones de ITV, como concesionarias de la Administración Pública, a que devuelvan los importes indebidamente cobrados derivados de dicha práctica a los usuarios perjudicados, resultando también injustificada cualquier posible sanción impuesta por Tráfico por incumplimiento de los plazos ilegales consignados en las fichas ITV. ¹⁴

PRO de PROfessional

A Sabadell Professional som on hi ha els millors PROfessionals

Perquè treballem en PRO dels PROfessionals com tu per oferir-te solucions financeres pensades per als professionals de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona.

Innovem constantment la nostra oferta de productes i serveis per ajudar-te a aconseguir els teus objectius i protegir els teus interessos

I, a més, comptem amb un equip de gestors especialitzats preparats per acompanyar-te i per donar resposta a les teves inquietuds i necessitats financeres.

Podríem omplir aquest anunci amb arguments i ofertes difícils de rebutjar, però preferim començar a treballar. Per això et convidem a contactar amb nosaltres i un gestor t'explicarà amb detall els avantatges que tenim per a tu.

T'estem esperant.

EL COL·LEGI ES MOU

L'ICAB REIVINDICA LA NECESSITAT DE REFORÇAR EL PRINCIPI DE TRANSPARÈNCIA PER APORTAR MÉS SEGURETAT JURÍDICA AL CONSUMIDOR QUE RECORRE ALS CRÈDITS REVOLVING

El Col·legi, a través de l'Institut I+DRET, va celebrar els passats 15 i 16 de desembre el I Congrés sobre Crèdit Revolving amb el propòsit d'analitzar el futur d'aquesta pràctica, que consisteix en un crèdit flexible en què el client disposa d'un límit de crèdit determinat que es pot tornar a terminis a través de quotes periòdiques i en què el deute derivat del crèdit es renova mensualment.

El Congrés, que portava per lema “El futur del crèdit revolving: mercat financer, seguretat jurídica i transparència” va ser inaugurat per Mª Eugènia Gay, degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, i Jesús Sánchez, vicedegà de la Corporació.

La degana de l'advocacia barcelonina va destacar en la seva intervenció que els crèdits revolving “són un producte sobre el qual la persona usuària ha de tenir en compte el seu elevat interès a l'hora de gestionar-lo per evitar caure en una espiral de deute incontrolable, però, alhora, l'entitat de crèdit té l'obligació de proporcionar a la persona consumidora unes explicacions clares i suficients perquè aquesta pugui prestar una decisió veritablement informada respecte els productes que contracta i comprendre realment quines són les conseqüències i posicions, tant jurídiques com a econòmiques, que està assumint. Aquesta circumstància contribueix a la seguretat jurídica, en reduir el risc d'un sobtat sobreendeutament de la persona usuària i d'un col·lapse del servei públic de justícia derivat del fenomen de la litigació en massa”.

Per la seva part, el vicedegà de la Corporació i codirector de l'Institut I+DRET, Jesús Sánchez, va ressaltar que, encara que el Tribunal Suprem s'ha pronunciat en les sentències de 25/11/2015 i 4/3/2020 sobre els crèdits revolving intentant establir els criteris per determinar quan una operació ha de ser considerada usurària, es continuen dictant sentències contradictòries per part dels Jutjats de Primera Instància i de les Audiències Provincials de tot el país. “Probablement sigui degut a una errònia interpretació de la Sentència del Tribunal Suprem de 4 de març del 2020; una sentència que l'únic que fa a l'hora d'analitzar l'element objectiu de la llei de la usura és que, atès que un tipus d'interès en crèdit revolving d'un 20% ja és alt per si mateix, matisa la doctrina per a aquest tipus de crèdits revolving: del doble al terç entre el tipus mitjà i el tipus aplicat, per considerar un interès notablement superior al normal dels diners”.

El vicedegà de l'ICAB va afirmar que “el crèdit revolving és una eina creditícia clau avui dia en matèria de consum, per això és essencial garantir la seguretat jurídica en el seu ús. Des de l'Institut I+DRET, posat en marxa el mes d'octubre passat per part del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, es vol contribuir a través d'aquest Congrés a millorar el coneixement i l'accés a aquest tipus de crèdits sempre primant la seva comprensió entre la ciutadania i abordant una reflexió important en relació a la seguretat jurídica”.

El I Congrés sobre el Crèdit Revolving -que es va celebrar en format blended i presencial a la seu de l'ICAB- va tenir com a finalitat analitzar la transformació efectiva d'aquesta eina en els darrers temps, gràcies a l'aplicació del protocol de transparència a l'àmbit bancari. Atès que la litigiositat relacionada amb el crèdit revolving ha estat notable en els darrers anys, des de l' I+DRET es va marcar com a objectiu d'aquest Congrés aportar conclusions que permetin que aquest tipus de crèdit, aferrat al principi de transparència, segueixi evolucionant en positiu al nostre entorn.

Per això, el Congrés va comptar amb una taula inaugural titulada "Usura i Transparència" a càrrec de Javier Orduña Moreno, exmagistrat de la Sala 1a del Tribunal Suprem, catedràtic de Dret Civil de la Universitat de València i president del consell assessor de l'Institut I+DRET.

Orduña va assenyalar, en la seva intervenció, que l'Institut I+DRET va néixer precisament per fomentar la seva vocació de servei cap a la ciutadania ja que des de l'advocacia es té la capacitat de detectar els problemes que afecten la població i es vol aprofitar aquesta capacitat per anticipar-se i aportar solucions jurídiques a aquests.

L'Institut I+DRET fa "una aposta forta per la societat civil i "per això" es considera necessari abordar des del punt de vista del mercat financer, de la seguretat jurídica i de la transparència tots els aspectes relacionats amb el crèdit revolving, una eina que respon a la societat de consum actual i que ha comportat importants problemes de litigiositat", ha afirmat Orduña. En aquest sentit, va destacar també que "una part important de la reflexió jurídica que durem a terme al llarg d'aquestes dues jornades és en relació a la necessitat de disposar de referents conceptuals sobre aquesta matèria per poder disposar de seguretat jurídica". L'exmagistrat va assenyalar també que "la protecció de la persona consumidora s'ha de produir, sobretot, en reforçar el principi de transparència per corregir l'asimetria que hi ha entre la informació i la formació de l'empresari financer respecte del client". I va afegir: "el principi de transparència no és l'únic que ha de prevaler dins del marc jurídic, però sí un dels més importants a consolidar en molts àmbits, entre ells, el del crèdit revolving, en benefici de la seguretat jurídica que necessita la ciutadania".

El I Congrés sobre Crèdit Revolving es va estructurar en 8 taules de debat a través de les quals es va abordar "La publicació dels tipus d'interès normals en crèdit al consum. Problemàtica actual de dades i realitat de mercat. Estudi i diferència TAE i TEDR"; "Transparència en la contractació del crèdit revolving i Casuística crèdit revolving i fitxers de

solvència: dret a l'honor"; "Crèdit responsable. Solvència del deutor. Responsabilitat de l'entitat per sobreendeutament?"; la "Prescripció a l'acció de restitució. Estem davant d'un contracte de tracte successiu?: dies a quo. Art. 9 Llei Usura de 1908"; "la Seguretat Jurídica: Art de jutjar"; "Els aspectes processals derivats de l'exercici de diferents accions, la Llei d'Usura en el context actual. Costes judicials"; i el "Futur del revolving: usura en el dret comparat".

El Congrés va finalitzar amb la ponència de Juan María Díaz Fraile, magistrat del Tribunal Suprem, qui va fer una clara petició al legislador en exposar que «és essencial regular degudament aquesta matèria per evitar la gran litigiositat generada amb la STS 4/03/2020».

CLAUSURA DEL CONGRÉS

El Congrés va ser clausurat Jesús Sánchez, vicedegà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i codirector de l'I+DRET, i per Javier Orduña, exmagistrat de la Sala 1a del Tribunal Suprem, catedràtic de Dret Civil de la Universitat de València i president del consell assessor de l'Institut I+DRET.

Precisament, Jesús Sánchez va destacar que el principal objectiu del Congrés s'havia complert, ja que es volia facilitar a través de l'Institut I+Dret un espai per a la reflexió i l'anàlisi sobre el crèdit revolving i els problemes derivats del seu ús, ja que en els darrers anys s'ha generat una litigació en massa sobre aquest producte creditici. En opinió del vicedegà de l'ICAB, "cal establir un criteri clar per poder determinar quan una operació ha de ser considerada usurària per afavorir així la seguretat jurídica del mercat financer i de la ciutadania en general".

Per la seva part, Javier Orduña va exposar que properament l'Institut I+DRET publicaria les conclusions de les diferents taules de debat celebrades en el marc del I Congrés sobre el Crèdit Revolving.

L'ICAB ALERTA DEL GRAN REPUNT DE LES DESIGNES DE VIGE REGISTRADES AL TORN D'OFICI DE GÈNER A NOVENBRE

Amb motiu del 'Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència Contra la Dona' –que es commemora cada 25 de novembre– l'ICAB va alertar del gran repunt de les designes del Torn d'Ofici en matèria de violència de gènere (VIGE).

En aquest sentit, des del Torn d'Ofici de l'ICAB, la diputada responsable del qual és Carmen Valenzuela, va donar a conèixer que de l'1 de gener al 20 de novembre del 2021 es van registrar 6.652 designes de violència de gènere, mentre que en el mateix període dels anys anteriors se'n van materialitzar 3.445 (2020 – any del confinament) i 5.781 (2019) a l'àrea d'influència de l'ICAB (Arenys de Mar, Barcelona, Berga, Cornellà de Llobregat, Gavà, L'Hospitalet de Llobregat, Igualada, Prat de Llobregat, Sant Boi de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet, Vilafraça de Penedès i Vilanova i la Geltrú).

Des del Torn d'Ofici de l'ICAB també es va voler posar de manifest que, des del passat mes de setembre, i d'acord amb la Llei del Parlament de Catalunya 17/2020, del 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones, hi ha a Catalunya l'obligatorietat de realitzar la primera assistència a comissaria per als casos de violència masclista.

En aquest sentit, des del Torn de l'ICAB es va donar a conèixer que de l'1 de setembre al 20 de novembre del 2021 es van comptabilitzar 259 peticions de víctimes de violència masclista.

Segons la Llei del Parlament de Catalunya 17/2020, de 22 de desembre, es considera violència masclista qualsevol violació dels drets humans a través de la violència que s'exerceix contra les dones com a manifestació de la discriminació i de la situació de desigualtat en el marc d'un sistema de relacions de poder dels homes sobre les dones. Precisament aquesta llei estableix que la violència masclista pot manifestar-se en l'àmbit de la parella (l'anomenada, a la Llei estatal, "violència de gènere"), en l'àmbit familiar, laboral i dins d'aquests pot donar-se a través de l'assetjament sexual, les agressions per raó de gènere, les vexacions, els tractes degradants, les amenaces i coaccions a l'espai públic, la violència a l'àmbit

digital, institucional, educatiu, polític, a l'esfera pública de les dones, a les restriccions o privacions de llibertat sigui a l'espai públic o privat, o a les activitats laborals, formatives, esportives, religioses o lúdiques, així com en les restriccions relacionades amb l'expressió en llibertat quant a la seva orientació sexual o expressió i identitat de gènere, o a la seva expressió estètica, política o religiosa, entre d'altres. Per això, l'objecte de protecció de la Llei esmentada és la dona agredida d'alguna manera per la seva condició de gènere.

Des del Torn d'Ofici també es va voler destacar que en relació a les designes, des del dia 1 de juliol fins al dia 20 de novembre del 2021 es van registrar un total de 2.566 designes per a víctimes de violència de gènere, de les quals 1.511 corresponen a la primera assistència en comissaria (58,89%), mentre que en 1.055 ocasions la primera assistència va estar al jutjat (41,11%).

Cal tenir en compte que la «Llei 17/2020 per a l'erradicació de la violència masclista» recull la reclamació històrica de l'advocacia l'obligatorietat d'assistir a les dones víctimes de violència masclista en la primera declaració a comissaria, ja que l'acompanyament per un lletrat o lletrada a les víctimes de violència en el moment previ a la interposició de la denúncia garanteix que aquesta rebi una informació completa dels drets que l'assisteixen.

Des del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona també es va voler recordar que les víctimes de VIGE estan emparades per la Justícia Gratuïta pel simple fet de ser víctimes d'aquesta xacra social. Per això, l'ICAB va voler posar en valor la important tasca social que exerceix l'advocacia d'ofici, ja que aquests professionals garanteixen els 365 dies a l'any i les 24h al dia el dret de defensa de la ciutadania.

LA COMISSIÓ DE DONES ADVOCADES REIVINDICA UNA MAJOR PROTECCIÓ PER A LES VÍCTIMES DE LA VIOLÈNCIA VICÀRIA

La Comissió de Dones Advocades de la Corporació i representants de la Junta de Govern del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona van participar en l'acte reivindicatiu celebrat

a l'ICAB el passat 25 de novembre, amb motiu del Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència Contra la Dona.

El secretari de la Junta de Govern, Joaquim de Miquel, va presentar l'acte, al qual va assistir també el diputat Frederic Munné, i les advocades membres de la Comissió de Dones Advocades de l'ICAB Marina Roig, Cristina González, Ainhoa Díaz i Gabriela Boldó, les quals van llegir el manifest que havien elaborat per denunciar l'augment de les agressions sexuals. Va tancar l'acte, Olga Arderiu, presidenta d'aquesta Comissió, qui va afirmar que "la Comissió de Dones de l'ICAB organitza cada 25 de novembre aquest acte reivindicatiu i la lectura d'un manifest. El nostre objectiu seria no haver-lo de fer i que deixés d'existir el 'Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència Contra la Dona' perquè voldria dir que ja no existeix aquesta xacra social. Atès que sembla que la lluita encara durarà molt de temps, el continuarem fent".

En aquest manifest, la Comissió de Dones Advocades de l'ICAB va denunciar que "aquest any ens trobem en un 25 de novembre marcat per l'augment constant de les agressions sexuals i, en especial, a les noies menors d'edat", i va

posar èmfasi en el fet que "el confinament durant la pandèmia de la COVID- 19 va suposar la invisibilització de molts casos de violència masclista en l'àmbit domèstic. Però malauradament, un cop desconfinades, les agressions han tornat també a l'espai públic".

La Comissió també va alertar que en "els darrers casos de VIGE, especialment mediàtics, han augmentat les peticions punitivistes relacionades amb la cadena perpètua o la pena de mort" així com els "discursos per atiar el missatge d'odi" "per això" consideren que "allò que realment cal és respecte per a les víctimes i treballar des de la prevenció i l'educació en la tolerància zero a qualsevol tipus de masclisme".

Des de la Comissió de Dones Advocades també es va posar de manifest que els casos de violència vicària han posat sobre la taula que el patriarcat no afecta només a les dones sinó, també a nens i nenes, per aquesta raó, van reivindicar "una major protecció" per a aquest col·lectiu i "el reconeixement d'aquests assassinats com una forma més de violència masclista per poder protegir millor totes les víctimes" ja que consideren "que els agressors no són monstres ni malalts sinó homes que continuen pensant que dones i infants són de la seva propietat".

També es va reclamar que es reconeguïn els drets de totes les persones que pateixen els efectes del patriarcat.

La Comissió va celebrar que les darreres reformes legislatives s'encaminen cap a l'efectiva protecció dels i les menors que conviuen en situacions de violència masclista ja que "és un nou pas en la lluita contra la violència masclista en el que s'haurà d'anar aprofundint". També es va commemorar que la modificació de la Llei 5/2008 pel dret de les dones a erradicar la violència masclista, del mes de desembre, "ha donat reconeixement jurídic al nostre país a conceptes com la discriminació per embaràs i maternitat en l'àmbit laboral; la violència econòmica, que determina que moltes dones no puguin tenir una vida digna, perquè són privades dels recursos econòmics mínims per poder-se desenvolupar en llibertat; l'ampliació del contingut del terme "violència masclista" i la del subjecte, reconeixent els drets de les dones, nenes i adolescents transgènere".

La Comissió de Dones Advocades de l'ICAB va clausurar l'acte tot dient: "seguirem alçant la veu als jutjats, però també al carrer, per cridar com cada any que contra les violències masclistes ens hi trobaran de cara" i apel·lant a "dotar la justícia de perspectiva de gènere", com a eina imprescindible per construir una societat més feminista.

ESPAI DE LA 2A OPORTUNITAT

L'OBSERVATORI DE LA INSOLVÈNCIA PERSONAL DE L'ICAB ALERTA QUE ELS CONCURSOS DE PERSONES SEGUEIXEN A L'ALÇA MALGRAT LA MORATÒRIA CONCURSAL

L'Observatori de la Insolvència Personal del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va donar a conèixer, el passat 2 de desembre, el seu balanç en relació a les dades que van ser publicades pel Consejo General del Poder Judicial (CGPJ) sobre els concursos de persona física durant el tercer trimestre de l'any 2021.

Des de l'Observatori es va constatar que de gener a setembre del 2021 es van presentar un total de 9.935 concursos de persona física, dels quals 2.533 van ser de persona física empresària i 7.402 van ser de persona física no empresària. Per això va alertar que si es manté la tendència, l'any 2021 finalitzarà amb una xifra propera als 14.000 concursos, molt superior als 8.324 concursos, xifra amb la qual es va tancar l'any 2020.

És rellevant l'increment del 60% dels concursos de persona física no empresària dels tres primers trimestres del 2021 respecte al mateix període de l'any 2020. Pel que fa als concursos d'empresari declarats, l'increment en els tres primers trimestres del 2021 respecte a l'any anterior és del 115%.

I aquesta tendència a l'alça es manté malgrat la moratòria concursal que es va prorrogar fins al 30 de juny del 2022, mitjançant Reial decret publicat el 24 de novembre. Així, encara que les persones físiques no estan obligades a presentar concurs davant la seva situació d'insolvència, el cert és que segueixen acudint al mecanisme concursal per obtenir una solució a la insolvència, bé obtenint un acord amb els creditors, bé sol·licitant al jutjat l'exoneració dels deutes. De fet, el primer informe de l'Observatori de la Insolvència Personal de l'ICAB, presentat el mes de novembre, destacava que els casos en què no es va poder arribar a un acord entre el deutor i els

creditors i que segueixen el recorregut judicial, el procediment finalitza en un 95% amb la cancel·lació dels deutes.

Alhora, en la distribució per Comunitats Autònomes veiem com Catalunya concentra el 32% dels procediments de Segona Oportunitat de persones físiques empresàries, seguit pel 15% de Madrid, i el 12% de la Comunitat Valenciana.

El fet que el concurs de la persona física estigui complint el seu objectiu permetent una sortida favorable a les persones de la situació d'insolvència afavoreix que cada vegada més persones acudeixin a aquest procediment. D'aquesta manera es constata que s'està introduint en la cultura jurídica, econòmica i social el mecanisme de la Segona Oportunitat.

En el cas dels empresaris autònoms, el mecanisme ofereix una solució al sobreendeutament atès que actualment permet l'exoneració del crèdit públic dins un pla de pagaments. Aquest extrem ha de ser considerat com una clara oportunitat per refer projectes empresarials i personals que permetin sortir de l'ostacisme i de les limitacions que dona lloc a mantenir deutes que no es poden solucionar al llarg de la vida. D'aquesta manera, tal com ve advertint el Grup de Treball de la Segona Oportunitat de l'ICAB, s'evita un increment de l'economia submergida i s'elimina la limitació per iniciar de nou projectes empresarials que generin valor econòmic i social de futur.

LA SECCIÓ DE DRET FISCAL CONSIDERA QUE L'APLICACIÓ DEL "VALOR DE REFERÈNCIA" EN ELS IMPOSTOS DE TRANSMISSIONS, SUCCESIONS I DONACIONS I PATRIMONI COMPORTARÀ UN INCREMENT DEL COST FISCAL PER AL CONTRIBUENT

La Secció de Dret Fiscal i Financer del Col·legi va organitzar del 23 al 25 de novembre la IV Jornada de Dret Tributari per tal d'abodar les principals nove-

tats tributàries introduïdes per la Llei 11/2021, del 9 de juliol (de mesures de prevenció i lluita contra el frau fiscal), les novetats per al 2022 en els impostos cedits a la Generalitat de Catalunya, i estudiar com afectarà l'IVA a l'e-Comerç -arran de l'entrada en vigor del règim fiscal de vendes a distància en l'IVA (OSS i IOSS)- i les notificacions electròniques practicades per les diferents Administracions Públiques, entre d'altres temes.

La IV Jornada de Dret Tributari va ser inaugurada, de forma presencial, per Mireia Ramón, diputada de la Junta de Govern del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, i Albert Folguera, president de la Secció de Dret Fiscal i Financer de l'ICAB.

La Jornada es va iniciar amb la taula sobre les "Principals novetats tributàries introduïdes per la Llei 11/2021, del 9 de juliol, de mesures de prevenció i lluita contra el frau fiscal", a càrrec de José Blasi, vicepresident de la Secció de Dret Fiscal i Financer de l'ICAB.

La Jornada va comptar amb la participació de Natàlia Caba, directora General de Règim Jurídic de Direcció General de Tributs i Jocs de la Generalitat de Catalunya, per exposar com afectarà el "valor de referència" als impostos cedits a la Generalitat.

En aquest sentit, des de la Secció de Dret Fiscal es va destacar que l'aplicació del "valor de referència" en els impostos de transmissions, successions i donacions i patrimoni comportarà un increment del cost fiscal per al contribuent i que l'aplicació del valor de referència no respectarà el valor de la transacció.

En el marc de la Jornada també es va fer una anàlisi pràctica de l'entrada en vigor del règim fiscal de vendes a distància en l'IVA (OSS i IOSS) i es va analitzar la futura evolució de l'IVA a nivell europeu. Albert Folguera, president de la Secció de Dret Fiscal i Financer i professor Associat del Departament d'Economia de la Universitat de Barcelona, va destacar en el marc d'aquesta ponència que la introducció de l'OSS és el punt de partida a una futura harmonització en el marc de la Unió Europea del Sistema d'informació Immediata (SII) i de les liquidacions periòdiques en matèria d'IVA.

La IV Jornada de Dret Tributari es va continuar desenvolupant en format telemàtic els dies 24 i 25 de novembre. Al llarg d'aquestes dues jornades es va fer una anàlisi de la Llei de Pressupostos en referència a les novetats fiscals per al 2022, a càrrec de Maria José Gómez, advocada i membre de la Secció de Dret Fiscal i Financer de l'ICAB. El darrer dia de la Jornada, Esther Virgili, advocada i professora Associada de l'Àrea de Dret Financer i Tributari de la Universitat Autònoma de Barcelona, va exposar el funcionament de les diferents notificacions electròniques practicades per les Administracions Públiques.

Precisament, la Secció de Dret Fiscal va alertar que el fet que existeixin diferents plataformes per dur a terme les notificacions és una font de nous litigis perquè el contribuent ha d'estar pendent de rebre notificacions de les Administracions Públiques i disposar d'un certificat digital que burocràticament és de difícil obtenció. Per això, es considera que, en aquest cas, la tecnologia ha complicat la vida al contribuent, ja que s'ha passat d'una bústia física a una multitud de bústies online.

L'ICAB DONA A CONÈIXER LA SEVA ÀMPLIA OFERTA FORMATIVA A LA FIRA JOB MADRID 2021

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va estar present a la Fira JOB Madrid 2021- Congrés Internacional de Feina i Orientació Professional per a universitaris, titulats júnior i CFGS- que es va celebrar presencialment el 2 de desembre, posant a l'abast dels i les professionals de l'advocacia d'arreu d'Espanya l'ampli ventall de formació jurídica, de referència i de qualitat, com són tots els programes formatius online de l'Escola de Pràctica Jurídica i els Màsters ICAB.

ESPECIALITZA'T EN PROPIETAT INTEL·LECTUAL I INDUSTRIAL AMB EL MÀSTER DE L'ICAB

La protecció de les creacions intel·lectuals; les marques i noms comercials; els dissenys industrials; la competència deslleial; les patents i altres invencions; així com els mecanismes processals de Protecció dels Drets de la Propietat Industrial i Intel·lectual són els eixos principals del Màster en Propietat Intel·lectual i Industrial 2022 que organitza el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona.

La matrícula de la nova edició d'aquest Màster ja està oberta! El Màster d'Especialització Jurídica comença el 25

de gener de 2022, en format blended, és a dir, combinant sessions on-line i, en alguns dies específics, presencials.

El programa del Màster consta de sis mòduls. El primer mòdul, sobre "la protecció de les creacions intel·lectuals" compta amb sessions sobre els drets connexos, tecnologia digital, mesures de protecció tecnològica i pràctiques, entre altres.

"La protecció de les modalitats distintives de la Propietat Industrial: marques i noms comercials" és el segon mòdul que s'imparteix, i inclou casos pràctics, per exemple, un expedient de l'OEPM.

El tercer mòdul, sota el títol "Disseny Industrials", conté sessions de determinació de l'objecte del Disseny Industrial, sistemes de protecció, etc. a més d'una sessió pràctica interactiva sobre la resolució d'un cas.

El mòdul quatre, "Competència deslleial", inclou pràctiques agressives, inducció a la infracció contractual i aspectes processals, entre altres.

"La protecció de les modalitats inventives de la Propietat Industrial: patents i altres invencions" és el cinquè mòdul, enfocat a les patents.

Per últim, el sisè mòdul "Els mecanismes processals de protecció dels drets de la Propietat Industrial i Intel·lectual" posarà èmfasi en els procediments davant l'EIUIPO i l'OEPM.

El comitè científic d'aquest Màster el formen els advocats i advocades Marta Baylina, Cristina Calvet, Anna Autó, Jordi Romaní, Rosa Martínez Brines, David Pellisé i Miquel Montaña.

A més, el quadre docent està format per un ampli ventall d'advocats i advocades en exercici, per magistrats i magistrades i professors universitaris i professores universitàries de màxim nivell, tots ells i elles reconeguts pels seus coneixements sobre les disciplines de la Propietat Intel·lectual i Industrial.

El Màster en Propietat Intel·lectual i Industrial 2022 s'adreça a Graduats, Graduates, Llicenciats i Llicencides en Dret o estudis superiors perquè completin la seva formació professional necessària per exercir com a advocat o advocada expert en aquestes matèries.

Dona ales al teu currículum amb els màsters ICAB!

INSCRIPCIONS OBERTES PER AL POSTGRAU EN PRÀCTICA JURÍDICA -EDICIÓ MARÇ 2022

L'ICAB posa en marxa el proper 7 de març una nova edició del Postgrau en Pràctica Jurídica EPJ-ICAB, en format presencial i on-line. Amb el Postgrau en Pràctica Jurídica es facilita al llicenciat/da o Graduat/ada en Dret que vulgui exercir l'advocacia, la formació necessària per iniciar-se en la professió ja que aproxima a l'alumne en aspectes poc tractats durant els estudis universitaris, com per exemple, com redactar una demanda, com tractar el client, com afrontar el judici, per citar alguns exemples.

A través d'aquesta formació eminentment pràctica que aporta destresa i experiència l'alumne guanyarà en habilitats conegudes com soft skills i alhora es podrà especialitzar en dues de set matèries (Civil, Penal, Laboral, Administratiu, Mercantil, Família i Financer). En aquesta nova edició que s'iniciarà el més de març i que és oberta a titulats i titulades en Dret de tot Espanya. És possible escollir el format, ja que les classes es podran seguir de manera presencial o on-line. Els horaris són de les 18:00 a les 20:30 hores, de dilluns a dijous, de tal manera que dilluns i dimecres es faria una especialitat i dimarts i dijous, una altra.

Per tal de facilitar tots els detalls sobre el Postgrau de Pràctica Jurídica es farà una sessió informativa via zoom el proper 16 de febrer.

No t'ho pensis, si vols exercir l'advocacia comença amb l'EPJ!

POSTGRAU EXPERT EN DRET EUROPEU 2022. MATRÍCULA OBERTA!

Si vols especialitzar-te en Dret Europeu, la formació essencial que cerques és el Postgrau sobre aquesta matèria que imparteix el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, i que es desenvoluparà des del 24 de gener al 6 d'octubre del 2022.

Al Postgrau s'examinen les diferents vies de defensa dels Drets Fonamentals en l'àmbit de la Unió Europea, sent l'eix central el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) del Consell d'Europa (Bloc I) i el Tribunal de Justícia de la Unió Europea - TJUE (Bloc II), inclòs també un mòdul destinat a la referència als mecanismes establerts a les Nacions Unides.

La formació, que també s'ofereix en modalitat on-line, consta d'una durada de 300 hores, la qual serà impartida dilluns i dimarts de 18.30 a 20.30 hores de la mà de professorat de prestigi especialista en la matèria: com ara advocats, advocades, lletrats, lletrades, del TEDH, jutges i jutgesses.

En el marc d'aquesta formació està previst un viatge a Brussel·les, al Parlament Europeu, (subvencionat parcialment), sempre que les condicions de la COVID-19 ho permetin. A més a més, també està previst un viatge a Estrasburg/Luxemburg per assistir a vistes en tribunals i visita institucional, a càrrec de l'alumne.

No perdís aquesta gran oportunitat, la formació jurídica que busques la tenim. D'ara endavant, FormacióICAB! Enriqueix-te, aprèn i creix professionalment!

MAGNÍFIC CONCERT DE NADAL DE LA CORAL DE L'ICAB

El passat 21 de desembre al vespre, la Coral de l'ICAB va oferir el seu tradicional concert de Nadal a l'Església de Sant Raimon de Penyafort.

La Coral, sota la direcció d'Òscar Salvador, va oferir una cop més un magnífic recital que va incloure les peces "El noi de la mare", "Cançó de l'estrella", "Els àngels de la glòria", "Nadal", "Festejo de Navidad", "Quan somriu", "Rocketman", i "Beatles" per traslladar un missatge d'optimisme i esperança en aquests temps difícils marcats per la pandèmia.

El concert, a més, va comptar amb la col·laboració d'una veu extraordinària com és la de l'advocada i diputada de la Junta de Govern de l'ICAB, Carmen Valenzuela, qui va interpretar la cançó "Todavía aquí", que s'inclou en el disc "Desde mi balcón".

PROPERES ESDEVENIMENTS

SANT RAIMON DE PENYAFORT 2022

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona té prevista la celebració d'una nova festivitat de Sant Raimon de Penyafort per a aquest any 2022. Amb tot i malauradament, la celebració de Sant Raimon d'enguany es veurà afectada de nou per la situació pandèmica global. La voluntat de la Junta de Govern és i ha estat en tot moment organitzar la millor festivitat possible, però les restriccions existents i les recomanacions oficials ens poden obligar, un any més, a certes modificacions del programa en pro de l'interès sanitari i amb la voluntat de preservar qualsevol potencial afectació per COVID-19. En aquest sentit, us anirem informant de les activitats programades a través dels diferents canals de comunicació de l'ICAB.

SAVE THE DATE! II CONGRÉS DE LA INFÀNCIA I ADOLESCÈNCIA ELS DIES 28 I 29 D'ABRIL 2022

Els propers 28 i 29 d'abril del 2022 està prevista la celebració del II Congrés de la Infància i l'Adolescència. Més endavant es donarà més informació sobre el programa i les inscripcions l'esdeveniment.

II CONGRESO DE LA INFANCIA Y ADOLESCENCIA
28|29 DE ABRIL DE 2022

SAVETHEDATE

Organizado por:

GOVERN DE CATALUNYA
DEPARTAMENT D'ASSISTÈNCIA SOCIAL I D'INTEGRACIÓ SOCIAL

P F & D

P F & D

P F & D

Formació ICAB

formacio@icab.cat

D'ara endavant, **Formació ICAB**

Des de Formació ICAB volem adaptar-nos a la nova realitat construint-la. D'ara endavant tots canviem, pel futur de la teva i de la nostra professió

- ↪ Escola de Pràctica Jurídica
- ↪ Màsters d'Especialització
- ↪ Formació Continuada
- ↪ Idiomes

ENTREVISTA A Mª LOURDES ARASTEY,
JUTGESSA DEL TRIBUNAL DE JUSTÍCIA DE LA UNIÓ EUROPEA

“Per avançar vers la igualtat no hem de pensar a canviar les regles, sinó en canviar els comportaments”

Entrevista per Roser Ripoll / Judit Budó

Què ha suposat a nivell personal i també professional ser nomenada jutge del Tribunal de Justícia de la Unió Europea?

Us podria dir que aquest nomenament no suposa sinó continuar exercint la mateixa tasca que he desenvolupat durant tota la meua vida professional. Tot i això, encara que en part sigui així, comporta un enorme canvi en molts sentits.

El marc normatiu de la UE és amplíssim i particularment complex. Això fa que la funció encomanada al Tribunal de Justícia sigui especialment delicada. El fons, la forma, l'àmbit objectiu, funcional i territorial, el multilingüisme, les regles processals i, així mateix, la terminologia específica del Dret de la Unió. Tot és diferent i, alhora, segueix formant part de les tasques pròpies de la feina d'un jutge. Ha estat un repte que he assumit amb il·lusió, però molt conscient de l'enorme responsabilitat que comporta.

Per què va presentar la seva candidatura al TJUE?

No va ser una decisió particularment premeditada. Va sortir la convocatòria i m'ho vaig plantejar perquè sempre he tingut un gran interès pel Dret europeu i també pel vessant internacional de les relacions jurídiques i socials. M'agraden les llengües i treballar en entorns multiculturals; a més a més, havia viscut diferents experiències professionals d'aquest caire que em donaven la certesa de què la meua carrera internacionalment podria adaptar-se a un àmbit com aquest.

Què creu que li aportarà al Tribunal de Justícia de la Unió Europea?

El Tribunal de Justícia és un òrgan col·legial on tot el que es decideix és fruit de continuats i intensos debats. Els 27 Jutges i els 11 Advocats Generals participem d'igual manera i les aportacions són cosa de tots. Cadascú de nosaltres afegeix la seva visió jurídica, la qual és fruit de la cultura de la qual venim.

D'altra banda, les diferents concepcions del dret en els estats de provinença es veuen enriquides per les variants de les professions jurídiques dels membres. Amb aquests paràmetres és evident que la meua aportació és la d'una jutgessa espanyola principalment experimentada en l'àrea social del dret.

“Sense una inversió en justícia ferma, contundent, quantiosa i permanent a la nostra societat li mancarà protecció”

Quines seran les seves primeres passes en aquest càrrec?

Es pot dir que les meves primeres passes han implicat la presa en contacte amb la infraestructura del Tribunal, una organització molt ben plantejada amb una gran experiència històrica en el seu funcionament. La meua feina implica la participació setmanal a la denominada “Réunion Générale”, formada pels 38 membres, on es fa la deliberació del tractament processal de tots els assumptes. I, lògicament, des del primer dia he assumit l'examen i preparació, com a ponent, dels assumptes repartits per la presidència. Pel que fa a les vistes i a la decisió dels afers, integro les Sales Segona i Setena –en funció de la formació de 5 o de 3 jutges–, així com la Gran Sala en els casos en què em toca per torn. Normalment, s'evita que sigui ponent el jutge/jutgessa de l'Estat d'origen de l'assumpte, però no hi ha cap límit per poder participar en una formació de jutjament sigui quin sigui l'Estat membre implicat.

Durant bona part de la seva carrera judicial s'ha dedicat a l'àmbit social, precisament una de la jurisdicció molt col·lapsada, que a sobre s'ha vist molt afectada pels efectes de la pandèmia. Com ho ha viscut? Hi ha alguna mesura que es pugui dur a terme per reduir el col·lapse?

La pandèmia ha representat un fet sense precedents per a tots i l'impacte socioeconòmic tan impactant té un reflex fidel –i molt negatiu– sobre la jurisdicció social. És veritat que la situació ja no era bona abans i que tenim un problema amb la insuficiència de mitjans personals i materials en justícia. L'enorme increment de litigis que provoca una crisi d'aquestes magnituds exigia d'una resposta de suport definitiu a una administració de justícia que ha de ser respectada com un bastió de les garanties dels ciutadans. Jo sempre he defensat que sense una inversió ferma, contundent, quantiosa i permanent en justícia la nostra societat mancarà de protecció.

Ha sigut vicepresidenta del Grup Europeu de Magistrats per la Mediació (GEMME). Quin paper ha de tenir la mediació com a via per a la resolució de conflictes?

La mediació és una via prou coneguda entre l'advocacia i la magistratura? Què es pot fer per potenciar el seu ús?

La mediació pot –i deu– tenir un paper molt important en l'obtenció de la satisfacció dels drets de les persones. Però ha de ser contemplada com un instrument de justícia, integrada en el sistema, amb totes les garanties.

S'ha de reconèixer que cada cop és més coneguda. Però, un cop més ens trobem en el mateix entrebanc de la manca de mitjans. Fa massa temps que es contempla de manera parcial, amb massa projectes i assajos diferents, sense una visió de conjunt i per a tot el sistema. Tot això lastra els seus potencials. La justícia ha de ser una qüestió d'estat, amb igualtat d'eines i de possibilitats.

La mediació ens ensenya que sense diàleg no ens en sortim, ni en les coses més grosses, ni en les més petites. Si volem que funcioni, s'ha de treballar conjuntament, coordinadament i unificant procediments, esforços i inversions.

Vostè és defensora de la igualtat de gènere, creu que les dones estan representades en alts càrrecs com el seu?

Doncs, si mireu quantes dones som ara mateix membres d'aquest Tribunal de Justícia de la Unió Europea, la resposta és clarament que no, que no estem representades.

Dels 27 jutges –un per cada Estat membre de la Unió–, només 6 som dones (Espanya, Estònia, Holanda, Itàlia, Letònia i Romania). Pel que fa a Espanya, des de l'adhesió en 1986, s'ha de dir que dos dels tres jutges de la seva història hem estat dones.

Dels 11 Advocats Generals –designat també en funció dels Estats, encara que no hi han Estats que roten–, en aquests moments només les Advocades Generals per Alemanya, Croàcia i Letònia són dones.

“En la judicatura hi ha igualtat mentre ens movem en etapes molt reglamentades. La qüestió se suscita quan comencen a entrar en joc “les actituds”: els criteris subjectius, les valoracions no taxades. ”

Quins canvis creu que necessita la carrera judicial per arribar a aquesta igualtat?

Hem avançat. Pot ser hem arribat a un punt que els canvis que manquen només depenen de la formació

i de la conscienciació. La desigualtat la trobem en la manera com es fan les coses, en les rutines, els estereotips, la manca de cura en detectar l'efecte pervers, la mirada... No hem de pensar a canviar les regles, sinó en canviar els comportaments.

Què li diria a les magistrades que volen arribar on vostè? Considera que hi ha sostre de vidre dins la judicatura?

És clar que hi ha sostre de vidre. I gruixut. Molts –i moltes– ho negaran. Però donat que, com deia abans, la cosa va d'actituds, és difícil admetre que el vidre existeix si no s'alça la vista cap amunt, si no es vol reparar en què hi ha un sostre. A la judicatura, com en altres carreres del sector públic, es pot afirmar que hi ha igualtat mentre ens movem en etapes molt reglamentades, sense marge per a la discrecionalitat. Les regles funcionen per si mateixes i no preveuen la diferència. La qüestió se suscita quan comencen a entrar en joc “les actituds”: els criteris subjectius, les valoracions no taxades, etc. A les meves companyes joves els diria que no deixin mai que se les aparti, que demanin, que es presentin a les convocatòries i ofertes, que no siguin elles mateixes les que s'exclouguin.

Per què va estudiar dret? Per què es va decantar per la magistratura?

Vaig fer dret sense una especial vocació. El dret em va començar a agradar, precisament, en preparar l'oposició. I a aquesta vaig arribar també d'una manera casual, després de conèixer què era un jutjat gràcies a una feina temporal. Decidida a fer el pas de preparar-me, arribar a ser jutge es va convertir en una passió; i des d'aleshores he sentit que aquesta era una feina meravellosa; dura, però plena.

Si no hagués estudiat dret? Quina altra professió li hauria agradat fer?

Em costa recordar exactament quines eren les meves expectatives. Tinc ja anys i aquella joventut queda lluny. Tinc la idea de parlar de psicologia, però segurament sense saber ben bé l'abast d'una opció o altra. En tot cas, sempre he sigut “de lletres”, com dèiem en aquells temps.

A quina li agrada dedicar el seu temps lliure?

M'agrada molt viatjar. I quan ho dic no estic pensant en viatges necessàriament llunyans i exòtics. El que m'atrau és sortir de l'ambient diari, conèixer altres escenaris, altres maneres de parlar, veure un paisatge, admirar altres carrers i edificis. Jo sóc feliç movent-me per Europa, per la seva diversitat i per les empremtes de la seva impressionant història.

JUAN ANTONIO DE LASSALETTA BOLTA

President Comissió de Sèniors
Col·legiat Núm: 7603

CARAV

L'EXERCICI DE LA PROFESSION VISTA PER L'ADVOCACIA SÈNIOR I JOVE.

Analitzem en aquesta ocasió, com ha afectat la pandèmia a l'advocacia i els reptes que té la professió,

És més difícil exercir ara que fa 20 anys enrere?

JAL: No se puede decir con criterios objetivos si es más difícil ahora que antes. Los tiempos cambian, y todo lo que nos rodea también. La dificultad la ha de evaluar cada uno por si mismo, y se ha de tener en cuenta el esfuerzo que cada uno ha empleado para salir adelante, siendo consecuentes de la vocación y el empeño en llevar a termino el desarrollo individual de la Abogacía.

AJ: La pregunta es complicada y difícil de responder porque, como abogado joven, hace 20 años todavía no ejercía, pero lo que sí puedo mencionar son los diferentes factores que me permiten afirmar que la profesión se ha ido complicando, en todas sus vertientes, a medida que han pasado los años.

En primer lugar, la democratización del acceso a la educación superior ha hecho que exista mucha más competencia entre los propios compañeros. De hecho el número de colegiaciones ha ido incrementándose.

En segundo lugar, la promulgación de leyes y normativas ha sido mucho más importante en los últimos años, por lo que es muy difícil para el abogado/a tener conocimiento de la normativa aplicable en distintas materias. Este exceso de normativización, en mi opinión, ha obligado al abogado/a a la especialización.

En tercer lugar, han surgido empresas del derecho que han «comoditizado» asuntos que antes podían ser rentables para muchos compañeros.

7/CARA

entre d'altres qüestions, de la mà d'Albert Jané, president del Grup de l'Advocacia Jove (GAJ) i de Juan Antonio de Lassaletta, president de la Comissió d'Advocats Sèniors de l'ICAB.

En cuarto lugar, se han incrementado exponencialmente las obligaciones legales que se exigen para poder operar como trabajador autónomo (declaraciones tributarias, burocráticas, etc) o para constituir una Sociedad Limitada Profesional.

Finalmente, hay que destacar que desde el Grupo de la Abogacía Joven de Barcelona (GAJ) hemos apreciado una bajada en el número de abogados y abogadas jóvenes que decide emprender e iniciar una actividad por cuenta propia.

Quina valoració feu del nou sistema d'accés a la professió?

JAL: Sinceramente creo que era necesario implantar un sistema de acceso a la profesión (que nosotros no tuvimos), porque de esta forma definimos más y mejor lo que ha de ser un abogado. La mayoría de nosotros recordamos haber comenzado siendo "pasantes" en un despacho, donde muchas veces, tan solo nos dedicábamos a archivar documentos. Pienso que los sistemas de enseñanza implantados para acceder al ejercicio de la profesión son positivos, especialmente hoy en día en que es muy necesaria la especialización, profunda, en cada una de las ramas y variantes del Derecho.

AJ: Sin lugar a dudas, regular el acceso a la profesión puede ser muy útil en la abogacía si el sistema escogido garantiza que los futuros abogados accedan a la profesión con unos conocimientos acordes y ajustados a la importancia de los derechos y libertades sobre los que asesoramos o defendemos.

ALBERT JANÉ

Col·legiat Núm: 34525

Sin embargo, creo que el sistema de acceso a la abogacía aún tiene mucho camino que recorrer para poder adaptarse a las necesidades del mercado y las diferentes realidades de nuestra profesión. Desde esta misma óptica, el planteamiento de la docencia universitaria en el ámbito del Derecho ha de estar, siempre, en constante evolución para poder mantenerse siempre adaptada a los nuevos tiempos.

Quins valors o principis han de regir l'exercici de la professió?

JAL: Los valores creo que son inmutables y, por tanto, no varían. Evidentemente la ética, el compañerismo, el sentido del cumplimiento del deber, la fe en la justicia y el respeto al justiciable son valores que no pueden variarse ni olvidarse. De esa relación derivan otros valores que son tan solo consecuencia de los anteriores.

AJ: Una de las principales y más importantes funciones de los Colegios de la Abogacía es que los abogados sigan estrictamente el cumplimiento de las normas deontológicas que entre todos hemos pactado. Estos en las mismas se recogen los valores mínimos que debe cumplir la abogacía en el desarrollo de esta profesión. Sin lugar a dudas, estas normas hacen que nuestra profesión se pueda desarrollar con la dignidad que se merece destacando la honestidad y el compañerismo como elementos vertebradores de todos estos los valores.

Com ha afectat la pandèmia a l'exercici de la professió?

JAL: Que duda cabe que no soy la persona más indicada para responder a esta pregunta, basando la respuesta en mi propia experiencia. Pero sí que observando a otros compañeros, especialmente jóvenes y de mediana edad, creo que ha sido una situación especialmente difícil e impensable, de consecuencias terribles para muchos. Hemos visto como se trasladaba el trabajo, en muchos casos, a los hogares, se aplazaban juicios, se suspendía la actividad de las instituciones, se dictaron nuevas normas que afectaron a todas las especialidades, etc. Gráficamente podríamos decir que en marzo de 2020 se bajo el telón y comenzó una nueva vida para muchos.

AJ: La pandemia del COVID-19 es y ha sido una lacra para la abogacía joven. Las contrataciones de abogados/as jóvenes para prácticas y contratos como junior, se redujeron mucho en los momentos de más incertidumbre. Sin embargo, y a tenor de la resiliencia que nos caracteriza, creo que la pandemia ha acelerado la transforma-

ción digital de la abogacía y la misma cambiará muchas de las dinámicas que parecían cinceladas en mármol. Sin lugar a dudas, la abogacía joven debe aprovechar esta oportunidad, así como las sinergias brindadas, para coronarse como el sector más óptimo (nativo digital) para la prestación de servicios jurídicos relativos a las implicaciones que traerán las nuevas tendencias digitales.

Què pot aprendre l'advocacia jove dels nostres sèniors? I a la inversa?

JAL: Todos tenemos que aprender de todos, y bajo este prisma general podemos defender que los Seniors tenemos una experiencia y una forma distinta de ver y enfocar los problemas, forma asociada a la edad, que nos hace más cautos y temerosos a la hora de tomar decisiones. Es bueno meditar serenamente sobre cualquier asunto. Por su parte los jóvenes tienen la capacidad de aprender, la rapidez, la intermediación y la valentía para resolver los problemas. Creo que juntos podemos mutuamente aportar valores muy beneficiosos para ambos.

AJ: Creo que a medida que vamos avanzando en la vida, la paleta de colores en que somos capaces de ver la realidad tiene muchos más matices y colores. La abogacía senior tiene ese valor incalculable de la experiencia, que te permite gozar de toda esa amalgama de matices que permite, en general, empatizar con terceros y no tomar decisiones impulsivas y desacertadas. Así, la abogacía joven goza de la frescura digital que le permite navegar con soltura en una realidad llena de oportunidades como puede ser internet. En consecuencia, creo que todos tenemos mucho que aprender y aportar y nos gustaría iniciar actividades de mentoría con seniors para aquellos abogados/as jóvenes que no dispongan de referentes accesibles al iniciarse en nuestra profesión.

En quins projectes de futur creieu que podrien treballar conjuntament les dues comissions?

JAL: Abundando en lo expresado, sería muy interesante la creación de una comisión conjunta para enfocar proyectos de futuro beneficiosos para ambos, para toda la sociedad y para lograr un mundo mejor y mas justo.

AJ: La creación de un MENTORING GAJ-SENIORS, así como de reuniones bilaterales entre ambas comisiones, como ya he comentado, sería muy interesante para que ambos colectivos pudiéramos nutrirnos de las virtudes de los otros.

Estalviar amb disponibilitat,
sense renunciar a una bona
rendibilitat, és possible

3%
rendibilitat
a compte¹

Disponible
des del primer
moment²

La situació actual implica pensar molt bé on vols invertir els estalvis. La Mutuallidat té una modalitat que satisfà tots els requisits per ajudar-te a constituir una xarxa de seguretat: el Sistema d'Estalvi Flexible (SVA) del Pla Universal.

**El teu futur, en bones mans.
Contracta un Sistema d'Estalvi Flexible a:
mutualidadabogacia.com**

Atenció personalitzada

Delegació de la Mutuallidat de la Abogacia
Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

Marc Munuera y Gregorio Vila

C/ Mallorca, 283. 08037 Barcelona
T. 936 01 1233

daniel.bodelon@mutualidadabogacia.com

1. Per al trimestre actual, taxa anual (rendibilitats passades no impliquen rendibilitats futures).

2. Durant el primer any només podràs rescatar el saldo acumulat corresponent a les aportacions d'estalvis que hagis fet. Durant el 2n any, fins al 97,5% del total del saldo acumulat i durant el tercer, fins al 99%. A partir del tercer any podràs rescatar fins al 100% del fons acumulat. Caldrà un període mínim de 30 dies des de la data d'efecte del cobrament de l'última aportació per poder rescatar el saldo en qüestió.

LLUÍS MIJOLER MARTÍNEZ,
ALCADE DEL PRAT DE LLOBREGAT

“El posicionament unànime del plenari municipal del Prat és que l'aeroport no pot créixer més enllà de la seva extensió actual”

Entrevista per Roser Ripoll i Judit Budó

L'ampliació de l'aeroport del Prat s'ha aturat. Quin és el posicionament del consistori sobre aquest projecte?

El posicionament unànime de tots els grups polítics del plenari municipal del Prat, que ha rebut també el suport de 50.000 persones a través de la web elprat.cat/niunpammes i de gairebé un miler d'entitats socials, veïnals, culturals, i econòmiques tant del Prat com de fora de la ciutat és que l'aeroport no pot créixer més enllà de la seva extensió actual, que és el fruit d'una important feina de diàleg i de creació de consensos que va donar lloc al Pla Delta. Per això hem resumit la nostra postura amb el lema #NiUnPamMes.

Defensem que l'aeroport ha de saber conviure en equilibri amb el seu entorn urbà, agrícola i natural, i no només per una qüestió localista. Creiem que, defensant el territori del Prat, defensem també un model de desenvolupament econòmic de país a l'alçada del que reclama el segle XXI i del repte que suposa l'emergència climàtica. És el que estan fent totes les grans metròpolis europees: Itàlia ha descartat l'ampliació de Fiumicino perquè afectava espais naturals; el govern francès ha constatat

que l'ampliació del Charles de Gaulle seria incoherent amb els objectius de reducció d'emissions que s'ha marcat; l'alcalde socialdemòcrata i tots els grups polítics londinencs s'oposen a la construcció d'una tercera pista a Heathrow... També aquí és hora d'abandonar vells models de desenvolupament i innovar i plantejar un model aeroportuari de país que impulsi la interconnexió entre l'avió i el tren. Plantejar aquest horitzó no és competència municipal, però a l'Ajuntament del Prat sempre hem reivindicat que els municipis hem de ser agents actius en la planificació del territori i, per això, hem presentat propostes per al debat en aquest sentit, per exemple, de la mà de l'Associació per la Promoció del Transport Públic.

Hi ha alguna alternativa de l'ampliació que no afecti les zones protegides?

Un element important que cal conèixer a l'hora de plantejar escenaris de futur per a l'aeroport és la naturalesa del territori en el qual es troba emmarcat. Al Delta del Llobregat no hi ha cap espai lliure. Infraestructures com l'aeroport, i també el port, espais urbans, zones industrials, i el Parc Agrari i els espais naturals conviuen en un

delicat equilibri: no es pot ampliar cap d'aquests espais sense afectar-ne necessàriament un altre. Allà on acaba l'aeroport comença immediatament l'espai protegit. No hi ha doncs cap alternativa d'ampliació viable sense destruir espais naturals.

I és més, les presumptes compensacions que ha proposat Aena són fal·làcies, perquè planteja protegir zones naturals que de fet ja haurien d'estar protegides. La Comissió Europea té obert un procediment contra l'Estat espanyol perquè considera que no s'han dut a terme les compensacions promeses en l'anterior ampliació de l'aeroport i perquè, a més, aquestes compensacions han resultat clarament insuficients. L'Estat i la Generalitat estan, per tant, obligats a protegir més i millor el Delta no a canvi de destruir-ne més espais, sinó perquè ens ho està reclamant Europa. Alguns dels espais que s'haurien de protegir són precisament els que Aena ha assenyalat com a possibles compensacions. En aquest sentit, plantejar una nova ampliació destruint alguns dels espais naturals més verges del Delta, com són els hàbitats de la Ricarda, atempta contra el sentit comú.

Quines conseqüències hauria tingut per al Prat la seva ampliació? Com afectaria als seus ciutadans?

Les conseqüències d'una ampliació de l'aeroport per al Prat serien nefastes, i segurament per això l'oposició al projecte genera una unanimitat tan àmplia entre la ciutadania, la societat i els grups polítics de la ciutat. Al Prat diem sovint que hem estat un territori assetjat per terra, mar i aire, malgrat tot, hem sabut construir, a través del diàleg constructiu i del consens, un equilibri territorial que és modèlic i que segurament ens converteix en referents a Europa del que és un desenvolupament sostenible, que permet que al cor de l'àrea metropolitana convisquin grans infraestructures amb uns espais humits de gran valor i un Parc Agrari que produeix productes de proximitat i que és la base d'un sector gastronòmic i turístic cada cop més dinàmic.

Ampliar l'aeroport faria que perdéssim aquest equilibri i per tant destruiria un territori que la ciutadania del Prat aprecia cada cop més com a espai de lleure, d'educació ambiental, i també d'activitat econòmica. Per això diem que no ens oposem a l'ampliació només per motius ambientals, sinó també econòmics i de justícia social. Perquè aquest territori genera més activitat econòmica i prosperitat si el protegim que no pas si el destruïm. I perquè constitueix en certa mesura un "salari social" el fet que milers de ciutadanes i ciutadans no només del Prat, sinó de tota la zona, disposin d'un espai d'oci i lleure de qualitat accessible com el Delta.

“Defensant el territori del Prat defensem també un model de desenvolupament econòmic de país a l'alçada del que reclama el segle XXI i del repte que suposa l'emergència climàtica”

L'aeroport de Barcelona ha de convertir-se en un hub internacional?

No correspon a l'Ajuntament del Prat decidir això, però, en tot cas, sí que ens correspon vetllar perquè no s'usin pretextos falsos com a arguments per ampliar la pista. Convertir el Prat en un hub internacional segurament no depèn tant de tenir més o menys pista, sinó de disposar d'aerolínies de bandera que estiguin disposades a fer d'aquest aeroport el seu hub.

D'altra banda, cal tenir present que el Prat potser no és un hub, però no podem parlar de l'aeroport com si fos de segona o de tercera divisió: ja avui és un dels grans aeroports d'Europa i disposa de connexions intercontinentals.

Ho recordo perquè massa sovint el debat sobre el futur de la infraestructura ha estat tenyit de mitges veritats o directament “fake news” que cal desmuntar, com per exemple, l’afirmació falsa que la Ricarda és un espai artificial, quan en realitat, es tracta d’un antic braç de riu documentat des de fa tres segles i d’un dels espais naturals més verges i genuïns del Delta.

Quin impacte ha tingut la COVID-19 sobre El Prat, comptant que el trànsit de passatgers de l’aeroport Josep Tarradellas Barcelona-El Prat va passar de 52 milions als 12,74 milions de viatgers?

Efectivament, l’impacte és evident i innegable, per exemple, en la reducció del nombre de passatgers. Sobre això us podrien donar moltes més dades les persones responsables de la gestió aeroportuària, que no és el negociat d’un ajuntament. El que sí que reclamem és que les previsions sobre l’evolució futura del sector aeri i de les infraestructures que calen a aquest sector es facin, en primer lloc, amb realisme i no seguint la vella lògica de com més, millor. I en segon lloc, atenent l’interès general i no només als interessos d’una empresa participada en un 49% per capital privat, com és Aena, i que legítimament el que vol és guanyar diners. Cal que els i les responsables polítiques equilibrin aquest interès amb el que necessita la societat i el teixit productiu del país. Per exemple: Aena té interès en centralitzar cada cop més i més activitat al Prat per motius empresarials, però en clau de país segurament té molt més sentit distribuir l’activitat entre el Prat, el Camp i la Costa Daurada i Girona i la Costa Brava...

Està prevista una millor connectivitat de l’aeroport amb els territoris propers. Què significa això per al Prat?

Segurament el debat sobre l’ampliació de la tercera pista ha desviat l’atenció del debat que realment cal fer, que és quines infraestructures calen a Catalunya. És paradoxal, per exemple, que estem debatent sobre si destruïm o no espais naturals per fer una cosa que està deixant de fer tota Europa com és ampliar aeroports i, en canvi, oblidem que en ple 2021 encara hi ha moltes actuacions pendents per impulsar el corredor mediterrani. O, que s’hagi obviat fins al darrer moment aquesta necessària millora de la connectivitat dels aeroports amb els seus entorns: cap dels aeroports catalans està connectat amb l’alta velocitat quan tota Europa està potenciant aquesta intermodalitat; per exemple, a Alemanya la Deutsche Bahn i Lufthansa han arribat a acords perquè els passatgers que han d’anar a Frankfurt ho facin cada cop més en TGV i no en vols de curt radi. Aquestes són les inversions que calen, i que ens permetrien que

aeroports com el del Prat captessin passatgers de l’arc mediterrani i inclús del sud de França. Ara bé, mentre Aena i el ministeri de Foment pressionaven per imposar l’ampliació de pistes, en cap moment han recordat que al Prat hi ha construïda, des de fa 15 anys, una estació intermodal que permetria aquesta connexió entre el TGV i l’avió, però, que no ha entrat en funcionament. Apostar per aquesta interconnexió generaria un nou pol d’activitat al Prat.

La infraestructura de l’aeroport del Prat és un valor afegit per al municipi?

És innegable que, de la mateixa manera que el veïnatge entre l’aeroport i la ciutat a vegades és complicat i no està exempt de conflictes, aquesta infraestructura aporta molt a la ciutat. Primer, perquè molts veïns i veïnes del Prat treballen en aquesta infraestructura (i en aquest sentit ens preocupa també la precarització de l’ocupació que genera l’aeroport, que cal revertir). En segon lloc, perquè l’aeroport contribueix com li correspon a les arques públiques de la ciutat. I també, no ho oblidem, perquè la presència de camps de vol al nostre municipi des dels inicis del segle XX forma part de la memòria sentimental de la nostra comunitat: el paisatge pratenc no s’entendria sense avions!

És advocat de professió, què l’ha motivat a fer el salt a la política?

Crec que a la política, en última instància, segueixo fent el que feia quan exercia d’advocat: treballar per mirar de resoldre situacions injustes. Aquesta és la meua vocació. En l’àmbit judicial ho feia mirant d’aconseguir una aplicació justa de la llei. En l’àmbit polític, la meua motivació és transformar la realitat per tal de fer que aquest últim recurs sigui menys necessari.

Va ser delegat de l’ICAB a la demarcació del Prat. Què en destacaria d’aquella etapa?

Destacaria sobretot el sentiment de germanor, de fraternitat i de sororitat que marcava les relacions entre tots i totes les professionals del Dret a la ciutat. Als jutjats ens podíem enfrontar, però a l’hora de fer propostes per millorar la nostra feina en el dia a dia sempre va resultar molt fàcil posar-nos d’acord.

Si no hagués estudiat Dret, a què li hagués agradat dedicar-se?

M’havia plantejat estudiar Ciències Polítiques amb la voluntat de ser diplomàtic. De fet, en l’època en què jo vaig començar a estudiar Ciències Polítiques només s’impartia en segon cicle, i em vaig matricular a Dret amb la intenció de canviar quan correspongués. Però vaig acabar descobrint la meua vocació!

ÉS IMPORTANT CANVIAR AQUELLES SITUACIONS QUE NO HAURIEN DE SER PERMESES O NORMALITZADES I LA CRAJ ÉS EL RECURS IDEAL

Marta Roig Segura
Col·legiada Núm. 42.088
Vocal de la Comissió de Relacions
amb l'Administració i la Justícia
(CRAJ)

Quines consideres que és l'objectiu de la CRAJ i la filosofia que inspira el treball d'aquesta Comissió?

L'objectiu de la CRAJ és la defensa de les companyes i companys en l'exercici de la seva professió, no només a l'àmbit judicial, si no amb qualsevol administració territorial. La filosofia que inspira el treball de la comissió és posar llum i taquígrafs a situacions del dia a dia que poden passar desapercebudes, o bé enfrontar situacions de greuges envers el nostre col·lectiu, per tal de garantir el bon compliment dels drets de les companyes i companys.

L'OBJECTIU DE LA CRAJ ÉS LA DEFENSA DE LES COMPANYYES I COMPANYS EN L'EXERCICI DE LA SEVA PROFESSIONI, NO NOMÉS A L'ÀMBIT JUDICIAL, SI NO AMB QUALSEVOL ADMINISTRACIÓ TERRITORIAL

Com a sots delegada de Gavà de l'ICAB has pogut efectuar algunes actuacions en suport de persones col·legiades col·laborant amb la CRAJ?

En qualitat de sots delegada del partit judicial de Gavà, he hagut d'intervenir en una situació en la qual una companya en una guàrdia de violència havia rebut un tracte poc adequat a l'atestat dels MMEE, i ho he posat en coneixement de la CRAJ, que de seguida, ha actuat. Em consta que és un fet puntual, però situacions com aquestes no poden ser permesses.

També he intervingut en el Jutjat de Violència sobre la dona, que no

disposa de sales diàriament, fet que no només és un greuge per a les companyes i companys, si no sobretot per a les víctimes, els detinguts, i el propi jutjat, incloent els treballadors, jutge i fiscal. Es va traslladar la situació a la CRAJ per poder fer el tràmit corresponent.

Què t'ha inspirat a integrar-te com a vocal de la CRAJ?

L'esperit de servei públic sempre ha format part del meu fur intern, i porto anys col·laborant en diversos àmbits social i col·legials, sense cap mena d'ànim de lucre, i intentant aconseguir que cada petita acció individual repercuteixi en el bé col·lectiu. Per mi és important canviar aquelles situacions que no haurien de ser permesses o normalitzades.

En aquest cas, la CRAJ ofereix tot allò que sempre he defensat i he cregut, i per mi és un honor formar-ne part. Crec fermament en l'advocacia de qualitat, i la CRAJ és el recurs ideal.

En quins àmbits i quins aspectes consideres que es poden treballar per tal d'introduir millores en la justícia i l'exercici professional?

Considero que hem de posar en valor el fet que tots som operadors jurídics, i que som tots necessaris perquè la ciutadania tingui una justícia de qualitat. La justícia s'ha d'entendre tant de forma transversal com vertical, i cal optimitzar els recursos dels que es disposa, millorar la qualitat del treball de tots els companys, retornar a la justícia la imatge que es mereix.

Creus que hi ha advocats i advocades que no coneixen encara aquesta Comissió?

Sí, i aquest fet s'ha de revertir. Les companyes i companys han de saber que la comissió és una eina que tenen a l'abast per garantir el lliure exercici de la professió, i que davant de greuges, l'ICAB té a la disposició recursos que els emparen.

CRAJ

COMISSIÓ de RELACIONS amb l'ADMINISTRACIÓ i la JUSTÍCIA

IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

Com contactar amb la Comissió de Relacions amb l'Administració i la Justícia (CRAJ)?

936 011 212- EXT.5345

craj@icab.cat

RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA

asociación
síndrome
hemolítico
urémico
atípico
España

ASOCIACIÓN SÍNDROME HEMOLÍTICO URÉMICO ATÍPICO

La Asociación Síndrome Hemolítico Urémico Atípico (ASHUA) nace en 2012 como una plataforma de apoyo para informar y asesorar a los pacientes de esta dolencia y a sus familiares. Entre sus objetivos también se encuentra el de avanzar en el conocimiento de esta enfermedad ultrarara, concienciando sobre la urgencia en el diagnóstico y la importancia de garantizar un acceso equitativo al tratamiento más eficaz para todos los pacientes.

Los pacientes son los protagonistas de las Jornadas SHUa que organiza periódicamente ASHUA, donde destacan los encuentros entre especialistas, enfermos y familiares con el objetivo informar y formar sobre esta afección, para mejorar el manejo de la enfermedad y seguir aprendiendo, porque solo con la ayuda de los profesionales de la salud, podremos alcanzar el Objetivo cero pérdidas humanas, cero pérdidas de órganos.

ASHUA ha sido declarada por el Ministerio del Interior como Entidad de Utilidad Pública, circunstancia que reconoce el trabajo, la seriedad, la transparencia y la búsqueda del interés general en las actuaciones llevadas a cabo por el colectivo.

ASHUA ha creado unas pulseras que incorporan una placa con un código QR que permite almacenar información médica y acceder instantáneamente a ella en caso de emergencia usando un smartphone o una tablet (con conexión a internet) para identificar a las personas afectadas por esta enfermedad ultrarara y potencialmente mortal. Este dispositivo permite agilizar el diagnóstico y tratamiento para salvar la vida. El objetivo de la Pulsera Personal ASHUA con el código QR es identificar a los pacientes y su historial clínico, para una mayor tranquilidad en cualquier momento y en cualquier lugar del planeta.

En el 2019 se crea el Observatorio ASHUA, herramienta que pone de manifiesto que la investigación y la formación de los doctores salvan vidas. El mayor estudio realizado por una asociación de pacientes sobre esta enfermedad rara. Entre los resultados más destacados del observatorio se encuentra que el 66 % de los pacientes son mujeres. Esta circunstancia se justifica porque las mujeres están expuestas a más desencadenantes como el embarazo, el parto o la toma de anticonceptivos orales. Además, el estudio refleja que en el 50,7% de los casos se producen en menores de 15 años, mientras que el segundo grupo de población más afectado son las personas de entre 26 y 50 años, con un 28,3%.

ASHUA colabora con otras organizaciones de pacientes y profesionales de la salud, a nivel nacional pero también a nivel europeo, con el fin de compartir conocimientos y experiencias, porque las enfermedades raras no conocen fronteras.

El SHUa es una enfermedad ultra rara que afecta principalmente a los riñones pero también puede afectar a otros órganos como el cerebro, hígado, corazón, pulmones y sistema gastrointestinal. Se estima que su incidencia es de menos de 1 caso por millón de habitantes. El SHUa se produce cuando una serie de proteínas del sistema inmune, denominadas sistema de complemento, se activan indebidamente o en exceso.

Webinars i Conferències on line **ICAB**

formació@icab.cat

#ICABambtu

IL·LUSTRE COL·LEGI DE
L'ADVOACACIA DE BARCELONA

RESULTAT DE LES ELECCIONS A LA COMISSIÓ DE DROGUES

El dimarts 14 de desembre es van celebrar eleccions per proveir els càrrecs de l'òrgan de direcció de la Comissió de Drogues del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona.

Les dues candidatures presentades van ser les següents:

- Candidatura encapçalada per la Sra. Yolanda Tenorio Fernández
- Candidatura encapçalada per la Sra. Amina Omar Nieto

El cens de la Comissió de Drogues està integrat per 258 persones col·legiades.

Van exercir el seu dret de vot un total de 66 col·legiats i col·legiades i el resultat de l'escrutini va ser de 17 vots a favor de la candidatura presidida per l'advocada Sra. Yolanda Tenorio, 47 vots a favor de la candidatura presidida per la Sra. Amina Omar i 2 vots en blanc, resultant la candidatura presidida per la Sra. Amina Omar la proclamada com a guanyadora.

Amb aquests resultats, l'òrgan de direcció de la Comissió de Drogues queda integrat per les persones següents:

Presidenta:	Sra. Amina Omar Nieto
Vicepresident:	Sr. Cristian Carci Lopez
Secretaria-Tresorera:	Sra. Inés Guardiola Sánchez
Vocals:	Sra. Maria Barbancho Saborit
	Sr. Alessio Castellano
	Sra. Sheila Carmen Quiroz Sifuentes
	Sra. Maria Teresa Esquitino Irlés
	Sr. José Javierre Arellano
	Sr. Pablo Luna Diago
	Sr. Carlos Martínez Mirón
	Sra. Clara Martínez Nogués
	Sra. Alicia Ozores Barbany
	Sr. Javier Ris de Lucas

CONSTITUCIÓ DEL COMITÈ ASSESSOR DE LA COMISSIÓ DE RELACIONS AMB L'ADMINISTRACIÓ I LA JUSTÍCIA (CRAJ)

La Junta de Govern ha constituït un Comitè Assessor de la Comissió de Relacions amb l'Administració i la Justícia (CRAJ), amb la naturalesa jurídica d'òrgan consultiu previst a l'article 74.1n dels Estatuts col·legials, integrat pels col·legiats i col·legiades següents:

Sra. Teresa Belart Calvet

Sr. Miguel Capuz Soler

Sr. Carlos Echavarri Paniagua

Sra. Maria Elisa Escolà Besora

Sra. Cristina Gómez Nebrera

Sra. Emma Gumbert Jordan

Sr. Jorge Navarro Masip

Sra. Roser Navarro Tapias

Sra. Cristina Martínez Vicente

Sr. Javier Peiró López

Sr. Alexandre Solsona Molons

D'acord amb l'article 85.3 dels Estatuts col·legials, el mandat dels vocals o ponents de les Comissions delegades de Junta finalitza automàticament en el moment que pren possessió una nova Junta de Govern.

En aquest sentit, la Junta de Govern del Col·legi vol agrair el compromís i dedicació al servei del Col·legi dels vocals i ponents de les Comissions delegades, el mandat dels quals va finalitzar amb motiu de la darrera renovació de la Junta.

Igualment, la Junta de Govern ha nomenat com a vocals o ponents de la Comissió del Servei de Defensa d'Ofici i Assistència al Detingut a:

Sra. Núria Astorgas Suárez

Sra. Ana María Audera Bardají

Sr. José Luis Ballescà Laspladas

Sr. Luis Borrell Roca

Sra. Meritxell Cabezón i Arbat

Sra. Cristina Capuz Ortega

Sr. Kilian Callado Muñoz

Sr. Iván García Ayuso

Sra. Olga Hernández de Paz

Sra. María del Carmen Jiménez Jiménez

Sr. Antonio Llopart Ministral

Sra. María José Martín Calvente

Sra. Ana Isabel Núñez Cano

Sra. Lorea Ortiz Cabanas

Sra. María Clara Pedrosa Varela

Sr. Andrés Pérez Subirana

Sra. María del Carmen Sánchez García

Sra. Vanessa Sibilà García

Sr. Manuel Soriano de Irisarri

Sr. Carlos Valera Jiménez

NOMENAMENTS DE MEMBRES DE LES COMISSIONS DELEGADES DE JUNTA

Les Comissions delegades de la Junta de Govern assisteixen la Junta en el desenvolupament de les seves funcions, especialment pel que fa a les funcions públiques que l'ordenament jurídic atribueix als col·legis professionals i exerceixen aquelles facultats que la Junta considera convenient delegar-les.

DISTINCIÓ ENTRE CLÀUSULES DELIMITADORES, LIMITATIVES I LESIVES EN ELS CONTRACTES D'ASSEGURANÇA

L'autor realitza una exposició molt didàctica de la classificació entre clàusules, així com del seu tractament jurisprudencial i de l'existència de les fronteres ambigües entre les mateixes.

Andrés Seguí Barrio
Col·legiat núm. 40.668

És habitual en els plets d'assegurances que els advocats ens embranquem en llargues discussions sobre la naturalesa limitativa o delimitadora d'una clàusula del contracte d'assegurança. Aquesta discussió és de vital importància perquè de la qualificació de la clàusula com de l'una o l'altra classe, pot dependre el resultat del plet.

A més de limitatives i delimitadores, també distingim un tercer tipus de clàusules denominades "lesives" sobre les quals en els últims anys trobem pronunciaments de la Sala Primera del Tribunal Suprem que han vingut a aclarir quin és el perfil propi d'aquestes últimes.

Abans d'entrar en la definició de les unes i les altres, resulta obligat detenir-se en l'article 3 de la Llei de Contracte d'assegurança, ja que en aquest precepte es fa esment d'aquestes clàusules, així com s'estableixen les seves condicions de validesa. Resa així: "Les condicions generals, que en cap cas podran tenir caràcter lesiu per als assegurats, hauran d'incloure's per l'assegurador en la proposició d'assegurança si n'hi hagués i necessàriament en la pòlissa de contracte o en un document complementari, que se subscriurà per l'assegurat i al qual es lliurarà còpia d'aquest. Les condicions generals i particulars es redactaran de manera clara i precisa. Es destacaran de manera especial les clàusules limitatives dels drets dels assegurats, que hauran de ser específicament acceptades per escrit".

Doncs bé, la doctrina i la jurisprudència han desenvolupat les diferències entre tals clàusules que podem resumir de la següent manera:

Clàusules delimitadores serien aquelles que determinen i perfilen quins riscos es cobreixen pel segur (p. ex. la defunció, l'incendi, el robatori, la responsabilitat civil professional, etc.), en quina quantia (la suma assegurada), durant quant temps (període de vigència), etc.

Clàusules limitatives dels drets de l'assegurat són les que, una vegada nascut el risc assegurat, venen a condicionar, modificar o restringir la cobertura que en principi atorgaven les clàusules delimitadores (p. ex. la defunció no es cobreix si és conseqüència d'una malaltia preexistent a la subscripció de la pòlissa).

Tots dos tipus de clàusules són vàlides sempre que compleixin uns requisits que en el cas de les delimitadores no va més enllà d'una exigència de claredat i precisió en la seva redacció i que hagin estat conegudes i acceptades de manera genèrica pel prenedor i/o assegurat, mentre que per a les limitatives s'exigeixen uns requisits que reforcin la presa de consciència de l'assegurat respecte d'aquestes. Tals requisits que en la pràctica han vingut a denominar-se de doble signatura requereixen que es donin acumulativament les següents circumstàncies: (i) que les clàusules estiguin especialment destacades en la pòlissa (p. ex. en negreta, en majúscula, etc.) i (ii) que hagin estat acceptades expressament per escrit per l'assegurat (normalment mitjançant la seva signatura al final del document que contingui tals clàusules).

Si la clàusula és limitativa i no reuneix els requisits enunciats la conseqüència és que la mateixa no resulta oposable a l'assegurat i l'assegurador haurà de donar cobertura al sinistre, és a dir, seguint amb l'exemple que

A MÉS DE LIMITATIVES I DELIMITADORES, TAMBÉ DISTINGIM UN TERCER TIPUS DE CLÀUSULES DENOMINADES “LESIVES” SOBRE LES QUALS EN ELS ÚLTIMS ANYS TROBEM PRONUNCIAMENTS DE LA SALA PRIMERA DEL TRIBUNAL SUPREM QUE HAN VINGUT A ACLARIR QUIN ÉS EL PERFIL PROPI D'AQUESTES ÚLTIMES

hem assenyalat, l'asseguradora hauria d'abonar la suma assegurada per la defunció, malgrat que aquest es va produir per una malaltia diagnosticada abans de l'entrada en vigor de l'assegurança, bé perquè la pòlissa no estava signada, bé perquè tal limitació no es va destacar de manera especial.

No obstant això, com indicàvem, la distinció entre les unes i les altres continua generant controvèrsies, perquè com afirma la STS 715/2013, de 25 de novembre “en la pràctica, no sempre han estat pacífics els perfils que presenten les clàusules delimitadores del risc i les limitatives dels drets de l'assegurador. Les fronteres entre ambdues no són clares, i fins i tot hi ha suposats en què les clàusules

que delimiten sorprenentment el risc s'assimilen a les limitatives dels drets de l'assegurador.”

D'altra banda, si bé les clàusules limitatives poden ser vàlides, encara que resultin desfavorables per a l'assegurador, l'art. 3 LCS fixa un límit, ja que les clàusules que es qualifiquin com a lesives són invàlides sempre. I això encara que haguessin estat expressament acceptades per l'assegurador. Es tracta d'una prohibició de la Llei en atenció al contingut de la clàusula en qüestió, no ja per la seva incorporació formal a la pòlissa.

La Llei de Contracte d'assegurança no aclareix quin és el concepte de lesivitat. Al principi, part de la doctrina va

entendre que aquesta categoria seria equivalent a les clàusules abusives de la legislació protectora de consumidors, si bé en l'àmbit de l'assegurança seria indiferent que l'assegurador fos un particular o un professional, perquè la lesivitat s'aplicaria a tot contracte.

Així, la Sala Primera en la STS 273/2016, de 22 d'abril ha indicat que les limitacions a la cobertura han de ser conegudes per l'assegurador, en el sentit que no el sorprenguin, i que a més siguin raonables, això és, que no buidïn el contracte de contingut i que no frustrin la seva fi econòmica i, per tant, que no li privin de la seva causa.

Aquesta raonabilitat de la restricció a la cobertura és el que entroncaria amb el concepte de lesivitat. Així, el Tribunal Suprem ha aclarit que clàusules lesives serien “aquelles que redueixen considerablement i de manera desproporcionada el dret de l'assegurador, buidant-lo de contingut, de manera que és pràcticament impossible accedir a la cobertura del sinistre”.

Entre els exemples de clàusules lesives estimades pel Tribunal Suprem, en la Sentència 273/2016, de 22 d'abril abans citada, considera lesiva la clàusula que en una assegurança de transport de mercaderies exclou els danys produïts en les labors de càrrega i descàrrega, en tant que aquestes últimes són operacions imprescindibles per a l'execució d'un contracte de transport.

Més recentment, la STS 101/2021, de 24 de febrer ha qualificat com a lesiva la clàusula d'una assegurança de defensa jurídica que limitava la cobertura a 600 € en cas que l'assegurador volgués designar un advocat diferent del proposat per l'asseguradora. L'Alt Tribunal ha considerat que un límit tan baix suposava en la pràctica retallar el dret de l'assegurador a triar lliurement al professional que li representi.

Cal tenir en compte que en aquest cas una clàusula aparentment delimitadora –ja que fixa la suma assegurada– es declara lesiva en atenció al reduït de la quantia. Per tant, amb independència que la clàusula sigui delimitadora o limitativa, podrà ser lesiva si les condicions per a accedir a la cobertura són tan desproporcionades que pugui dir-se que priven al contracte d'assegurança del seu contingut natural.

En conseqüència, l'existència d'aquestes fronteres ambigües entre les unes i les altres adoben el terreny perquè el debat es prolongui en els pròxims anys i, respectivament, les clàusules lesives, que fins fa ben poc havien passat desapercebudes, adquiriran un protagonisme molt rellevant. ¹⁴

TRANSMISIÓN DEL PATRIMONIO FAMILIAR DE PADRES A HIJOS: ALTERNATIVAS FISCALES

Carlos Horacio Muñoz Capilla
Col·legiat Núm: 45.967

Muchas son las familias que se preocupan por la transición de su patrimonio familiar hacia la siguiente generación, especialmente con peajes tan elevados como los introducidos con la última reforma del Impuesto sobre Sucesiones y Donaciones (en adelante ISD).

A raíz de la modificación normativa, con entrada en vigor en fecha 1 de mayo de 2020, la sucesión hereditaria de padres a hijos se ha encarecido notablemente. Los tipos impositivos se mantienen, pero las bonificaciones han bajado y se han vuelto a reintegrar los coeficientes del Patrimonio Preexistente. En conjunto, un cóctel fiscal de difícil digestión, que además afecta indiscriminadamente a todos los estratos sociales de Cataluña.

Con todos los elementos anteriormente mencionados, las familias están poniendo sus ojos en otras figuras de planificación fiscal, como la posibilidad de transmitir sus bienes en vida, ya sea vía (i) donaciones o (ii) pactos sucesorios con atribución de presente.

En el primer caso, los bienes se transmiten en el momento de la donación y tributan en el ISD en la modalidad de Donaciones, con implicaciones fiscales en el IRPF, pudiéndose generar ganancias patrimoniales en sede del donante (padres) con impacto directo en su declaración. Sin embargo, en el segundo caso, la transmisión de los bienes en el momento de celebración del pacto sucesorio supone su tributación en el ISD en la modalidad de sucesiones, con la correspondiente exención prevista en la normativa del IRPF.

Dentro del ámbito de las donaciones, es necesario poner especial atención en las donaciones de padres a hijos cuando los segundos viven fuera de la Comunidad Autónoma de Cataluña. Es decir, cuando aparece la figura jurídica de la obligación personal o la real.

En resumidas palabras, si los hijos son residentes en otra Comunidad Autónoma tributarán por obligación personal conforme a la normativa del ISD de dicha Comunidad, con excepción de los bienes inmuebles, que siempre tributan conforme a la normativa de la Comunidad Autónoma donde se encuentran. Pero atención, a efectos del ISD se considera que una persona tiene su residencia habitual en el territorio de una Comunidad Autónoma donde haya permanecido un mayor número de días durante los últimos 5 años.

Ahora bien, si los hijos son residentes en otro Estado, y los bienes muebles (bienes inmuebles se rige la tributación por la normativa del lugar donde se encuentran) se encuentran en el momento de la donación en territorio Español, se tributará conforme a la normativa donde hayan estado situados los bienes muebles un mayor número de días del período de los 5 años inmediatos anteriores al momento de la donación.

¿Y qué ocurre si mi hijo reside en Andorra y le dono mis participaciones en un fondo de inversión con residencia en Suiza? Pues que efectivamente, no se produce tributación por el ISD en España.

¿Y qué ocurre si mi hijo reside en Andorra y le dono una parte de mis ahorros que se encuentran desde

hace más de 3 años depositados en una entidad Bancaria en la Comunidad Autónoma de Madrid? Pues que debería aplicarse la normativa del Impuesto sobre Donaciones de Madrid, con la correspondiente bonificación del 99% por la donación de padres a hijos.

Por otra parte, si la intención es transmitir en vida bienes inmuebles situados en Cataluña a los hijos, es importante poner el foco de atención en la exención en el IRPF que nos otorga la figura del pacto sucesorio con atribución de presente.

Como se ha comentado anteriormente, cuando se trata de bienes inmueble siempre se tributa en el lugar donde se encuentran ubicados, lo que dificulta siempre las opciones de planificación fiscal. A pesar de ello, la realidad del patrimonio familiar medio de las familias catalanas está compuesto en parte por ahorros monetarios, y en otra parte por inversiones inmobiliarias. Ergo la figura del pacto sucesorio puede ser muy interesante para transmisiones concretas de bienes inmuebles de padres a hijos en Cataluña.

Si entramos al caso concreto, imagínense que un ascendiente directo adquirió hace 25 años un bien inmueble por valor al cambio de 50.000 euros, con intención en la actualidad de transmitírselo a su hijo, ostentando el inmueble un valor de mercado de 550.000 euros. Si la transmisión se realizara a través de una simple donación, tributaría conforme al ISD por un tipo cercano al 6%, a lo que debería añadirse la tributación por la ganancia patrimonial que se generaría con motivo de la transmisión del inmueble, cercana al 25%.

En conjunto, sin tener en cuenta la Plusvalía Municipal, hablaríamos de una tributación de la operación cercana al 31%.

Ahora bien, imaginemos el mismo supuesto con un pacto sucesorio con atribución de presente, rigiéndose la transmisión por la normativa de sucesiones. Si aplicamos la reducción por parentesco más las correspondientes bonificaciones hablaríamos de una tributación efectiva entorno al 6%. Es decir, la diferencia de planteamiento puede llegar a suponer un ahorro del 25% para esta operación en concreto.

En síntesis, las opciones de planificación existen, dependen del caso en concreto y la situación de cada familia, pero con el asesoramiento adecuado se puede optimizar la transmisión patrimonial sin que el peaje fiscal suponga una minoración relevante del patrimonio.

HEROIS O TRAÏDORS? LA CONSOLIDACIÓ FORÇOSA DELS CANALS DE DENÚNCIA

L'autor analitza la conveniència d'incentivar les alertes internes que permeten detectar irregularitats i corregir-les en el sí de les empreses, organitzacions i, també, administracions públiques, a instàncies del regulador europeu, i davant l'èxit obtingut pels models anglosaxons.

Pere Simon
Col·legiat núm. 39.341

Bufen nous aires, procedents del regulador europeu, que exigeixen incentivar de forma decidida les alertes internes que permeten detectar irregularitats i corregir-les en el sí de les empreses, organitzacions i, també, administracions públiques.

Herois o traïdors? Aquesta pregunta ja la formulava Ramón Ragués i Vallés, en un premonitori article publicat a Indret l'any 2006, en el que advertia d'una tendència creixent en els textos internacionals que acceptaven la conveniència d'incentivar les revelacions dels *whistleblowers* o denunciants com un mitjà de prevenció o descobriment de delictes.

Amb certa perspectiva, els models anglosaxons propis de sistemes del *common law*, s'han mostrat des de fa anys molt efectius. Sense anar més lluny, l'any 2017, el govern dels EUA va recuperar uns 3.7 bilions de dòlars gràcies al seu programa de detecció de frau. D'aquesta quantitat, els denunciants van ser directament responsables de la detecció i recuperació de 3.4 bilions (92%) de dòlars. Com a resultat d'aquesta cooperació, els alertadors o de-

AMB CERTA PERSPECTIVA, ELS MODELS ANGLOSAXONS PROPIS DE SISTEMES DEL COMMON LAW, S'HAN MOSTRAT DES DE FA ANYS MOLT EFECTIUS (...). L'ÈXIT EN XIFRES ÉS INCONTESTABLE SI ES COMPARA AMB LA UNIÓ EUROPEA

nunciants van ser premiats (un total de 392 milions, 11.5%). L'èxit en xifres és incontestable si es compara amb la Unió Europea.

No es d'estranyar, doncs, que el regulador europeu vulgui impulsar aquests mecanismes com a eina clau per a la prevenció i recuperació del frau. La Directiva comunitària 2019/1937 posa el focus en la protecció i indemnitat dels denunciants, que s'acompanya de

NO ES D'ESTRANYAR DONCS QUE EL REGULADOR EUROPEU VULGUI IMPULSAR AQUESTS MECANISMES COM A EINA CLAU PER A LA PREVENCIÓ I RECUPERACIÓ DEL FRAU

l'obligatorietat dels canals de denúncia en el cas d'empreses amb 50 o més treballadors, en el sector públic o en el cas d'entitats amb qualsevol dimensió que operin en l'àmbit dels serveis financers o tinguin la consideració de subjectes obligats per la normativa de blanqueig de capitals. Queden fora de l'obligatorietat les empreses amb menys de 50 treballadors o els municipis amb menys de 10.000 habitants.

La norma exigia una transposició nacional en un termini de dos anys i, de nou, el legislador nacional no ha estat a l'alçada, almenys

pel que fa referència al compliment temporal. Es va realitzar una consulta pública al gener del 2021, però ni tan sols hem arribat a conèixer un esborrany sobre aquesta matèria. Si finalment, i com és de preveure, s'incompleix el termini establert per transposar la Directiva, la Comissió Europea podria iniciar un procediment formal d'infracció contra Espanya.

El procés de disseny i implementació d'un canal de denúncies no constitueix una tasca fàcil, doncs requereix de la participació d'experts legals que comprenguin el context i l'abast de la companyia, i que estructurin el canal d'acord amb el codi ètic de l'empresa. Cal garantir la confidencialitat, decidir sobre l'eventual anonimat, establir el incentiu més enllà de la protecció del denunciant —poden fins i tot preveure's premis o recompenses, com una part proporcional de la suma recuperada— i

assegurar que no evitar els conflictes d'interessos en la tramitació i gestió de les denúncies.

EL PROCÉS DE DISSENY I IMPLEMENTACIÓ D'UN CANAL DE DENÚNCIES NO CONSTITUEIX UNA TASCA FÀCIL, DONCS REQUEREIX DE LA PARTICIPACIÓ D'EXPERTS LEGALS QUE COMPRENGUIN EL CONTEXT I L'ABAST DE LA COMPANYIA, I QUE ESTRUCTURIN EL CANAL D'ACORD AMB EL CODI ÈTIC DE L'EMPRESA

Pel que fa a la indemnitat del denunciant, la Directiva prohibeix qualsevol tipus de represàlia als treballadors, ja sigui en forma d'acomodament, sanció, canvi de funcions, destins, etc. Davant d'això, els denunciants estaran protegits, i opera una mena de presumpció *iuris tantum* contra l'empresari, que és qui haurà de demostrar amb arguments sòlids que darrere de les decisions esmentades hi ha d'altres raons diferents i desconnectades de la denúncia.

La indemnitat també irradia els seus efectes sobre la pròpia responsabilitat del fet. Als denunciants no se'ls considerarà infractors de possibles restriccions a la

divulgació d'informació imposades per contracte o llei i comptaran amb protecció davant de processos seguits contra ells per difamació, violació dels drets d'autor o revelació de secrets. No és desgairellat a més veure'l com una causa d'absència de necessitat de pena, ara que sabem, per exemple, que la sala segona del Tribunal Suprem ha informat favorablement per a l'indult del confessor de la Gürtel, José Luis Peñas, cosa que li permetria tornar a treballar com a funcionari i esquivar la inhabilitació per a càrrec públic. ¹⁴

CLAUDIA AMORE,
DIRECTORA EJECUTIVA DE LA ANDI CÁMARA
DE SERVICIOS LEGALES

“Uno de los grandes retos para el sector es la implementación de medidas que permitan la promoción del talento femenino”

Entrevista per Roser Ripoll

¿Qué es la Cámara de Servicios Legales de la ANDI?

La Cámara de Servicios Legales de la ANDI fue creada en el año 2006 como vocera de las firmas de abogados en Colombia. Promueve la seguridad jurídica, el estado de derecho y el desarrollo socioeconómico del país.

Entre sus retos estratégicos se incluyen el contribuir a que exista un marco propicio y efectivo para el desarrollo del mercado de servicios legales en Colombia; promover la seguridad jurídica a través de propuestas de políticas públicas y el aporte de soluciones al país, así como propender por la competitividad de sus miembros y convertir al sector de servicios legales en Colombia como un sector de alto valor y responsabilidad social.

¿Con cuántos abogados o firmas de abogados/as cuenta la ANDI actualmente?

Actualmente la Cámara cuenta con 36 firmas de abogados afiliadas, las cuales tienen presencia en 8 ciudades colombianas, agrupando de esta manera a más de 1.800 abogados y 600 empleados de las áreas administrativas de estas empresas.

¿Cómo ha afectado la COVID a la abogacía colombiana?

La pandemia generada por la COVID naturalmente implicó importantes retos para el ejercicio de la abogacía. El sector legal tuvo que asimilar las normas que fueron expedidas en poco tiempo para hacer frente a una situación excepcionalmente compleja y con efectos desconocidos. En medio de la incertidumbre de

abogados y de sus clientes, poco a poco las nuevas normas se fueron decantando. Por otra parte, naturalmente la virtualidad obligó a redoblar esfuerzos por parte de la rama judicial y de los abogados para tener las herramientas tecnológicas necesarias para seguir gestionando los procesos. Con las naturales dificultades para aprender a utilizar unos mecanismos y medios que no todos conocían o habían utilizado anteriormente.

En la práctica privada, la COVID también ha planteado retos en materia administrativa, con las dificultades para definir quiénes debían y podían presentarse a trabajar físicamente a las oficinas, para tareas que no se pueden ejecutar de manera remota; y quiénes debían permanecer trabajando de manera remota, y hasta cuándo. Al igual que la definición de qué tan gradualmente se debe hacer el retorno a la presencialidad.

A pesar de la crisis generada por la pandemia, en Colombia el sector de servicios jurídicos presentó en 2020 un crecimiento del 1.8%, porcentaje que sin duda se incrementará a cierre de 2021.

¿Qué medidas ha tomado la Cámara de Servicios Legales de la ANDI para ayudar a la abogacía colombiana?

La Cámara de Servicios Legales de la ANDI es el único espacio de colegaje para las firmas de abogados en Colombia y la vocera del sector de servicios legales frente a autoridades públicas y privadas, nacionales e internacionales.

La Cámara es un espacio donde se canalizan los aportes del sector legal en procura de que el país tenga un entorno jurídico seguro y propicio para los negocios a través de procesos de mejoramiento normativo. Así, mediante un esfuerzo conjunto de las firmas, se analizan y proponen mejoras regulatorias, se interviene activamente en procesos de formulación de políticas públicas y Proyectos de Ley y se vincula la opinión experta de los abogados en las discusiones que a nivel constitucional realiza el máximo órgano judicial.

Estos espacios adoptan diversas metodologías de trabajo: en primer lugar, los comités especializados de carácter permanente en los que se discuten temáticas jurídicas y sectoriales de actualidad.

El Laboratorio de Seguridad Jurídica a través del cual la Cámara eleva a las autoridades competentes aquellas problemáticas jurídicas identificadas por los abogados en el ejercicio diario de la profesión.

La Cámara vela para que los abogados accedan a información de novedades legislativas en tiempo real, lo cual

permite una oportuna participación en los procesos legislativos. Es así como se han desarrollado acciones con comentarios frente a las diversas formulaciones de reforma tributaria y en procesos asociados a la reforma estructural del sistema de justicia y de normas pilares del ejercicio del derecho, como lo son el Código Civil y Mercantil.

Adicionalmente, la Cámara trabaja para que la abogacía sea cada vez más competitiva, apostándole a soluciones que permitan que el sector adopte mejores prácticas y se transforme digitalmente aprovechando los desarrollos tecnológicos.

Para nosotros, la persona del abogado importa. Es por eso que se promueven iniciativas dirigidas al crecimiento y formación del talento humano de las firmas. Esta preocupación por el bienestar integral de los abogados dio lugar a la gestión nacional del plan Privados por la Vacunación que permitió a las firmas adquirir dosis de vacunas contra el COVID para sus abogados miembros.

Para la Cámara, la abogacía tiene rostro humano y, por tanto, se trabaja para promover la dimensión social del quehacer del jurista. Por eso, esta Cámara aúna esfuerzos para que los abogados trabajen conjuntamente en apoyo de las necesidades de terceros, trabajando en alianza con las instituciones y con grupos poblacionales desprotegidos: tal como la población migrante venezolana a quienes se les ha apoyado con asesoría legal.

¿Qué retos o proyectos tiene la ANDI para el próximo año 2022?

El 2022 traerá consigo grandes retos para el país, iniciando con las elecciones presidenciales que tendrán lugar en el mes de mayo de 2022, un entorno económico volátil, previsiblemente dominado por presiones inflacionarias y cambiarias fuertes, y la incertidumbre de qué tan rápidamente se podrá retomar la normalidad.

Gracias a las experiencias que la Cámara ha construido a través de los años con su quehacer diario y en su relación con los distintos participantes del sector justicia, la Cámara elevará entre las distintas campañas presidenciales una propuesta de seguridad Jurídica a adelantar con quien ocupe la silla Presidencial entre 2022 y 2026, entre otros.

¿Cuáles son los principales problemas que tiene la Administración de Justicia en Colombia?

La Administración de Justicia en Colombia ha hecho importantes avances; no obstante, tiene todavía grandes retos. Comenzando por la inseguridad jurídica derivada de frecuentes interpretaciones contradictorias de

algunas normas; problemas administrativos y de falta de elementos y deficiente infraestructura, que demoran los procesos; un alto nivel de confianza de la ciudadanía en las instituciones del sector justicia, y en ocasiones el abuso en el uso de recursos procesales o en actuaciones procesales temerarias o dilatorias; además de la corrupción, que infortunadamente sigue siendo un factor determinante que ralentiza la administración de justicia Colombiana.

¿Qué ha supuesto a nivel personal y profesional ser la Directora Ejecutiva de la Cámara de Servicios Legales de la ANDI?

Ser la Directora de la Cámara de Servicios Legales de la ANDI solo ha supuesto excelentes oportunidades de crecimiento a nivel laboral y personal.

La ANDI lidera las principales acciones que a nivel empresarial tienen lugar en Colombia y participa de grandes debates y acciones nacionales fundamentales para la sociedad.

Entre otros, en los últimos meses, la ANDI ha participado en el debate de la reforma tributaria requerida en el país y el apoyo a un plan de vacunación nacional donde los empresarios trajeron vacunas que ayudaron a acelerar el control de la pandemia en el país.

Lo anterior, junto con el trabajo por tener un mejor Derecho en Colombia y construir un mejor país, hacen que esta sea una experiencia engrandecedora.

¿Cuál es el papel de la mujer abogada en Colombia? ¿Considera que hay un techo de cristal o que las mujeres tienen mayor dificultad para ejercer la profesión por el hecho de ser mujer? ¿Deben existir las cuotas para que las mujeres lleguen a puestos de alta responsabilidad?

Desde hace más de 10 años la Cámara de Servicios Legales viene haciendo mediciones permanentes sobre la participación femenina en el sector de servicios legales en Colombia. Actualmente el 59% de la planta de personal de las firmas afiliadas a la Cámara son mujeres. Del total de socios de estas firmas, solo un 30.1% son mujeres. No obstante, esa tendencia que viene mostrando una importante evolución, considerando que 5 años atrás este número no superaba el 15%.

Uno de los grandes retos para el sector es la implementación de medidas que permitan la promoción del talento femenino, en lo cual venimos trabajando arduamente. En el último año, la Cámara trabajó en la guía de mejores prácticas de diversidad en inclusión para firmas de abo-

gados y promovió la suscripción de la declaración de la materia en el sector.

La más reciente medición del Ministerio de Educación presenta 19.177 graduados de derecho en el último año en Colombia, siendo un 55.2% mujeres. En términos de crecimiento, el porcentaje de mujeres graduadas es de 5,67% y el de hombres de apenas un 2,26%, siendo la tasa de crecimiento de graduados de derecho en el país mayor en mujeres que en hombres.

La brecha de género viene reduciéndose, pero es necesario implementar políticas, mediciones y estrategias para que las mujeres lleguen a alcanzar posiciones destacadas. Donde hay inclusión el producto final es un producto más integral. Se busca un complemento equilibrado en la integración de equipos interdisciplinarios y diversos.

En la Cámara de Servicios Legales tenemos un Comité de Inclusión y Diversidad, que se reúne con frecuencia para analizar y para plantear, de manera propositiva y constructiva, alternativas de mejora en materia de inclusión y diversidad en la industria y al interior de nuestras firmas afiliadas.

¿Qué consejos le daría a los nuevos abogados/as que se inician en la profesión?

Les recomendaría que inicien su carrera con espíritu de aprendizaje, instruyéndose de la experiencia. Que aporten al sector desde las nuevas tecnologías, para posteriormente actuar sin improvisaciones. Que identifiquen una especialidad que les apasione y la puedan llegar a conocer profundamente, para que su aporte sea invaluable y social.

También, que desarrollen talentos o capacidades “blandas” lo más que les sea posible. Tener altas competencias en inglés jurídico, el manejo competente de herramientas informáticas, la capacidad de relacionarse con otros y desarrollar capacidades de mercadeo, entre otros muchos, son talentos que se pueden desarrollar y que hacen la diferencia.

Particularmente, para el caso colombiano, soñaría con abogados que aporten al país, al sector público y a la rama judicial, que se comprometan con el futuro de Colombia. Que usen su carrera para construir país y para defender la justicia.

¿Qué le gusta hacer en su tiempo libre?

Navegar, disfrutar del campo, compartir con mis hijos y diseñar joyas.

ALEJANDRO PRIM,
DELEGAT DE COLÒMBIA
DE L'ICAB

“Afavorir una relació fluida entre l’ICAB i les institucions colombianes és un dels principals objectius de la delegació”

Entrevista per Roser Ripoll

Què el va portar a ser el delegat de l’ICAB a Colòmbia?

Entre els anys 2012 i 2014 vaig estar vivint i treballant a Colòmbia, concretament a Bogotà, però coneixent àmpliament tot el país.

Des de l’any 2012, el nostre despatx assessora particulars i empreses de tot Europa, tot i que principalment espanyoles i moltes d’elles catalanes, en el seu establiment a Colòmbia i el posterior desenvolupant del negoci o projecte al país. Per aquest motiu, molt sovint viatjo a Colòmbia.

En aquest marc, donat que tenim despatx tant a Barcelona com a Bogotà i a Cali i que jo soc col·legiat a l’ICAB des de ja fa uns 15 anys, va sorgir la possibilitat de ser el delegat del Col·legi a Colòmbia, càrrec que estic molt orgullós d’ostentar.

Quines són les seves funcions com a delegat de l’ICAB a Colòmbia?

La intenció és la de servir de suport tant a l’ICAB com als companys col·legiats en qualsevol aspecte relacionat amb Colòmbia i la nostra professió que es pugui plantejar. Fins al moment, principalment, he intentat servir de nexa i de contacte entre l’ICAB i diverses institucions i personalitats colombianes.

Es dona la circumstància -molt curiosa per nosaltres- que a Colòmbia no existeixen els col·legis d’advocats tal i com els coneixem aquí. Però sí hi ha institucions alternatives que compleixen funcions similars. Per exem-

ple la Cámara de Servicios Legales, institució de la que en som membres a Colòmbia i amb la que l’ICAB té un conveni de col·laboració signat.

Afavorir el contacte i una relació fluida entre l’ICAB i aquest tipus d’institucions colombianes, també amb cambres de comerç, oficines comercials internacionals i, fins i tot, amb l’Administració Pública colombiana, en benefici dels col·legiats, és un objectiu principal.

A més a més, també tinc la funció de promoure projectes i actes internacionals en els que pugui participar l’ICAB, així com fomentar les relacions i sinèrgies entre advocats colombians i col·legiats de l’ICAB.

Creu que és important que la delegació de l’ICAB estigui present en un país com Colòmbia?

Crec que sí, sincerament.

Per una banda, Colòmbia és un país on Espanya en general i Barcelona en particular estan molt presents a molts nivells. També en l’àmbit de l’advocacia. Encara que des d’aquí no en siguem gaire conscients, sorprèn favorablement comprovar com l’ICAB és una institució coneguda i reconeguda i, a més, en molts aspectes, un exemple a seguir.

Colòmbia és un país amb el que mantenim nombrosos nexes culturals de tota mena, també, evidentment, des del punt de vista de la cultura jurídica.

ENTRE NOSALTRES

CRÒNICA DEL VIÈ CONGRÉS DELS DRETS DELS ANIMALS DE LA CPDA-ICAB

Carles Soliva
Col·legiat Núm. 10.171
Vicepresident de la CPDA ICAB

Anna Mulà
Col·legiat Núm. 22.455
Vocal de la CPDA ICAB

Josep Ma. Santacana
Col·legiat Núm. 16.909
Vocal de la CPDA ICAB

Els passats dies 25 i 26 de novembre es va celebrar en format "blended" i amb un total de 370 persones inscrites, el Viè. Congrés dels Drets dels Animals, organitzat per tots els membres de la Comissió de Protecció dels Drets dels Animals (CPDA) integrants del Comitè Científic del Congrés.

En aquesta ocasió, el fil conductor i lema del Congrés va ser "La Revolució Legal i Social per als Drets dels Animals: Consolidació del Canvi de Paradigma"

El Comitè Científic va escollir aquest títol perquè actualment assistim al moment històric en el qual coincideixen en el temps tres reformes legals d'ampli espectre i que suposen una revolució legal que contribuirà, sens dubte, al canvi de paradigma en matèria proteccionista i que implica la consolidació de 2 conceptes fonamentals: 1) "la descosificació" dels animals, i 2) el reconeixement dels animals com a "éssers dotats de sensibilitat o éssers que senten".

Des de la CPDA ICAB també treballem per incloure un tercer concepte fonamental com és la idea de que l'animal no és una "simple mascota", sinó un membre més de la unitat familiar.

Actualment a Espanya tenim més llars amb mascotes que llars habitades per menors de 15 anys. Aquesta és una dada molt significativa del canvi de paradigma que suposa avui en dia el paper de l'animal dins la unitat familiar, al qual cal protegir i assegurar-ne el seu benestar i cura dins del concepte de tinença responsable.

Per parlar de totes aquestes qüestions de vigent actualitat, es van organitzar quatre taules de debat: dues taules eminentment jurídiques, per abordar les reformes legals esmentades amb els representants del Ministeri de Drets Socials i Agenda 2030, de la Conselleria de Justícia de la Generalitat de Catalunya i de l'advocacia experta en Dret Animal, que no només van abordar les reformes

aprovades i les que estan en curs o en fase d'avantprojecte, sinó que van analitzar també les conseqüències pràctiques d'aquestes reformes en l'àmbit del Dret Civil (Família, Successions i Arrendaments), Dret Penal i Violència de Gènere i Dret Laboral entre d'altres. Les altres dues taules més tècniques, van tractar qüestions de màxima actualitat que afecten directament els drets i cura dels animals com són 1) les catàstrofes naturals i les situacions d'emergència habitacional, i 2) la debatuda qüestió del reconeixement social de la contribució dels animals al benestar psíquic i físic de les persones, tant en els programes de teràpia per malalties d'origen psiquiàtric, com en l'acompanyament en ingressos hospitalaris per cures de urgència o malalties terminals.

1A TAULA: ELS DRETS DELS ANIMALS EN EL CAMP DE LES CATÀSTROFES NATURALS I ALTRES SITUACIONS D'EMERGÈNCIA

A la primera taula del VIè. Congrés dels Drets dels Animals es van abordar els aspectes de la situació en què es troben animals en casos de catàstrofes naturals i/o situacions d'emergència, com a conseqüència de què els seus propietaris deixin de poder fer-se càrrec d'ells, ja sigui per raons mèdiques o econòmiques (desnonaments i situacions de pobresa extrema). Van participar, Anna Mulà (advocada), Rosi Carro (coordinadora científica de la plataforma ZooXXI), Núria Querol (Professora de la Facultat de Dret de la UB), Miguel de Pablo (Agent Sènior de Rurals de Cos d'Agents), Helena Arce (Veterinària), Esther Campos (presidenta de la Protectora d' Animals i Plantes Benawara de La Palma) i Conny Duarte (representant de l'entitat, FEEL). La taula va ser moderada per José Mª Santacana, vocal de la CPDA.

Després d'una introducció d'Ana Mulà sobre els aspectes normatius (gairebé inexistents) de salvar l'animal en una situació d'emergència, especialment en desastres i catàstrofes, va intervenir Rosi Carro per dur a terme una reflexió sobre la necessitat de ser proactives en la protecció dels animals silvestres en temps d'emergència climàtica, atès que estem constatant un augment pels fenòmens meteorològics extrems que són i seran més freqüents cada dia.

Centrant-se en el problema de les catàstrofes naturals, Miguel de Pablo va exposar que, actualment, en els plans d'emergència no es contempla la protecció als animals, i va presentar el cas del "Piera", que vol ser un punt d'inici, de manera que els plans d'emergència tinguin present als animals i es redactin protocols d'actuació per al seu rescat o confinament. A continuació, Esther Campos va comentar el problema amb què s'han trobat com a conseqüència de

l'erupció del volcà de La Palma i l'Helena Arce ens va il·lustrar al voltant de la situació dels animals en cas de catàstrofe, des de la perspectiva veterinària.

Núria Querol va canviar el focus de la taula, fent una intervenció interessant i innovadora centrada en el paper dels animals en el context dels atacs terroristes, centrant-se especialment en l'ajut que poden prestar a situacions d'aquest tipus, i va tancar la taula. Conny Duarte va exposar el problema amb el qual la seva associació es troba en casos d'emergències mèdiques i econòmiques, havent de gestionar solucions temporals d'acollida, atès que l'administració no té previsions ni protocols per gestionar aquestes situacions.

Com a resum i conclusió de la Taula podem afirmar que els animals, tant domèstics com salvatges, es troben absolutament desprotegits davant una situació de catàstrofe natural o una altra situació d'emergència; el seu auxili depèn de la bona fe dels particulars, que, fins i tot, de vegades posen en risc la seva pròpia integritat i seguretat, si tenen que anar a rescatar un animal. També es va deixar constància de la necessitat absoluta que des de l'Administració i, especialment, des del poder legislatiu, es prengui seriosament aquest problema, i es comenci a actuar per solucionar-ho urgentment.

2A TAULA: ELS DRETS DELS ANIMALS EN L'ÀMBIT DELS DELICTES DE VIOLÈNCIA DOMÈSTICA I ALTRES BRANQUES DEL DRET: CIVIL (ARRENDAMENTS, FAMÍLIA I SUCCESSIONS) I DRET LABORAL

A la segona taula del VIè. Congrés dels Drets dels Animals es van tractar aspectes relacionats amb els drets dels animals en els àmbits penal, civil i laboral, demostrant que la defensa dels animals és una matèria eminentment transversal. Hi van participar les advocades Maria José Mata, Soledad Montserrat i Chantall Moll d'Alba, la magistrada Jutgessa Eva Díaz i l'advocat Carles Soliva. Va moderar Anna Mulà, vocal de la CPDA.

La nova configuració del vincle emocional i afectiu amb els animals exigeix que es legisli per proporcionar als animals la protecció que els correspon per la seva condició éssers que senten, assegurant el seu benestar i evitant situacions de maltractament, patiments, angoixes, abandó, absència d'auxili, omissió i deixadesa o desatenció, per obtenir la protecció deguda també en el terreny judicial. En aquest context, en cas de dissolució d'unions estables, es considera també l'interès de l'animal, essent els acords de custòdia compartida d'animals de família una àrea

pionera de notable desenvolupament a on ja n'hi ha diverses sentències que han dictaminat sobre aquestes qüestions. En processos de desnonament, els animals no poden quedar desemparats, havent de protocol·litzar i habilitar els mecanismes que s'escaiguin. Igualment, la presència d'animals de companyia en habitatges de lloguer no hauria de ser motiu de conflictes. En matèria de dret laboral, a Catalunya ja hi ha un precedent judicial que recull el dret que permet la conciliació amb l'animal de família, com també passa amb fills i familiars, per anar al veterinari en cas de malaltia de l'animal.

La convivència amb animals i el vincle que les persones estableixen amb ells ha introduït, en contextos de violència de gènere i domèstica una nova realitat: els agressors sovint se serveixen de l'acció violenta sobre els animals, o l'amenaça de causar-la, com a instrument per coaccionar, intimidar, silenciar o manipular la voluntat de les parelles i les persones convivents. Cal oferir respostes a les necessitats de protecció en contextos de violència en què també hi ha animals implicats, contemplant expressament la violència contra els animals com a mitjà de violència contra els éssers humans. En aquest context, una bona praxis professional té com objectiu il·lustrar el jutge i el fiscal amb el nivell més alt de detall quan rebin l'atestat o la declaració, comptant també amb la col·laboració dels serveis assistencials a la víctima.

3A TAULA: REFORMES LEGALS IMMINENTS

Moderada per la presidenta de la CPDA, Magda Oranich, es va enfocar en les reformes legals imminents per a la defensa dels animals, amb la participació del Sergio García Torres, director general de la Direcció General de Drets dels Animals; Nativitat Mota, vocal del Ple i de la Secció d'Harmonització de la Comissió de Codificació de Catalunya; i Maria Lacabex, advocada d'INTERcids, operadors jurídics pels animals.

El director general de la Direcció General de Drets dels Animals va basar gran part de la seva intervenció en la futura Llei de protecció i Drets dels Animals que s'aplicarà a tot l'estat espanyol com a marc harmonitzador de les 17 lleis existents a les CCAA, sense perjudici de les mesures que puguin establir aquestes en el marc de les seves competències sobre protecció dels animals, i va definir les línies principals que suposaran una millora remarcable en molts àmbits, com la regulació de la cria i venda d'animals, el sacrifici zero, la limitació de la presència dels animals en espectacles públics o turístics o amb mesures de socialització per integrar els animals en la societat.

Les dues ponents restants van explicar els continguts de les iniciatives legislatives en tramitació per modificar els Codi civils, català i estatal, respectivament, a on s'han inclòs nombroses referències a la protecció dels animals amb un abast ampli.

Val a dir que a Catalunya el Codi civil ja es va reformar al 2006 per considerar als animals com a "no coses", però ara aquesta nova reforma pretén desenvolupar aquest principi amb mesures concretes, lligades, per exemple, als conflictes que sorgeixen en les situacions de crisi familiar respecte de la seva tinença o els criteris a tenir en compte per resoldre els conflictes sobre la titularitat, atenent al seu benestar o el vincle emocional més estret amb ells. En l'actualitat els registres d'animals domèstics a Catalunya arriben gairebé a 1,5 milions. La creixent i generalitzada convivència amb animals és una realitat que no pot ser obviada, amb directes implicacions per a les persones que es fan càrrec d'ells, i que comporten noves circumstàncies i conflictes als quals el codi civil ha de donar adequada resposta.

A nivell estatal, el Codi civil qualifica els animals com a éssers dotats de sensibilitat i estableix limitacions al règim jurídic de la propietat dels animals amb la finalitat de salvaguardar-los de pràctiques abusives durant la tinença, convivència (especialment davant de ruptures de parella), pèrdua, venda, després de la mort dels seus cuidadors, i fins i tot es contempen limitacions a la guarda i custòdia quan hi ha antecedents per maltractament als animals com a forma de violència contra els menors.

4A TAULA

Va tractar l'apassionant i polèmic tema dels drets dels animals en l'àmbit del dret sanitari, amb els seus avantatges i inconvenients en teràpies psicològiques i d'acompanyament envers la perspectiva dels animals, i va ser moderada pel vicepresident de la CPDA, el com-

pany Carles Soliva. Els ponents eren de notable nivell i van desenvolupar les seves tesis amb relació a la problemàtica indicada.

Dins del principi general, que tots els ponents acceptaven, de què s'ha de tenir respecte sempre pels drets i la dignitat dels animals que es fan servir per teràpies, Núria Máximo, directora de la càtedra d'investigació animals i societat, va alertar sobre la possible "explotació" dels animals que realitzen les teràpies i va reclamar una regulació que en l'actualitat és inexistent. I es urgent la seva promulgació.

Meritxell Arias, fundadora de l'Associació d'acció Social DISCAN, que va venir a l'ICAB amb la seva gossa que fluïa amb llibertat, va ressaltar la importància del instructor per una eficaç aplicació de la teràpia tant per la persona que es beneficiava del tractament com per la pròpia gossa o gos. Els cavalls, en moltes ocasions, es fan servir per teràpies sense respectar els seus drets.

La veterinària i etòloga Lourdes Farré va insistir en la inexistència de regulació legal d'aquestes teràpies i la urgent necessitat de legislar sobre les mateixes. Parlant del gos va desenvolupar el principi que no s'ha de forçar i amb el vincle del terapeuta amb el gos.

Van concloure la interessant taula de debat dos representants de la unitat de teràpies amb animals de l'Hospital Sagrat Cor, Montse Cantero i David Pérez, que treballen amb pacient fràgils i aguts al referit hospital. Es tracta d'animals rescatats i adoptats. A la Sala d'hospitalització es troben tots els dimecres de 16h a 18h.

La comunicació amb els pacients és força positiva i millora l'evolució dels mateixos: persones que tenen dificultats de comunicació i amb una problemàtica mèdica complexa interelacionen amb els gossos creant un vincle positiu per als malalts. Els gossos no són forçats a res i només fluïen amb els malalts. Es tracta de recuperar física, emotiva i cognitivament a aquets pacients.

Las emocions que sorgeixen durant el procés de comunicació amb el gos són positives per la seva recuperació. Tanmateix, es va plantejar la qüestió de l'animal que comparteix la vida amb la persona que està malalta i com pot ajudar a la seva recuperació física i emocional. Evidentment, en aquest cas, el problema és l'accés als centres sanitaris, però, tots els que hem patit un problema de salut sabem com recolzen per a la nostra recuperació els amics de quatre potes que comparteixen la nostra vida.

En finalitzar les quatre taules científiques, es va iniciar la cloenda amb la lectura de conclusions, i el lliurament d'una nova edició dels Premis CPDA ICAB que en altres ocasions han estat lliurats a personalitats de reconegut prestigi dins del seu àmbit professional i per una marcada sensibilitat animalista: entre d'altres, Jesús Mosterín, Francisco Ledesma, Salvador Alemany, Josep Rull, Luis del Castillo, Jordi Martí i el Lama Wangchen.

Enguany, els guardonats han estat la presidenta de la Comissió CPDA ICAB, Magda Oranich, imprescindible per a la Comissió i per la seva lluita incansable en defensa del benestar animal i per la seva dedicació exemplar a aquesta Comissió i, en reconeixement a la seva acreditada i extensa trajectòria en la defensa i protecció dels Drets dels Animals.

A la Fundació Santuari GAIA, per la seva lluita incansable per la defensa del benestar animal i per la seva abnegada dedicació a la cura d'animals, així com en reconeixement a la seva acreditada i extensa trajectòria en la defensa i protecció dels Drets dels Animals.

A Pilar Eyre Estrada, escriptora i periodista, en reconeixement a la seva acreditada i extensa trajectòria -en la reivindicació pública i mediàtica- de la defensa i protecció dels Drets dels Animals.

I, finalment, una menció especial al Blog del Consejo General de la Abogacía pel seu caràcter pioner, i per la seva contribució al foment i a la divulgació de la legislació en matèria de Defensa i Protecció dels Drets dels Animals.

Moltes felicitats a tots i a totes i enhorabona al Comitè Científic del Congrés per l'èxit assolit en aquesta sisena edició 2021.

BIBLIOTECA

Aquesta secció conté una selecció d'obres adquirides i incorporades darrerament al catàleg de la Biblioteca. Per consultar-les cal demanar-les indicant: autor, títol i signatura topogràfica (per ex.788-13 o també [324.4(46)Hor]).

REVISTES

ANIMAL ETHICS REVIEW [EN LÍNIA]

Editor: Barcelona: UPF-Centre for Animal ethics

ISSN: 2696-4643

Periodicitat: trimestral

Vol. 1, n. 1, september 2021

 Accés lliure Biblioteca Digital

[<https://www.upf.edu/web/cae-center-for-animal-ethics/animal-ethics-review>]

IHERING. CUADERNOS DE CIENCIAS JURÍDICAS Y SOCIALES [EN LÍNIA]

Editor: Madrid: Fundación Universitaria Española
e-ISSN: 2660-552X

Periodicitat: Anual

Vol. 1 (2018)

 Accés lliure Biblioteca Digital

[<https://revistas.fuesp.com/ihering/index>]

MONOGRÀFICS:

"EL ANTEPROYECTO DE REFORMA DEL TEXTO REFUNDIDO DE LA LEY CONCURSAL Y TRANSPOSICIÓN DE LA DIRECTIVA UE 2019/1023"; EN: Revista general de insolvencias & reestructuraciones = Journal of Insolvency & Restructuring : (I&R), n. 3, extraord. Octubre 2021, 551 p.

 Accessible només per a les persones col·legiades o associades Biblioteca Digital
[<http://www.icab.cat/biblioteca/rustel/10>]

"DERECHO Y POLÍTICA ANTE LA PANDEMIA: REACCIONES Y TRANSFORMACIONES. TOMO I: REACCIONES Y TRANSFORMACIONES EN EL DERECHO PÚBLICO; TOMO II: REACCIONES Y TRANSFORMACIONES EN DERECHO PRIVADO" En: Anuario de la Facultad de Derecho de la Universidad

Autónoma, Extraord. 2021, 455 p. (T.I), 441 p. (T.II)

"LA REFORMA CIVIL Y PROCESAL DE LA DISCAPACIDAD. UN TSUNAMI EN EL ORDENAMIENTO JURÍDICO"; En: La Ley familia, n. 31, jul.-sept. 2021 Accessible només des de la Sala Multimèdia de la Biblioteca

MONOGRAFIES

DRET ADMINISTRATIU

ALEGRE ÁVILA, JUAN MANUEL, SANCHEZ LAMELAS, ANA
Validez y eficacia de los actos jurídicos: procedimientos, actos y recursos administrativos. Valencia: Tirant lo Blanch, 2021. [35.077(46)Ale]

BERNAD SORJÚS, BERTA (COORD.)
Práctica de recursos administrativos y recurso contencioso-administrativo: formularios sobre revisión de actos y disposiciones en vía administrativa, económico-administrativa y recurso contencioso-administrativo. 2ª ed.. Barcelona: Atelier, 2021. [35.078.3(46)(083.2)Bur]

BOTO ÁLVAREZ, ALEJANDRA
Administración y doctrina de los actos propios: incoherencias aplicativas. Valencia: Tirant lo Blanch, 2021. [35.077.3(46):347.13Bot] eBook Biblioteca Digital

CASTILLO RODRÍGUEZ, CARLOS DEL, NOGUERA PEÑA, ALFONSO

Medicamentos biosimilares: régimen jurídico y garantías sanitarias. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [351.77(46):615.2Cas]

Cien preguntas sobre tráfico. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2021. [351.811(46)(036)Cie]

FERNÁNDEZ PÉREZ, ANA
Procedimientos administrativos en materia de extranjería. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [351.756(46)Fer]

GALÁN SOSA, JORGE
La regulación del autoconsumo de energía eléctrica. Barcelona: Atelier, 2021. [351.824.11(46): 621.3Gal]

PALOMAR OLMEDA, ALBERTO, TEROL GÓMEZ, RAMÓN (DIRS.)
Comentarios a la Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [351.777.60(46)Com]

REVUELTA PÉREZ, INMACULADA, OCHOA MONZÓ, JOSEP (DIRS.)
Economía circular y responsabilidad social. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [351.777(46):332.142.6Eco]

DRET CIVIL

AZNAR SÁNCHEZ-PARODI, IRENE
El Papel de la autonomía

privada en el ámbito de los derechos reales. Valencia: Tirant lo Blanch, 2021. [347.2(46)Azn]

BÁRCENA SUÁREZ, NICOLÁS
Transparencia precontractual en el crédito inmobiliario. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [347.278(46)Bar]

BASTANTE GRANELL, VÍCTOR
Patria potestad, hijos y teléfonos móviles: control y mediación parental. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [347.634(46)Bas]

CAMPO ÁLVAREZ, BORJA DEL
Nulidad parcial en los contratos. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [347.44(46):347.13Cam]

CARRILLO LERMA, CELIA
Familias reconstituidas: la relación jurídica entre el cónyuge y los hijos no comunes menores de edad. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [347.634(46)Car]

CASANOVA ASENCIO, ANDREA SALUD
Retraso, mora y Nachfrist en la modernización del derecho de obligaciones. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [347.425(46)Cas]

CASTRO ROMERO, Mª VIRGINIA, PÉREZ GOLPE, IRIA (COLS.)
Protección de datos en comunidades de propietarios: instrucciones sobre protección de datos para comunidades de vecinos y administradores de fincas. A Coruña (Galicia): Colex, 2021.

 Recurs electrònic eBook Biblioteca Digital

Per a més informació consulteu el Catàleg de la Biblioteca

[342.738(46)“2018”]:347.238.3Cas]
 eBook Biblioteca Digital

CAZORLA GONZÁLEZ-SERRANO, M^a DEL CARMEN
Reproducción humana asistida y anonimato: ¿violación o excepción al principio de verdad biológica?. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [351.77(46):340.614Caz]

CLEMENTE MEORO, MARIO E., COBAS COBIELLA, Mª ELENA (DIRS.)
Derecho de daños. Valencia: Tirant lo Blanch, 2021. 2 vols. [347.5(46)Der]

Compra-venda, arrendaments i noves modalitats d'ús temporal de béns. Girona: Institut de Dret Privat Europeu i Comparat de la Universitat de Girona: Documenta Universitaria, 2021. [347(46.71)(063)Jor]

FUENTES-LOJO RIUS, ALEJANDRO (COORD.); BERMÚDEZ FARALDO, LAURA (COL.)
Desahucios paso a paso: guía práctica sobre el proceso de desahucio en los diferentes supuestos. 2^a ed.. A Coruña (Galicia): Colex, 2021. [347919(46)“2015”](083.2):347453.3Fue] eBook Biblioteca Digital

GARCÍA MOSQUERA, PABLO
Las 100 preguntas más habituales en las comunidades de propietarios. 2^a ed.. A Coruña (Galicia): Colex, 2021. [347.238.3(46)(036)Gar]

GARCIMARTÍN MONTERO, REGINA
La provisión judicial de apoyos a personas con discapacidad. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [351.84(46)“2021”]:364.26Gar]

GUILLARTE MARTÍN-CALERO, CRISTINA (DIR.)
Comentarios a la Ley 8/2021 por la que se reforma la legislación civil y procesal en materia de discapacidad. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [351.84(46)“2021”]:364.26Com]

LÓPEZ Y GARCÍA DE LA SERRANA, JAVIER (DIR.)
Responsabilidad civil y valoración de los daños y perjuicios causados a las personas en accidentes de circulación. Barcelona: Atelier, 2021. [347518(46)“2015” Res]

Respuestas Memento Francis Lefebvre: 100 preguntas sobre familia. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2021. [347.6(46)(036)Res]

ROBLES LATORRE, PEDRO, LAUROBA, ELENA, PÉREZ FERNÁNDEZ-TURÉGANO, CARLOS (I 14 MÉS)
Droit de l'Espagne. Issy-les-Moulineaux Cedex: LGDJ, 2021. (825-65)

DRET CONSTITUCIONAL

DAVARA FERNÁNDEZ DE MARCOS, ELENA, DAVARA FERNÁNDEZ DE MARCOS, LAURA (COORDS.)
Análisis práctico de sanciones en materia de protección de

datos-divididas por conceptos y sectores-. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [342.738(46)“2018”]:35.078.1Ana]

FLIQUETE LLISO, ENRIQUE
Derecho de gracia y Constitución: el indulto en el Estado de Derecho. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [342(46)Fil]

GARCÍA ROCHA, Mª PILAR
El procedimiento legislativo en lectura única. Madrid: Congreso de los Diputados, Dirección de Estudios, Análisis y Publicaciones, Departamento de Publicaciones, 2020. [342.537.4(46)Gar]

DRET FISCAL

ASOREY, RUBÉN O.
Tributación de la economía digitalizada. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [336.22:004.7Aso]

DACOSTA LÓPEZ, KEVIN (COL.)
Nueva fiscalidad del comercio electrónico: visión actualizada de la tributación directa e indirecta del e-commerce a partir del 1 de julio de 2021. A Coruña (Galicia): Colex, 2021. [336.22(46):004.7Nue] eBook Biblioteca Digital

DACOSTA LÓPEZ, KEVIN (COL.)
Gastos deducibles en el impuesto sobre sociedades: todas las claves para saber qué gastos son deducibles. A Coruña (Galicia): Colex, 2021. [336.226.12(46)Gas] eBook Biblioteca Digital

GARCÍA DE LA ROSA, JOSÉ ÁNGEL
La prueba en los procedimientos de gestión tributaria. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [336.225.6(46):347.94Gar]

Memento práctico Francis Lefebvre: VAT and international trade. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2021. [PRA]

DRET INTERNACIONAL

GONZÁLEZ HERRERA, DANIEL
El diálogo judicial en el espacio jurídico europeo. Valencia: Tirant lo Blanch, 2021. [342(4-672UE)Gon]

LLORENTE SÁNCHEZ-ARJONA, MERCEDES (DIR.); POSADA PÉREZ, JOSÉ ANTONIO (COORD.)
Estudios procesales sobre el espacio europeo de justicia penal. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [341.98(4-672UE)Estj]

VELASCO RETAMOSA, JOSÉ MANUEL, MARTÍN LÓPEZ, Mª TERESA (DIRS.)
El fortalecimiento de los derechos de los ciudadanos en la Unión Europea. Valencia: Tirant lo Blanch, 2021. [342.71(4-672UE)For]

BIBLIOTECA

Aquesta secció conté una selecció d'obres adquirides i incorporades darrerament al catàleg de la Biblioteca. Per consultar-les cal demanar-les indicant: autor, títol i signatura topogràfica (per ex.788-13 o també [324.4(46)Hor]).

DRET LABORAL

CANDAMIO BOUTUREIRA,
JOSÉ JUAN (COL.)

Despido objetivo paso a paso: guía paso a paso para conocer qué es y cómo funciona el despido objetivo.

A Coruña (Galicia): Colex, 2021.
[331.135(46) "2012" Can]

 eBook Biblioteca Digital

CAVAS MARTÍNEZ,
FAUSTINO

La perspectiva de género como canon de enjuiciamiento en la jurisprudencia social.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.

[342.722(46):347.156Cav]

GIL ALBURQUERQUE,
ROMÁN

Grupos de empresa: problemática jurídico laboral.

Madrid: Lefebvre-El Derecho, 2021.
[331.115.1(46)Gil]

GRAU PINEDA, CARMEN

Los difusos contornos de la prohibición de esquirolaje.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2021.
[331.89(46)Gra]

 eBook Biblioteca Digital

Memento práctico Francis Lefebvre: Seguridad Social: 2021. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2021. [PRA]

POQUET CATALÁ, RAQUEL
La conciliación de la vida laboral y familiar: estudio de las nuevas medidas.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020.
[331.817(46)Poq]

DRET MERCANTIL

BLANCO SÁNCHEZ, MARÍA
JESÚS

El deber de información en la contratación de instrumentos financieros.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.

[347.73(46): 347.513Bla]

BERCOVITZ RODRIGUEZ-CANO,
ALBERTO

Introducción a las marcas y otros signos distintivos en el tráfico económico. 2ª ed..

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.

[347.772(46)Ber]

CAMPUZANO LAGUILLO, ANA
BELÉN, SANJUÁN Y MUÑOZ,
ENRIQUE

Mercado y derecho de la competencia: reglas de actuación y funcionamiento.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2021.
[347.776(46)Cam]

 eBook Biblioteca Digital

CAMPUZANO LAGUILLO,
ANA BELÉN, ENCISO
ALONSO-MUÑUMER, MARÍA,
FERNÁNDEZ SEIJO, JOSÉ Mª [I
1 MÉS]

Estrategias para la recuperación económica: una oportunidad para la empresa familiar.

Madrid: Lefebvre-El Derecho, 2021. [347.724.2(46)Cam]

FELIÚ REY,
JORGE

El contrato de escrow. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.

[347.74(46)Fel]

GONZÁLEZ ULLOA,
ADÁN CARLOS

Las patentes esenciales en los estándares tecnológicos: prevención y reacción frente a las conductas oportunistas.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.

[347.771Gon]

HERNÁNDEZ GONZÁLEZ-
BARREDA, PABLO A., MARTÍNEZ
MUÑOZ, MIGUEL (COORDS.)

Problemas actuales en la transmisión de empresas.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020.

[347.736(46) "2020" Pro]

Memento práctico Francis Lefebvre: contable: 2022.

Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2021. [PRA]

Memento práctico Francis Lefebvre: sociedades mercantiles: 2022. Madrid:

Francis Lefebvre-El Derecho, 2021. [PRA]

SANCHO GARGALLO, IGNACIO
La calificación del concurso de acreedores. Valencia: Tirant lo Blanch, 2021.

[347.739.1(46) "2020" San]

 eBook Biblioteca Digital

DRET PENAL

ABADIAS SELMA, ALFREDO,
FERNÁNDEZ ALBESA, NÚRIA,
LEAL RUIZ, ROCÍO.

Ciberdelincuencia: temas prácticos para su estudio.

A Coruña: Colex, 2021.
[343.72(46):004.7Aba]

 eBook Biblioteca Digital

CARPIO DELGADO,
JUANA DEL, HOLGADO
GONZÁLEZ, MARÍA (DIRS.);
PABLO SERRANO,
ALEJANDRO DE (COORD.)
Delitos de opinión y libertad de expresión: un análisis interdisciplinar: cuestiones de la parte general de los delitos de opinión.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.

[343.2(46)Del]

GARCÍA FERNÁNDEZ,
Mª AUXILIADORA

El nuevo modelo de justicia restaurativa: mediación penal en la jurisdicción de menores.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.

[343.224.1(46):304Gar]

GUERRA TSCHUSCHKE,
ALBERTO

Prevaricación y derecho administrativo.

A Coruña (Galicia): Colex, 2021.
[343.35(46) "2015" Gue]

 eBook Biblioteca Digital

PÉREZ VALLEJO,
ANA MARÍA
Prevención y protección integral frente a la violencia infantil: un enfoque desde los derechos de niños, niñas y adolescentes.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2021.

[347.157(46) "2015" Per]

VILLAVERDE GÓMEZ,
MARÍA BEGOÑA (COORD.)
El control externo y fomento de la integridad: experiencias en la prevención de la corrupción.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.

[343.35(46)Con]

DRET PROCESSAL

BANACLOCHE PALAO, JULIO
El participe a título lucrativo.
 Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.
 [343.1(46)Ban]

BONET NAVARRO, JOSÉ
Los procedimientos monitorios: común, gastos de comunidad, cambiario, desahucios por falta de pago y de vivienda okupada, europeo, crédito de abogado y procurador y notarial. 2ª ed..
 Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.
 [347.919(46)2015:347.28Bon]

FERNÁNDEZ LEÓN, ÓSCAR
Las habilidades del abogado: 51 habilidades, competencias y valores para crecer profesionalmente. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [658:347.965Fer]

FOLGUERAL GUTIÉRREZ, TANIA, PÉREZ CASTRO, CARMEN TAMARA (COLS.)
Los recursos en el proceso civil paso a paso: guía práctica sobre los recursos civiles: especial referencia al recurso de casación y al recurso extraordinario por infracción procesal. 2ª ed.. A Coruña (Galicia): Colex, 2021. [347.955(46)2015(083.2)Rec] Biblioteca Digital

GÓMEZ COLOMER, JUAN-LUIS
El indicio de cargo y la presunción judicial de culpabilidad en el proceso penal. Valencia: Tirant lo Blanch, 2021. [343.1(46)Gom] Biblioteca Digital

DRETS DIGITALS

BURGUERA AMEAVE, LEYRE (COORD.)
La construcción social de la identidad colectiva en internet: el derecho a la memoria digital.
 Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.
 [342.738(46):004.7Con]

LLANO ALONSO, FERNANDO H., GARRIDO MARTÍN, JOAQUÍN (EDS.)
Inteligencia artificial y derecho: el jurista ante los retos de la era digital. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.
 [347.77(46):004.8Int]

MARTÍ MIRAVALLS, JAUME (DIR.); RODILLA MARTÍ, CARMEN (COORD.)
Competencia en mercados digitales y sectores regulados. Valencia: Tirant lo Blanch, 2021. [347.776(46):004.7Com] Biblioteca Digital

ORTEGA BURGOS, ENRIQUE (DIR.)
Nuevas tecnologías 2021. Valencia: Tirant lo Blanch, 2021.
 [347.7(46):004.7Nue]

ZURIMENDI ISLA, AITOR
Gigantes tecnológicos, distribución online y derecho de la competencia.
 Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021.
 [347.74(46):004.7Zur]

RECENSIONES

ALZAGA RUIZ, ICÍAR, SÁNCHEZ TRIGUEROS, CARMEN, HIERRO HIERRO, FRANCISCO JAVIER (DIRS.)

El Trabajo a distancia: una perspectiva global.
 Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [331.1(46):004.7Tra]

Els tres directors coordinen una obra de novedosa i de vigent actualitat en l'època post-COVID com és el treball a distància, anomenat usualment teletreball. Aquesta obra analitza de forma detallada, pràctica i sistemàtica els continguts de la Llei 10/2021, de 9 de juliol, que fixa i estabilitza l'esmentada matèria. Els autors fan constar la necessitat de l'aprovació d'aquesta Llei, amb la peculiaritat del treball a domicili i de la seva tipificació normativa (des de principis del segle XX fins al RDL 28/20), tot analitzant les diferents modalitats del treball a distància, els principis rectors que han de regir-lo i les possibilitats d'adaptar-lo a la negociació col·lectiva. Un estudi de la normativa internacional de la OIT i del Dret Comparat amb els casos d'Itàlia, Portugal, Perú o Estats Units, culminen aquesta obra global.

ESPUNY TOMÁS, MARÍA JESÚS, VALLÈS MUÑO, DANIEL, VELO I FABREGAT, ELISABET (COORDS.) [I 16 MÉS]

Derecho, historia y corrupción con perspectiva de género. Madrid: Dykinson, 2021.
 [343.9(46):347.156Esp]

Coordinada de forma coral, aquesta obra que avui recomanem ofereix l'estudi i perspectiva el fenomen mediàtic de la corrupció en els darrers anys, però des de la perspectiva de gènere, atès que en alguns casos ha estat la dona qui s'ha assegut a la banqueta dels acusats, i algunes d'elles, amb un destacat rang social. Òbviament la corrupció no és una acció masculina, les dones també hi participen d'aquestes pràctiques, tot i que amb diferents protagonismes. El llibre es planteja quines són les característiques pròpies de les dones en aquest tipus. Serien diferents protagonitzades per homes?, ¿quins serien els seus efectes? Existeix una corrupció feminitzada? Per abordar aquestes qüestions i d'altres derivades, s'analitza la perspectiva història del segle XIX i principis del XX fins arribar a fenòmens tan actuals com la corrupció política i administrativa, i l'evasió fiscal i la seva repercussió en les polítiques d'equitat, així com la possible influència d'aquestes pràctiques en supòsits de favors sexuals, assetjament sexual i laboral o les execrables corrupteles en presons femenines.

PICÓ I JUNOY, JOAN, MENDOZA DÍAZ, JUAN, MANTECÓN RAMOS, ARIEL (DIRS.); MIRANDA VÁZQUEZ, CARLOS DE, HIERRO SÁNCHEZ, LUIS ALBERTO (COORDS.)

La prueba a debate: diálogos hispano-cubanos. Barcelona: Bosch Editor, 2021.
 [347.94(46)2015 Pru]

Signen aquest obra veritables experts de l'Associació de Probàtica i de l'escola processalista cubana, que analitzen la rellevància judicial de l'activitat probatòria fins al punt de què el modern constitucionalisme l'hagi inclòs amb preceptes expressos (cas de l'art 24.2 CE o de l'article 94 de la Constitució Cubana). Eina d'innegable utilitat que recull la visió que en ambdós països, el dret constitucional a la prova, exigeix una continua interpretació de la legalitat processal d'acord amb la importància que té l'esmentat dret. En aquesta obra, els directors i coordinadors parteixen de l'anàlisi del dret a la prova, per seguir amb els poders probatoris del Jutge Civil (a Espanya i Cuba), la prova electrònica en l'època post-COVID-19, el raonament probatori, la deontologia, els peritatges fins arribar a la comparativa de la prova en el procediment arbitral.

D'UN COP D'ULL

RELLEU A LA PRESIDÈNCIA DEL CONSELL DE L'ADVOCACIA CATALANA

La degana de l'ICAB, Mre Eugènia Gay ha donat el relleu de la presidència del Consell de l'Advocacia Catalana a Joan Ramon Puig Pellicer, degà del Col·legi de l'Advocacia de Figueres- Alt Empordà (ICAFI).

L'ACADÈMIA DE JURISPRUDÈNCIA I LEGISLACIÓ DE CATALUNYA RET HOMENATGE A TÍTOL PÒSTUM A L'ACADÈMIC JUAN CÓRDOBA

El passat 15 de desembre es va celebrar l'acte solemne d'homenatge a títol pòstum a Juan Córdoba Roda, acadèmic de número de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, en reconeixement a la seva impecable trajectòria dedicada al Dret Penal, on va destacar per la seva gran visió de la Justícia i la seva intensa vocació de servei públic, motius que el van empènyer a exercir l'advocacia. L'acte va ser presidit pel president de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, Francesc Tusquets i Trias de Bes, i la degana de l'ICAB, Mre Eugènia Gay, entre d'altres companys i companyes de professió.

L'ICAB CELEBRA EL WEBINAR “FONS NEXT GENERATION: MATERIALITZAR UNA OPORTUNITAT HISTÒRICA”

La Secció de Dret Administratiu del Col·legi i el Grup de Treball de Sectors i Serveis Regulats va organitzar el passat 26 d'octubre el webinar “Fons Next Generation: materialitzar una oportunitat històrica”. L'acte, presentat per la degana Mª Eugènia Gay, i el president de la Secció de Dret Administratiu, Alejandro Jiménez, va comptar amb les intervencions de Tomàs Font, catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat de Barcelona, de José Maria Gimeno, catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat de Saragossa i Codirector de l'Observatori de Contractació Pública, de Mariona Sanz, directora general de Fons Europeus, Departament d'Economia i Hisenda i de Joaquin Tornos, catedràtic de Dret Administratiu de l'ICAB.

L'ICAB ACULL L'ACTE DE LLIURAMENT DE LA CREU DISTINGIDA DE PRIMERA CLASSE DE L'ORDRE DE SANT RAIMON DE PENYAFORT A JULI DE MIQUEL

El passat 23 de novembre es va celebrar a la Sala d'Actes del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona l'homenatge a Juli de Miquel Berenguer, insigne jurista, guardonat amb la Creu distingida de Primera classe de l'Ordre de Sant Raimon de Penyaforat que atorga el Ministeri de Justícia. L'acte és un reconeixement a la seva contribució al desenvolupament del Dret i al perfeccionament del nostre ordenament jurídic.

D'UN COP D'ULL

INAUGURACIÓ A LA BIBLIOTECA DE L'ICAB DE L'EXPOSICIÓ “DESCONSTRUÏM LA MODEL”

El 30 de novembre es va inaugurar a l'avantsala de la Biblioteca de l'ICAB l'exposició “Desconstruint la Model”, de la fotoperiodista Duaita Prats. L'acte el van presidir els diputats de la Junta de Govern de l'ICAB, Albert Carles i Mireia Ramon. La mostra es podrà visitar de dilluns a divendres fins al 25 de març de 2022.

M. JOSÉ MAGALDI PATERNOSTRO, NOVA ACADÈMICA DE NÚMERO DE L'ACADÈMIA DE JURISPRUDÈNCIA I LEGISLACIÓ DE CATALUNYA

El 28 d'octubre es va dur a terme la sessió pública i solemne d'inauguració del Curs de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya i la recepció com a nova acadèmica de número de M. José Magaldi Paternostro. Els padrins de la nova acadèmica van ser Mre Eugènia Alegret i Pablo Salvador. Paternostro va pronunciar el seu discurs d'ingrés a l'Acadèmia amb el títol “El delito de Administración desleal en el sistema penal español: pasado y presente.”

ACTE DE LLIURAMENT DE DIPLOMES DELS MÀSTERS D'ESPECIALITZACIÓ JURÍDICA DE L'ICAB 2020-2021

El passat 20 d'octubre es va realitzar l'acte de lliurament de diplomes als i les alumnes de la promoció 2020-2021 dels Màsters d'Especialització Jurídica de l'ICAB.

L'acte va comptar amb la participació del secretari i responsable de l'àrea de Formació de l'ICAB, Joaquim de Miquel; de la directora del Màster en Dret Concursal i membre del comitè científic del Màster d'immobiliari, Yvonne Pavia; del codirector del Màster en Dret de família i successions, Ramon Casanova; de la membre del comitè científic del Màster en Dret Fiscal, Ramon Casanova; del director del Màster en Dret dels Negocis, Daniel Vázquez; del membre del comitè científic del Màster en Advocacia Penal, Juan Carlos Zayas; dels membres del comitè científic del Màster en Societat de la Informació, Júlia Bacaria i Jordi Ferrer; de la membre del Comitè científic del Màster en Propietat industrial i intel·lectual Cristina Calvet; i del director del Màster en Mediació i ADR, Jordi Casajoana.

LLIURAMENT DE DIPLOMES DEL POSTGRAU EXPERT EN DRET EUROPEU 2020 I 2021 A L'ICAB

El 25 de novembre va tenir lloc el lliurament de diplomes als i les alumnes que han finalitzat amb èxit el Postgrau expert en Dret Europeu, tant de l'edició 2019-20 com de la 2020-21. Els coordinadors del Postgrau, Vicente Pérez Daudí i Beatriz Gil, van ser els encarregats de lliurar els diplomes als i les estudiants.

D'UN COP D'ULL

PRESENTAT A LA SEU DE L'ICAB EL PRIMER SINDICAT ESPECIALITZAT EN FUTBOL FEMENÍ

El dimecres 1 de desembre es va celebrar a la seu del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona la presentació del primer sindicat especialitzat en futbol femení, impulsat per l'advocada Amanda Gutiérrez.

COMMEMORACIÓ DEL 40È ANIVERSARI DE LA FUNDACIÓ FERRER EGUIZÁBAL

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va commemorar, el dia 13 de desembre, el 40è aniversari de la Fundació Ferrer Eguizabal amb la presència dels representants del Col·legi de Periodistes de Catalunya, de la Basílica de Santa Maria del Pi i de la ONG Aspanias. Es continuarà treballant per promoure beques i premis en l'àmbit del Dret, de la informació i la comunicació, així com per impulsar l'obra social i assistencial de la Fundació.

LA INTERCOL·LEGIAL CELEBRA EL SEU DESE ANIVERSARI A L'ICAB

La Intercol·legial va commemorar el passat 20 de desembre el seu 10è aniversari amb un acte al Col·legi de l'Advocacia de Barcelona. Com a entitat que representa més de 250.000 persones col·legiades de tots els sectors, en aquesta dècada s'ha consolidat com una veu representativa del món professional català, preservant l'autonomia pròpia de cada Col·legi i erigint-se com a punt de trobada per treballar i consensuar projectes d'interès comú.

CELEBRACIÓ DEL WEBINAR SOBRE “LA REVISIÓ DELS REGLAMENTS D'ARBITRATGE: LA VISIÓ DE LA CCI, DEL CIAM I DE LA LCIA”

El 2 de desembre va tenir lloc el webinar “La revisió dels reglaments d'arbitratge: la visió de la CCI, del CIAM i de la LCIA”, que va presentar el degà emèrit de l'ICAB i president de la Comissió d'Arbitratge, Pedro L. Yúfera i l'advocat i àrbitre Alfonso Iglesia. L'acte va ser moderat per José Rosell, vicepresident de la Comissió d'Arbitratge de l'ICAB i va comptar amb la participació d'Ana Serra, secretària General adjunta de la Cort Internacional d'Arbitratge de la CCI; José A. Canizos, president del Centre Internacional d'Arbitratge de Madrid (CIAM) i Lara Rodríguez, Counsel, London Court of International Arbitration (LCIA).

D'UN COP D'ULL

ANÀLISI DE LA “TRANSPARÈNCIA I ABUSIVITAT A LA RECENT INTERLOCUTÒRIA DEL TJUE SOBRE L'IRPH”

El passat 1 de desembre va tenir lloc el webinar “Transparència i abusivitat a la recent interlocutòria del TJUE sobre l'IRPH”. L'acte va ser presentat per la degana de l'ICAB, Mª Eugènia Gay i moderat pels vocals de la secció Dret de Consum, Esther Lorente i Pepe Gimenez. Van participar el vicedegà, Jesús Sánchez, el catedràtic de dret Civil de la Universitat de València, Javier Orduña, la presidenta de la secció de Dret de Consum, Paz Cano i el professor de Dret Mercantil, Ernesto Suárez.

CELEBRACIÓ DEL DEBAT “SOSTENIBILITAT I ODS. L'APORTACIÓ DE L'ADVOCATIA I LES PIMES”

El Consejo General de la Abogacía Española i el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) va organitzar la taula rodona sobre “Sostenibilitat i ODS. L'aportació de l'Advocacia i les Pimes”. L'acte, celebrat el 9 de desembre, va comptar amb la participació de Mª Eugènia Gay, degana de l'ICAB, Begoña Gómez, directora de la càtedra de Transformació Social Competitiva de la Universidad Complutense de Madrid, José Mª Torres, president de CONPYMES i Cristina Ruiz Pérez, advocada, consellera d'IASE Espanya i consultora de sostenibilitat.

Podrien mantenir el ritme **sense tu?**

A **altermútua**
ADVOCATS

Ara que pots, **protegeix el seu futur.**

Tots pensem que a nosaltres no ens passarà, però la veritat és que hi ha circumstàncies que no podem escollir. El que sí podem triar és **protegir els qui estimem** per si algun dia no hi som.

- **Renda d'Orfenesa** fins als 25 anys dels teus fills
- **Renda de Viduïtat** vitalícia per al teu cònjuge

Assegura el seu benestar i la teva tranquil·litat.

+ INFORMACIÓ: www.altermutua.com

Segueix-nos a les nostres xarxes socials:

SELLO VERDE

GARANTÍA ROLEX

CALIBRE 3255

EL CRONÓMETRO SUPERLATIVO

Desde sus inicios, Rolex se ha esforzado al máximo en crear relojes de una precisión y fiabilidad óptimas. En la actualidad, la marca usa sus laboratorios propios para llevar a cabo controles de calidad que superan en exigencia a las habituales normas y estándares de la industria relojera. Estas pruebas certifican el excepcional rendimiento de sus relojes en lo referente a la precisión, hermeticidad, autonomía y cuerda automática. Cada Rolex terminado recibe la certificación de Cronómetro Superlativo, representada con un sello verde, y viene acompañado de una garantía internacional de cinco años.

#Perpetual

OYSTER PERPETUAL DAY-DATE 40

GRAU

joeriagrau.com

DIAGONAL 538 • BARCELONA
SANT ROMÀ 22 • LLORET DE MAR

ROLEX